НАРОДНА АРМІЯ

6 липня, 2017

#27 (5507)

«ВСЕ, ЩО ВІДБУВАЄТЬСЯ В УКРАЇНІ, ЗАВЖДИ ПЕРЕБУВАТИМЕ НА ПОРЯДКУ ДЕННОМУ НАТО»

На цьому наголосив Генеральний секретар Альянсу Єнс Столтенберг під час зустрічі з Міністром оборони України генералом армії України Степаном Полтораком стор. 6

З початком воєнних дій нам довелося в терміновому порядку перекидати підрозділи протиповітряної оборони до східних рубежів

«У РАЙОНІ АТО НАШІ ЗЕНІТНІ РАКЕТНІ ВІЙСЬКА ЗДАТНІ ВІДБИТИ АТАКИ АВІАЦІЇ ТА КРИЛАТИХ РАКЕТ ВОРОГА»

ЦЬОГО РОКУ ЗРВ ПЛАНУЮТЬ ПРОВЕСТИ МАЙЖЕ 120 КОМАНДНО-ШТАБНИХ, ТАКТИЧНИХ НАВЧАНЬ ТА ЗАНЯТЬ. ВІДБУДУТЬСЯ ТАКОЖ ТРИ ТАКТИЧНІ НАВЧАННЯ З БОЙОВОЮ СТРІЛЬБОЮ

Третього липня своє професійне свято відзначили зенітні ракетні війська Повітряних Сил. Саме цього дня 1996 року в незалежній Україні відбулося перше тактичне навчання підрозділів ЗРВ з бойовою стрільбою. Нині в цілодобовому режимі бойове чергування несуть майже дві з половиною тисячі військовослужбовців ЗРВ по всій Україні. Бійці готові реагувати на будь-яку агресію з повітря

стор. 8

ВІД ТАНКІВ ТА «ГРАДІВ» ДО ТЕРАКТІВ

Кремль у гібридній війні проти України розширює арсенал своїх методів стор. 4

PETYA.A: ВЕБ-ТЕРОРУ СПРИЯЄ НЕХТУВАННЯ ОСНОВАМИ КІБЕРБЕЗПЕКИ

Міністерство оборони України планує створити підрозділ, який займатиметься кіберзагрозами стор. 5

ПОВЕРНЕННЯ НАШИХ ВІЙСЬКОВИХ ПІЛОТІВ НА АНГЛІЙСЬКИЙ АВІАСАЛОН

Після шестирічної перерви 2017 року Повітряні Сили ЗС України поновлюють участь у найбільшому в світі міжнародному авіаційному показі The Royal International Air Tatoo (RIAT-2017) у Великій Британії стор. 9

ПІД ЧАС ВИБУХУ МІНИ БОЄЦЬ ЗАКРИВ СОБОЮ ВІЙСЬКОВОГО ЛІКАРЯ, ЯКИЙ ВРЯТУВАВ ЙОГО В АФГАНІСТАНІ

стор. 10

БРОНЕАВТОМОБІЛЬ «БАРС-8» ПРОХОДИТЬ ДЕРЖАВНІ ВИПРОБУВАННЯ

Окрім прохідності, перевіряють його балістичні й протимінні показники, надійність як основного, так і допоміжного обладнання стор. 14

ЛЮБОМИР ГУЗАР: «МОЖЕМО ПОДОЛАТИ ЗЛО, КОЛИ ЧИНИМО ДОБРО»

Минають сороковини відтоді, як пішов із життя визнаний моральний авторитет нації блаженніший Любомир Гузар, колишній предстоятель Української греко-католицької церкви (УГКЦ) стор. 19

БОЙОВИЙ СКЛАД УКРАЇНСЬКОГО ФЛОТУ ПОПОВНИВСЯ ТРЕТІМ БРОНЕКАТЕРОМ «ГЮРЗА-М»

На заводі «Кузня на Рибальському» спустили на воду малий броньований артилерійський катер «Гюрза-М». Його призначено для бойової вахти в прибережній морській смузі. Зокрема, він виконуватиме завдання з патрулювання, охорони водних рубежів, боротьби з малорозмірними суднами супротивника. Катер здійснюватиме захист берегових стаціонарних та плавучих гідротехнічних об'єктів і споруд, підтримуватиме десантні та прикордонні групи, гарантуватиме безпеку мореплавання, а також сприятиме вирішенню питань розвідки, доставки та постачання

Озброєння бронекатера становлять два дистанційно керованих морських бойових модулі БМ-5М.01 «Катран-М», кожен з яких має 30-мм автоматичну гармату ЗТМ-1, 30-мм автоматичний гранатомет КБА-117, 7,62-мм кулемет КТ, а також два ПТРК «Бар'єр» із лазерною системою наведення. «Гюрзу-М» оснащено оптико-електронною системою керування вогнем, комплектом переносного ЗРК, який обладнано РЛС «Дельта-М». Також на бронекатері встановлено оптико-електронну систему управління вогнем артилерії малого й середнього калібру Sarmat та датчики виявлення лазерного випромінювання.

«ГЮРЗА-М» ВИКОНУВАТИМЕ ЗАВДАННЯ З ПАТРУЛЮВАННЯ, ОХОРОНИ ВОДНИХ РУБЕЖІВ, БОРОТЬБИ З МАЛОРОЗМІРНИМИ СУДНАМИ СУПРОТИВНИКА

«Це вже третій із чотирьох замовлених Міноборони бронекатерів такого класу, який ми спускаємо на воду», — сказав голова правління ПрАТ «Завод «Кузня на Рибальському» Валерій Шандра. Своєю чергою, заступник Міністра економічного розвитку й торгівлі України Юрій Бровченко додав, що нині забезпечення війська сучасними зразками озброєння та військової техніки є пріоритетом. І трудовий колектив цього підприємства робить вагомий внесок у цю справу.

Малий броньований артилерійський катер «Гюрза-М» перед спуском на воду

— Введення до складу ВМС України цих бронекатерів, безумовно, зміцнює військовий потенціал на морі. Це дає нам змогу адекватно реагувати на виклики та загрози з морського напрямку, які нині ми спостерігаємо. Це підтверджує правильність вибору щодо будівництва катерів прибережної зони, які може бути вміло використано в гирлах річок. Вони вже продемонстрували це у вересні минулого року, коли виявилися спроможними ефективно протидіяти російському СКР «Пытливому» в районі Одеси, — зазначив командувач ВМС ЗС України віце-адмірал Ігор Воронченко.

Загалом до 2020 року передбачено виготовити 18 таких бронекатерів.

Сергій ВОРОНКОВ

КОНГРЕС США ПІДТРИМУЄ НАШУ КРАЇНУ В ПРОТИДІЇ РОСІЙСЬКІЙ АГРЕСІЇ

Президент України Петро Порошенко провів зустріч із двопартійною делегацією Конгресу США.

Глава держави висловив вдячність за послідовну двопартійну підтримку України з боку Конгресу США у протидії російській агресії та зміцненні стійкості України шляхом реалізації відповідних реформ.

У цьому контексті обговорювалися також питання зміцнення обороноздатності України, передбачення відповідного фінансування безпекової допомоги нашій державі у бюджеті США, а також посилення інвестиційного та торговельно-економічного співробітництва, повідомляє прес-служба глави держави.

Петро Порошенко проінформував конгресменів про ситуацію на Донбасі та про постійні порушення режиму припинення вогню з боку контрольованих російською стороною бойовиків.

У зв'язку з цим було відзначено необхідність збереження і посилення міжнародних санкцій щодо РФ до повного виконання нею Мінських домовленостей, а також відновлення суверенітету і територіальної цілісності України включно із Кримом.

Петро Порошенко висловив сподівання, що Палата представників США підтримає нещодавню законодавчу ініціативу Сенату США, яка, зокрема, передбачає посилення та розширення санкцій проти Росії.

УЧАСТЬ У ПАРАДІ З НАГОДИ ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ВІЗЬМУТЬ Й ІНОЗЕМЦІ

Згідно з Указом Президента України під час відзначення 26-ї річниці незалежності України в Києві відбудеться парад військ.

— Зараз Збройні Сили України активно готуються до параду. Окрім урочистого проходження військ, плануємо підготувати виставку сучасної зброї, розробленої впродовж останніх трьох років. Під час робочої поїздки до Штаб-квартири НАТО та двосторонніх переговорів з іноземними колегами, я запросив їх в Україну на День незалежності. Мова йде про представників країн, які б із нашими військовими взяли участь у військовому параді у складі самостійних парадних розрахунків, — це цікаве нововведення, — повідомив Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак.

«УКРАЇНА — НАРІЖНИЙ КАМІНЬ В ЄВРОАТЛАНТИЧНІЙ БЕЗПЕЦІ»

Відбулася зустріч Секретаря Ради національної безпеки і оборони України Олександра Турчинова із заступником Генерального секретаря НАТО з питань нових викликів безпеці Соріном Дукару, повідомляє прес-служба РНБО України. Під час зустрічі вони обговорили ситуацію, яка склалася в Україні внаслідок гібридної агресії РФ проти нашої держави. За словами Олександра Турчинова, уздовж кордону України з Росією вибудовують потужну інфраструктуру російських військ, «створюються нові дивізії в Білгородській і Ростовській областях, поблизу східного та північного кордонів».

«Немає потреби вам розповідати про мілітаризацію в Калінінграді та створення потужних баз у Сирії РФ», — сказав Секретар РНБО, додавши, що Росія значно змінила свої позиції в Чорноморському та Балтійському басейнах.

Також вони обговорили методи гібридної агресії РФ проти нашої країни. «Окрім воєнних дій, відбувається економічна, енергетична та інформаційно-кібернетична агресія проти нашої країни», — пояснив Олександр Турчинов.

Значну увагу під час обговорення сторони приділили питанням поглиблення співробітництва у військово-технічній сфері та сфері кібербезпеки між Україною та країнами — членами НАТО. Своєю чергою, Сорін Дукару наголосив, що «Україна — наріжний камінь в євроатлантичній безпеці».

Також заступник Генерального секретаря НАТО акцентував увагу на важливості співпраці в науковій сфері та питаннях кібербезпеки. «На цьому етапі ми поглиблюємо практичну співпрацю та інтеграцію наших дій», — сказав він, додавши, що роботу цільового фонду для України з питань кібербезпеки при НАТО визнано задовільною, і «нині заплановано розширення його роботи».

ГУМАНІТАРНА СИТУАЦІЯ НА ДОНБАСІ ПОГІРШИЛАСЯ ЧЕРЕЗ ЕСКАЛАЦІЮ КОНФЛІКТУ

Перший заступник Міністра оборони України Іван Руснак під час семінару «Безпека і стабільність в Україні і Чорноморському регіоні» зазначив, що гуманітарна ситуація на Донбасі погіршилася через ескалацію конфлікту, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України. Цивільне населення потребує першочергового розв'язання питань щодо забезпечення водо-, світло- та газопостачання, санітарного забезпечення і сприяння в дотриманні гігієни; продовольчої безпеки і харчування; забезпечення тимчасовим житлом, організації розміщення та медичного обслуговування.

Особливої уваги потребують жінки, діти, люди похилого віку, люди з обмеженими можливостями, багатодітні сім'ї, а також групи релігійних та етнічних меншин.

Існують проблеми із соціальними виплатами, оформленням документів, доступом до медичних послуг та ліків. Для отримання цих послуг люди з тимчасово окупованих територій змушені перетинати лінію розмежування. Утім більшість людей просто не мають такої можливості як з фінансових причин, так і за станом здоров'я.

Є випадки, коли діти змушені щодня перетинати лінію розмежування для продовження навчання, що створює загрози для їхнього життя. Також вони не можуть реалізувати своє право на навчання. Молодь має менші шанси на вступ до вищих навчальних закладів та здобуття відповідної освіти.

Утім, за словами Івана Руснака, сили АТО вживають заходи задля відновлення інфраструктури регіону, зокрема розмінування та проведення відновно-ремонтних робіт на чотирьох із 12 пріоритетних ділянок енергетичної інфраструктури на Сході України, які розташовані на підконтрольній уряду України території.

У повному обсязі здійснено розмінування на трьох ділянках. На одній із ділянок у районі населених пунктів Авдіївка-Яснувата через постійні обстріли і мінування місцевості з боку російських окупаційних військ роботи на даний час не завершені.

Авдіївська промзона вщент зруйнована обстрілами російських окупантів

ПРОМЗОНА: НА МЕЖІ ЦИВІЛІЗАЦІЇ Й «РУСКОГО МІРА»

Донецька «промка»… Це одне з найнебезпечніших місць у районі АТО та водночас чи не найпопулярніше серед журналістів. Тут вони бувають ледь не щодня. А й справді, місцевий постапокаліптичний пейзаж — чудова картинка для медійників. Та вже з перших хвилин перебування в промзоні розумієш, що зовсім не своїми краєвидами та навіть не можливістю отримати добрячу дозу адреналіну під час регулярних обстрілів із боку російських окупантів манить до себе ця місцина. Головна цінність, яка приваблює сюди журналістів, — люди, звичайні військовослужбовці одного з підрозділів ЗС України, які тримають тут оборону. Сьогодні їхні позиції від ворожих відділяють якихось 20 метрів. Кажуть, у ті нечасті миті, коли замовкають гармати й стихає стрілянина, можна почути розмови російських загарбників…

Перетнувши невелику лісосмугу, яка відгороджує багатостраждальну Авдіївку від промислового передмістя Донецька, наше авто під'їжджає до останнього українського блокпосту. Далі пропускають лише військових і журналістів: за кілька десятків метрів так званий нуль — рубіж, за яким сьогодні закінчується підконтрольна Україні територія. Поки що…

Привітавшись із нами, засмаглий боєць підіймає шлагбаум: «Ласкаво просимо на край світу!» Їдемо далі. Машина, потопаючи в заростях чагарнику, пробирається звивистою дорогою до напівзруйнованих будівель, які колись були виробничими цехами, складськими приміщеннями, гаражами. Ще не так давно тут кипіла робота, а сьогодні через навалу «руского міра» панує хаос і розруха…

За кілька хвилин ми на місці. Наше авто зупиняється біля невеличкого будинку, в якому вхід обкладено мішками з піском. Нас зустрічає військовослужбовець Геннадій — міцний бородань із добродушним поглядом. Нашому «гідові» на вигляд років 35. Боєць одразу запрошує зайти в приміщення: на вулиці залишатися довше ніж потрібно — небезпечно навіть удень. Повалені стіни й дахи, пробиті цистерни, понівечене промислове обладнання, поламані дерева, воронки від розривів снарядів і мін — усе, що видно довкола, є мовчазним підтвердженням того.

Заходимо в приміщення й ледь не навпомацки просуваємося темним коридором до однієї з кімнат, де на нас має чекати заступник командира підрозділу капітан Роман В. Дорогою час від часу спотикаємося об уламки цегли, штукатурки та інше будівельне сміття, розкидане на підлозі, — це наслідок влучання ворожих мін і снарядів. Завернувши за ріг, опиняємося на «командному пункті». У вічі одразу впадають здоровенні колоди, що наче атланти підпирають бетонні перекриття.

— Це про всяк випадок, — помічає Геннадій мій погляд, зосереджений на підпорках. — Як кажуть, береженого Бог береже. Поки що конструкція витримує, стоїть усупереч наполегливості російських загарбників. Ось тільки як надовго — питання часу…

Поки офіцер уточнює завдання своїм підлеглим, роздивляюсь довкола. Перше враження: затишок, який створили бійці, попри обставини. Тут чисто та охайно. У кімнатах нічого зайвого — лише те, що потрібно для відпочинку й виконання бойових завдань. В одному з приміщень, у кутку — своєрідний меморіал пам'яті: під державними прапорами — портрети військовослужбовців підрозділу, які віддали своє життя за цей невеликий, проте дуже важливий шматок української землі. Під портретами — ікони й лампадки, на тарілці поруч — пачка цигарок і склянка зі 100 грамами бойових, накрита окрайцем хліба... Своїх героїв тут пам'ятають і шанують. Можливо, десь там, у небесній височині, вони уважно стежать за вчорашніми бойовими побратимами й моляться, щоб вистачило їм терпіння, сили та мужності очистити рідну землю від окупантів.

Після короткого знайомства з Романом В. разом із колегами-журналістами вирушаємо на передній край. Дорогою Геннадій радить уважно дивитись під ноги й не намагатися заходити в сусідні приміщення. Пересторога цілком слушна, зважаючи на хвостовики від мін, що подекуди стирчать металевими «квіточками».

Пройшовши кілька зруйнованих кварталів «промки», зупиняємось біля воріт височенної будівлі колишнього цеху. Зачинено. Після умовного сигналу одна з половинок воріт поволі відчиняється, і ми заходимо всередину. Нас зустрічає старший солдат Олег Г. На цій позиції він уже більше як півроку. Тож Геннадій доручає йому опікуватися нами.

Під час спілкування дізнаюся, що Олегові майже 45. Родом він із Полтавщини. До війни працював у нафтогазовій галузі, але думки про майбутнє дітей та онуків змусили його піти добровольцем на фронт. Сьогодні вдома на нього чекають дружина, дві доньки, син та онука, яким він обіцяв повернутись додому живим і з перемогою.

Перед початком чергової «екскурсії» боєць нагадує про заходи безпеки: «За ящики не заходити, з бійниць не виглядати, докупи не збиратись». Обережність тут на першому місці. Нею не нехтують навіть досвідчені воїни. До того ж, за його словами, протягом останніх трьох діб цій позиції добряче дісталось від ворога. Стріляли безсистемно і вдень, і вночі. За цей час споруда, крім обстрілів з АГС та стрілецької зброї різних калібрів, прийняла на себе весь неджентльменський набір російських загарбників із заборонених Мінськими угодами видів озброєння, починаючи від 120-міліметрових мінометів і закінчуючи танками й 152-міліметровими гаубицями.

— Марно стараються, — резюмує Олег. — Вибити нас звідси їм не вдасться, а от своїх вони покладуть чимало, як уже було не раз. Наприклад, близько місяця тому після сильного обстрілу впритул до наших позицій намагалась підійти ДРГ противника. Діставши по зубах, ворог повернувся назад, залишаючи 200-х і 300-х. Але хто по ту сторону з втратами рахується? Вони для своїх командирів — звичайне гарматне м'ясо. Загалом до ворожих окопів звідси трохи більше як 20 метрів: можна гранатами перекидатися. Та й підступи з усіх боків добре прострілюються. Підкрастись непоміченим шанси мізерні. Гадаю, вони це добре засвоїли, тому єдине, що їм тепер залишається, — голосно лаятись у наш бік…

До розмови приєднується молодший лейтенант медичної служби із Черкас Данило Г. Він охоче розповідає про всілякі медичні аспекти життя на лінії вогню, проблеми, з якими стикається у своїй лікарській практиці.

Час від часу бачимо інших військовослужбовців на цій позиції. Деякі з них, тільки помітивши фото- й відеокамери, поспішають піти геть, мовляв, рідні навіть не підозрюють, де саме вони служать, тож краще їх не травмувати.

ДО ВОРОЖИХ ОКОПІВ ЗВІДСИ ТРОХИ БІЛЬШЕ ЯК 20 МЕТРІВ: МОЖНА ГРАНАТАМИ ПЕРЕКИДАТИСЯ

Спілкування із захисниками будівлі відбувається фактично просто неба, адже те, що залишилося над головою внаслідок регулярних обстрілів, назвати дахом язик не повертається. Але не тільки дах — тут усе свідчить про гарячі будні: покручені вибухами сталеві конструкції, перетворене на брухт виробниче обладнання, усипана бетонними брилами та сотнями гільз різних калібрів підлога. Уздовж укріплень стоять ящики з гранатами, подекуди акуратно розставлено гранатомети й безліч споряджених магазинів, стрічок і цинків із патронами, — усе напоготові!

Утім, попри всі труднощі й небезпеку, яка чатує тут усюди, життя триває. Тож кілька слів хочеться сказати про побут тутешніх захисників. Війна, як кажуть, не привід відмовитись від благ цивілізації, було б бажання та вмілі руки! Як видно, ані першого, ані другого українським воякам не позичати. Підтвердження того — самотужки збудована лазня, кухня з їдальнею, місце для відпочинку перед чергуванням і надійне укриття…

Куховарять усі по черзі. Страви не надто хитромудрі, але смачні, кажуть бійці. До речі, сьогоднішню вечерю готував Олег. У меню — гречана каша з м'ясною тушонкою й салат зі свіжих овочів. Продукти отримують із військових складів, а урізноманітнити армійський раціон допомагають волонтери, які знаходять можливість підвозити хлопцям домашню консервацію та всілякі смаколики.

Є на позиції пральна машина та навіть телевізор. Щоправда, показують тут лише сепарсько-російські канали, які дивитись без кулька на випадок нудоти неможливо…

Вечоріє, і наш візит на «промку» добігає кінця. Попрощавшись із хлопцями, повертаємось в Авдіївку. Сьогодні тут, як і завжди, досить неспокійно. Кілька ворожих снарядів знову влучило в мирні квартали, потрощивши людські оселі та припаркований неподалік автомобіль. І знову хтось із місцевих, надивившись пропагандистського непотребу на каналах РуТБ, звинувачуватиме наше військо в «самообстрілах». Та, незважаючи на це, українські військовослужбовці й надалі захищатимуть кожен клаптик Донбасу та його жителів від гібридної російської агресії, віддаючи найдорожче, що вони мають, — власне життя.

Андрій ЯЦИК

Кремль все частіше вдається до відкритих терактів

ВІД ТАНКІВ ТА «ГРАДІВ» ДО ТЕРАКТІВ

КРЕМЛЬ У ГІБРИДНІЙ ВІЙНІ ПРОТИ УКРАЇНИ РОЗШИРЮЄ АРСЕНАЛ СВОЇХ МЕТОДІВ

Уранці 27 червня в Києві прогримів потужний вибух, під час якого на перехресті вулиць Солом'янської та Механізаторів був підірваний легковий автомобіль, в якому перебував полковник Максим Шаповал, військовослужбовець Головного управління розвідки (ГУР) вітчизняного оборонного відомства. Внаслідок вибуху офіцер Збройних Сил України, який керував одним з підрозділів спеціального призначення ГУР МО України, загинув

А вже наступного дня в районі населеного пункту Костянтинівка Донецької області в районі проведення антитерористичної операції (АТО) дуже схожим засобом було підірвано авто зі співробітниками СБУ. В результаті — один співробітник української спецслужби загинув, ще троє поранені. Про це вітчизняним ЗМІ повідомили у прес-центрі СБУ вранці, а згодом представники Служби безпеки України поінформували, що під час виконання службових обов'язків у підірваному автомобілі загинув полковник СБУ Юрій Возний, який обіймав посаду начальника одного з відділів у Департаменті контррозвідки СБУ.

Окрім того, напередодні Україна зазнала широкомасштабної кібернетичної атаки. Протягом 26–27 червня електронний вірус-шифрувальник DOS/Petya.A через мережу Інтернет атакував в Україні низку інфраструктурних об'єктів — банки, поштові оператори, енергетичну систему, державні організації та інституції, включаючи Кабінет Міністрів, Державну фіскальну службу та Національний банк, а потім і компанії по всьому світу. Вже до вечора 27 червня американська інформаційна агенція Reuters повідомила, що цей вірус атакував компанії та організації не тільки в Україні, а й у Великій Британії, Австралії та Індії.

Своєю чергою Департамент зі зв'язків з громадськістю та ЗМІ Кабінету Міністрів України у зв'язку з масштабною кібератакою на Україну повідомив: «Комп'ютерні мережі центральних органів влади зазнали масштабної хакерської атаки. Наразі були заражені системи Міністерства інфраструктури, Укртелекому, Укрпошти, «Нової пошти» та низки банківських установ. Сервери Кабінету Міністрів України не постраждали, проте окремі персональні комп'ютери зазнали нападу».

Водночас у Кабміні наголосили, що майже 150 стратегічних для економіки країни підприємств, мережі яких підключені і контролюються фахівцями Державної служби спецзв'язку (ДССЗІ), зокрема АЕС і підприємства, пов'язані із забезпеченням безпеки держави, від цієї зухвалої кібератаки не постраждали.

28 червня Секретар РНБО України Олександр Турчинов заявив, що вбивство командира підрозділу спецпризначення Головного управління розвідки Максима Шаповала і масштабна кібератака збіглися зовсім не випадково. Це була цілеспрямована, грунтовно підготовлена і системно організована гібридно-терористична атака. За його словами, воєнно-політичне керівництво нашої країни у зв'язку з цими подіями запровадило у Києві та певних регіонах України низку заходів щодо посилення контртерористичного і контррозвідувального режиму.

Нагадаю, що напередодні цих подій співробітниками СБУ були затримані російські диверсанти, які намагалися підірвати головний офіс однієї з українських політичних партій та скоїти замах на командира однієї з частин спеціального призначення ЗС України.

Будемо відверті, останнім часом, завдяки досягнутим Україною успіхам у справі відбиття російської гібридної агресії багато хто дещо заспокоївся. Зокрема успішні візити нашого Президента до США і Західної Європи (включаючи домовленості щодо «посилення українсько-американської військово-технічної співпраці», також і з можливістю поставок летального оборонного озброєння), отримання безвізового режиму для громадян України стосовно відвідування країн — членів Шенгенської зони, практична реалізація заходів з енергетичної безпеки країни, ухвалення парламентом США нового пакета санкцій проти РФ і продовження країнами — членами ЄС попереднього санкційного пакета проти кремлівського режиму, виграш Україною в Стокгольмському суді мільярдного у доларах США позову до російського газового монополіста «Газпром», зміцнення вітчизняного війська та ще ціла низка досягнень України створили в українському суспільстві останнім часом певне враження, що... «війна йде у правильному руслі».

Як виявилося, це не зовсім так. Ворог ще достатньо сильний, здатний на підступні та раптові удари. До того ж він зовсім не відмовився від своїх агресивних планів і намагань встановити над нашою країною «зовнішнє управління» з-за кремлівського муру. Тож на сьогодні маємо цілком очевидний перехід агресора до нової форми ведення гібридної війни. Після «перегрупування» та осмислення своїх прорахунків та невдач останнього часу ворог вирішив перейти в контрнаступ. І обрав для цього, як йому здається, нову виграшну стратегію — поєднання внутрішньополітичного тиску на українську владу із відвертим тероризмом і диверсіями. Головна його ціль — добитися в Україні стану хаосу та безладу, аби застосувати цілий арсенал методів «примусу» нашої держави до капітуляції на умовах Кремля.

Технічно, за задумом путінського «політбюро», диверсії та терористичні акти проти старших офіцерів українського війська та вітчизняних спеціальних служб мають деморалізувати їхній особовий склад та знизити здатність чинити опір агресивним зазіханням Кремля передусім у сфері антитерору, спеціальних дій та операцій в інтересах національної безпеки і оборони країни.

До речі, зовсім не випадково замах на життя полковника Максима Шаповала було здійснено відверто демонстративно — білої днини, майже в центрі Києва і за допомогою вибухівки, щоб створити у ЗМІ лячну «картинку». Так само, як й підрив автомобіля із співробітниками Департаменту контррозвідки СБУ. Нагадаю, що це не перша акція «залякування» українських військових і співробітників СБУ, які мають безпосереднє відношення до протиборства із розповзанням «руского міра» на Донбасі та його стримування на теренах України. Заступник начальника відділу контррозвідки управління СБУ в Донецькій області полковник Олександр Хараберюш загинув 31 березня 2017 року внаслідок підриву його машини радіокерованою магнітною міною. І це також була зовсім не випадково жертва.

Полковник СБУ Олександр Хараберюш був одним з найефективніших українських контррозвідників за час військового конфлікту з Росією і мав безпосереднє відношення до протидії російським диверсантам і терористам на території України.

ГОЛОВНА ЦІЛЬ ВОРОГА — ДОБИТИСЯ В УКРАЇНІ СТАНУ ХАОСУ ТА БЕЗЛАДУ, АБИ ЗАСТОСУВАТИ ЦІЛИЙ АРСЕНАЛ МЕТОДІВ «ПРИМУСУ» НАШОЇ ДЕРЖАВИ ДО КАПІТУЛЯЦІЇ НА УМОВАХ КРЕМЛЯ

На його рахунку — близько 80 затримань російських агентів і терористів, у більшості з них він особисто брав участь. Саме він відіграв ключову роль у виявленні і викритті трьох зрадників у донецькому СБУ. Крім того, Хараберюш брав участь у гучній операції із затримання та захоплення диверсійної групи «Мангуст», що 9 травня 2014 року організувала атаку на міське управління міліції в Маріуполі і спровокувала масові заворушення в місті.

Тож ці вбивства та вибухи зовсім не були випадкові, і очевидно, чиїх вони рук справа. Тут йдеться зовсім не про «мирних шахтарів та металургів», які здатні самостійно змайструвати або провезти на територію України такі специфічні предмети, як радіокерована магнітна міна. Мова про тих, хто планує, організовує та втілює у життя ці терористичні задуми. А головне — про їхню кінцеву мету…

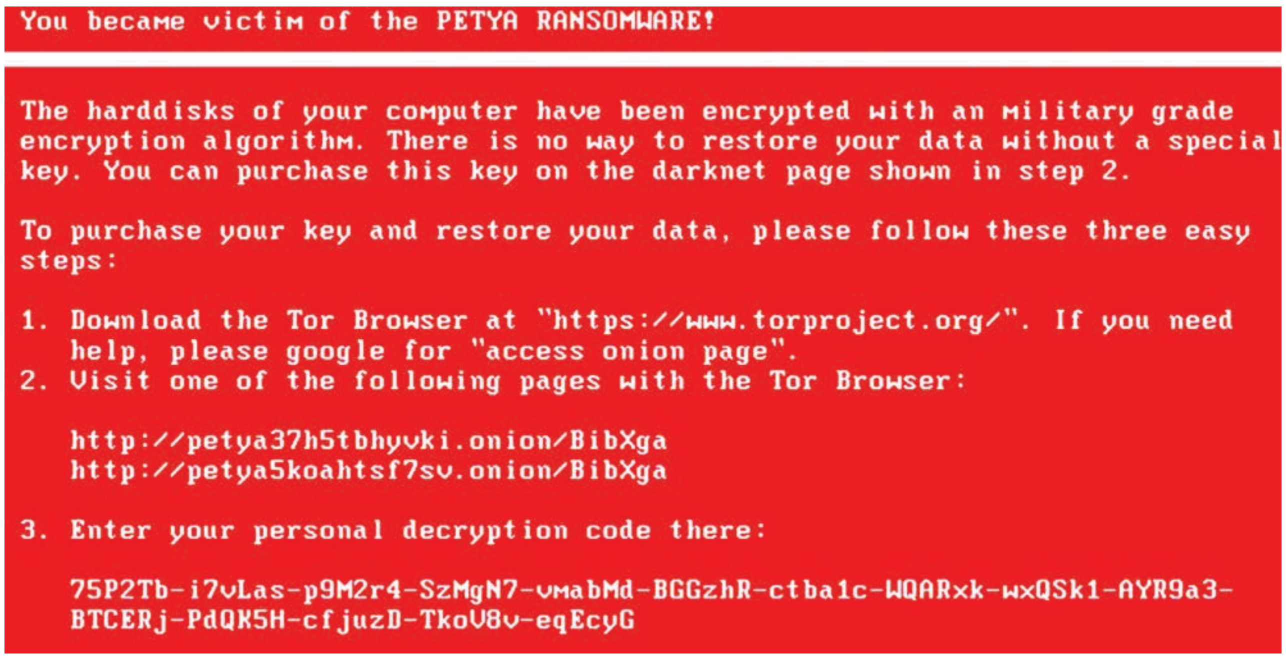
А вона є цілком зрозумілою — нейтралізація шляхом фізичного знищення тих людей, які можуть безпосередньо ефективно протидіяти гібридно-терористичній загрозі Кремля. Агресор у такий спосіб прагне розхитати внутрішньополітичну та соціально-економічну ситуацію всередині України, добитися хаосу та безладу. Саме так потрібно сприймати поєднання терору з кібератаками на інфраструктуру країни. Якщо ворогу вдасться досягти в цьому бодай якогось успіху, то «політичне оформлення» зміни влади у країні на більш лояльну до Кремля та слухняну або примушення нинішньої до капітуляції стане лише питанням «техніки».

Тому наше завдання на сьогодні — зірвати ці явно далекосяжні плани кремлівського режиму…

Костянтин МАШОВЕЦЬ

PETYA.A: ВЕБ-ТЕРОРУ СПРИЯЄ НЕХТУВАННЯ ОСНОВАМИ КІБЕРБЕЗПЕКИ

МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ ПЛАНУЄ СТВОРИТИ ПІДРОЗДІЛ, ЯКИЙ ЗАЙМАТИМЕТЬСЯ КІБЕРЗАГРОЗАМИ

Такий вигляд має монітор комп'ютера, зараженого вірусом PETYA.A

Правники-міжнародники закликають убезпечити кіберпростір від розв'язування в ньому віртуальних війн, які в реальному світі мають серйозні, аж до катастрофічних, наслідки. Приміром, завкафедри права Київського національного лінгвістичного університету, професор Олександр Мережко розробив проект міжнародної угоди «Конвенція про заборону використання кібервійни в глобальній інформаційній мережі інформаційних і обчислювальних ресурсів (Інтернеті)». Головна ідея ініціативи: Інтернет має лишитися вільним від воєнних дій, його варто розглядати як «спільну спадщину людства». І атака вірусу Petya.A, основний удар якої було спрямовано на Україну, знову підняла на поверхню питання безпеки глобальної комунікації. Засоби останньої дедалі частіше стають зброєю в руках держави-агресора, кримінальних картелів або масштабного веб-терору. Не ми починали цей гібридний конфлікт, елементом якого однозначно є веб-терор, але нам потрібно боротися з його наслідками. І боротися дуже довго й наполегливо

27 червня цього року було розпочато наступний розділ в історії кібервоєн. Саме того дня народився комп'ютерний вірус Petya.A, який застосували хакери (принаймні такий напис з'являється на «вбитому» моніторі) у масованій атаці, чомусь початій саме з України. І чомусь винятково в операційній системі Windows. Протягом кількох діб наш банківський сектор, системи платежів, управління транспортною інфраструктурою, ЗМІ, державні органи, великі й малі локальні комп'ютерні системи тощо опинилися в паралізованому або близькому до такого стані. Організатори атаки були добре обізнані зі специфікою службових розсилань в українському комерційному й державному секторах, маскуючи листи з вірусом під ділове листування. З'ясувалося, що цей напад має утилітарне завдання: операторам заражених мережевих систем та окремих машин хакери пропонували «зняти прокляття» (шифрування файлів жорсткого диска) за визначену в біткоїнах плату — 300 доларів за сеанс. Між виявленням ураження комп'ютера й цілковитим його зараженням минало не більше як три хвилини. Аналіз часу надсилання «вбивчих» фішингових листів свідчить, що атаку готували щонайменше місяць.

Отже, на перший погляд усе скидалося на шантаж і вимагання, що нібито вже бувало неодноразово. Проте фахівці розкусили справжній задум авторів Petya.A. Насправді їх не цікавили гроші як такі, оскільки ціллю кібернетичних рекетирів не були конкретні об'єкти або визначені за якоюсь очевидною ознакою групи жертв. Під простецьких хакерів, можна сказати, віртуальних гопників маскувалася якщо не технологічна агресія, то «спроба пера» — так точно, щоб діагностувати, наскільки швидко й ефективно в режимі єдиної координації поширюється е-вірус. Очевидно, розробники не опікувалися глибиною ураження, це додаткова опція, яку завжди можна активізувати. Їх цікавило відкриття всіх ресурсів, які корпорації, веб-користувачі, країни (напевно, передовсім Україна) кинули на ліквідацію наслідків такого блискавичного зараження. Це схоже, як на мене, на те, як викривають вогневі точки противника перед його нищенням. Тобто на провокацію. Не хочу нікого страхати, але є підстави стверджувати, що кіберзброю, як і будь-яку іншу, випробовують. А випробовують її зазвичай на полігонах або театрах воєнних дій, максимально наближених до параметрів, потрібних розробникові. Україна доволі чітко вписується саме в таке визначення. Варто згадати кібернапад у грудні 2015-го, коли хакери змогли вірусом Black Energy вимкнути від електромережі Прикарпаття, утрутившись у роботу обленерго. Тоді понад 700 тис. абонентів були без електрики по кілька годин. Цей же вірус Держслужба спецзв'язку України виявила й у веб-мережі аеропорту «Бориспіль». Американські кіберрозвідники із iSight Partners заявили, що це дії Sandworm — групи російських хакерів, які навіть атакували об'єкти НАТО. Торік у грудні один із різновидів трояна KillDisk зламав мережі українських Держказначейства, Мінфіну та Пенсійного фонду.

МІНОБОРОНИ УСПІШНО ВІДБИЛО АТАКУ ВІРУСУ PETYA.A, ЯКА НЕ ВПЛИНУЛА НА УПРАВЛІННЯ ВІЙСЬКАМИ ТА ВИКОНАННЯ ЗАВДАНЬ У РАЙОНІ АТО

Відповідно до даних корпорації Microsoft, загалом Petya.A окреслив свою присутність майже в сімдесяти країнах. Власне в Україні було інфіковано приблизно 13 тис. комп'ютерів. Те саме каже й національна кіберполіція. Microsoft підтверджує, що вірус-здирник є таким собі досконалішим ремейком свого старшого «брата» Ransom. А поширювався він за допомогою однієї з бухгалтерських програм, щоправда, розробники останньої одразу заявили про її непричетність. Корпорація Microsoft також дала зрозуміти: постраждали ті комп'ютери, які не мали оновлень антивірусного програмного забезпечення або користувалися неліцензійними (піратськими) копіями операційних систем. Принаймні Windows Defender зміг розгледіти загрозу. Користувачам цієї ОС достатньо вчасно оновляти Windows, бо нові версії містять захист від вірусів. Але навряд чи Petya.A — це рекламний промоутрюк відомої компанії…

Натомість американська The New York Times днями заявила: цей «мікроб» украли в Агентства нацбезпеки (АНБ) США. Правильніше, це модернізована версія спецрозробки АНБ, яку санкціоновано застосовувати для втручання в комп'ютерні системи, якщо того вимагали інтереси держави. Видання порівнює цей вірус із його можливим попередником WannaCry і доходить висновку: молодший є досконалішим. Але WannaCry теж активно застосовували в кібератаках у світі, дебютно — на заклади охорони здоров'я Великобританії. Нашкодив він і в Україні. Загалом WannaCry завдав збитків на понад 1 млрд доларів, а хакери змогли заробити лише 120 тис. доларів.

Варто зауважити, що Petya.A. не заподіяв Україні якоїсь катастрофічної шкоди. Уряд згодом зазначив: жодне зі 150 стратегічних для економіки підприємств, мережі яких контролює Держспецзв'язок, зокрема, АЕС, установи оборонки, сектору безпеки, не постраждали.

ВІДПОВІДЬ УКРАЇНИ

Після атаки Petya.A за протоколом швидкого реагування запрацював створений торік під егідою РНБОУ Національний координаційний центр кібербезпеки. Олександр Турчинов заявив про необхідність усім держустановам увійти в захищений контур Інтернету й виконувати вимоги фахівців із кібербезпеки. Секретар РНБОУ вважає Росію, після первинного аналізу веб-агресії, причетною до кібератаки в Україні. Із ним погоджується практично все вітчизняне експертне середовище, у якому панує думка, що левова частка комп'ютерних користувачів, попри очевидні гібридні загрози, нехтує навіть елементарними засадами кібербезпеки.

Нині розглядають питання про збільшення трастового фонду НАТО (він має обсяг 1 млн євро) та одержання обладнання від Альянсу (з Румунії) на посилення кіберзахисту України. Під час візиту в офіс НАТО Міністр оборони генерал армії України Степан Полторак заявив, що відомство створить підрозділ, який займатиметься кіберзагрозами, з урахуванням позитивного досвіду Литви та з допомогою Альянсу. Водночас він зауважив: Міноборони успішно відбило атаку вірусу Petya.A, який не вплинув на управління військами та виконання завдань у районі АТО.

ГЕОГРАФІЯ АТАКИ

Відповідно до даних компанії ESET, розробника антивірусного програмного забезпечення, сформовано аналіз розподілу «вірусного навантаження» на певні країни, де гастролював Petya.A. Отже, Україна прийняла основний удар: 75,2% від усіх випадків зараження комп'ютерів вірусом-шифрувальником у світі сталися в нашій державі, Польща зазнала 5,8% таких атак, Росія, попри масштаби атаки й не меншу уразливість комп'ютерних мереж, аніж в Україні, відбулася легким переляком: усього 0,8% від масиву кібератак.

РЕАКЦІЯ СВІТУ

Міністр національної оборони Польщі Антоній Мацеревич заявив: не варто виключати причетність Росії до останньої глобальної кібератаки. І така версія є провідною в оцінці згаданого процесу. До того ж посадовець зауважує, що раніше такі агресії не концентрувалися так точково, як це зробив Petya.A., який здебільшого зачепив Україну. Ця кібератака може вплинути на кібербезпеку Польщі та її обороноздатність.

Європол після перших повідомлень про Petya.A створив координаційний центр для контролю над поширенням вірусу. Виконавчий директор Європолу Роб Вейнрайт сказав, що це чергова серйозна атака з глобальним впливом і демонстрація того, як масштабно розвивається кіберзлочинність, а також нагадування про важливість заходів кібербезпеки. Тим часом за розслідування кібератаки взялося ФБР США, а тамтешній сенат хоче заборонити Пентагонові застосовувати продукти російської ІТ-компанії «Лабораторія Касперського», проти деяких працівників якої ФБР уже здійснює слідство.

Геннадій КАРПЮК

«ВСЕ, ЩО ВІДБУВАЄТЬСЯ В УКРАЇНІ, ЗАВЖДИ ПЕРЕБУВАТИМЕ НА ПОРЯДКУ ДЕННОМУ НАТО»

НА ЦЬОМУ НАГОЛОСИВ ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР АЛЬЯНСУ ЄНС СТОЛТЕНБЕРГ ПІД ЧАС ЗУСТРІЧІ З МІНІСТРОМ ОБОРОНИ УКРАЇНИ ГЕНЕРАЛОМ АРМІЇ УКРАЇНИ СТЕПАНОМ ПОЛТОРАКОМ

Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак взяв участь у засіданні міністрів оборони країн — контрибуторів місії НАТО в Афганістані «Рішуча підтримка», яке відбулося у штаб-квартирі Альянсу

У промові на засіданні Північноатлантичної ради очільник вітчизняного оборонного відомства зазначив, що Україна вже третій рік протистоїть гібридній російській агресії та з власного досвіду чітко усвідомлює необхідність адекватного реагування на високу активність терористичних організацій і екстремістських рухів.

— Ми добре знаємо, якою ціною та зусиллями здобувається мир. Попри постійну загрозу розв'язання Росією агресії проти України, наша підтримка коаліції сил в Афганістані триватиме. Основні зусилля будуть зосереджені на діяльності груп розмінування та протидії саморобним вибуховим пристроям у складі регіонального командування «Захід», — зазначив Міністр оборони України.

Генерал армії України Степан Полторак мав зустріч із Генсекретарем НАТО Єнсом Столтенбергом, поінформував його про поточну безпекову ситуацію на Сході країни, події, пов'язані з обстрілом місії ОБСЄ поблизу Попасної та активізацію диверсійної діяльності в державі.

— Чітко розуміємо всі виклики, зокрема загрози, які виникають у зв'язку із кібератаками на особливо важливі об'єкти країни. Тому плануємо заходи комплексної протидії. Я вдячний інструкторам Альянсу, які проводять тренінги із нашими військовослужбовцями. Завдяки належній підготовці наших військових ми торік не втратили жодного клаптика української землі й підвищили ефективність протидії диверсійними групам, — сказав Міністр оборони України.

У відповідь Єнс Столтенберг зазначив, що вкрай важливо продовжувати вести прозору та зрозумілу політику, розповідати світу про агресивні дії Росії. Адже все, що відбувається в Україні, завжди перебуватиме на порядку денному Альянсу.

— Під час зустрічі з Генеральним секретарем НАТО ми обговорили і питання реформування Збройних Сил України. У нас працює потужна група експертів Альянсу, які допомагають нам у цій реформі. Разом з ними підготовлено всі необхідні документи, останній з яких — Державна програма розвитку Збройних Сил України на період до 2020 року, — сказав генерал армії України Степан Полторак. — На стадії завершення й законопроект «Про сектор безпеки і оборони».

На зустрічі також йшлося про майбутні масштабні російсько-білоруські навчання «Захід-2017».

РОСІЙСЬКО-БІЛОРУСЬКІ НАВЧАННЯ «ЗАХІД-2017» КРЕМЛЬ МОЖЕ ВИКОРИСТАТИ ДЛЯ ПОЧАТКУ СВОЄЇ АГРЕСІЇ НЕ ТІЛЬКИ ПРОТИ УКРАЇНИ, А Й ПРОТИ БУДЬ-ЯКОЇ КРАЇНИ ЄВРОПИ

— Навчання, які проводитиме Російська Федерація, надзвичайно потужні. Тільки для перекидання особового складу замовлено 4 тисячі вагонів. Навчання можуть використати для початку агресії не тільки проти України, а й проти будь-якої країни Європи зі спільним із Росією кордоном. Глава Альянсу розповів, які загрози бачать вони, і повідомив, що угруповання НАТО у Східній Європі буде посилено. Звісно, ми теж адекватно відреагуємо на ці навчання, — зазначив Міністр оборони України.

У межах візиту відбулися обговорення стану роботи Трастових фондів і Пакету комплексної допомоги, ухваленого в Польщі, та двосторонні зустрічі з очільниками оборонних відомств країн — членів Альянсу, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

— Чомусь багато хто вважає, що вступ до НАТО — це справа лише Міністерства оборони і Збройних Сил. Проте членство в Альянсі — це справа всієї країни, бо його передумовою є не лише готовність війська відповідати стандартам Альянсу, а й готовність суспільства. Тому маємо побудувати демократичну, європейську державу — і це справа всіх і кожного, — наголосив Міністр оборони України, коментуючи перспективи вступу до НАТО.

АЛЬЯНС ПОСИЛИТЬ ПРИСУТНІСТЬ НА СХІДНОМУ ФЛАНЗІ

У Брюсселі підписано декларацію про посилену присутність НАТО на східному фланзі. Підписали документ міністри оборони Польщі, країн Балтії і держав, які становлять основу батальйонів, розгорнутих на східному кордоні Північноатлантичного альянсу, тобто США, Канади, Великобританії і ФРН. Декларація підтверджує досягнення чотирма багатонаціональними бойовими групами в Польщі та державах Балтії стану повної готовності. У документі наголошено: рішення саміту НАТО у Варшаві має посилити стримування й оборону Альянсу. «Це пряма відповідь на агресивні дії Росії, зокрема її провокаційну військову активність на периферії НАТО, що послабила стабільність і безпеку та збільшила непередбачуваність. Наша мета — запобігання конфліктам, захист наших союзників та збереження миру і безпеки в євроатлантичному регіоні», — йдеться у декларації, де також акцентовано увагу і на утворенні штабу командування Багатонаціональної дивізії Північ-Схід НАТО в Ельблонзі.

Цьогоріч шість країн повинні виконати вимоги НАТО та виділити на оборону щонайменше 2% ВВП. Декілька років поспіль до цієї групи належать США, Польща, Велика Британія, Естонія, Греція, згодом долучиться і Румунія.

Підготував Роман ВУС

ФІЛІП КАРБЕР:

«НИНІ УКРАЇНСЬКА АРМІЯ — НАЙБІЛЬШ БОЄГОТОВА СЕРЕД АРМІЙ ЄВРОПИ»

Американський експерт у галузі безпеки та оборони доктор Філіп Карбер очолює Фонд «Потомак», свого часу він також був радником Міноборони США з питань стратегічного розвитку. До Києва прибув як представник групи друзів України, до якої входять колишні посадовці — заступник Генсекретаря НАТО Вершбоу, посол США в Україні Хербст, командувачі Об'єднаних ЗС США в Європі генерали Кларк і Брідлав.

Спершу зауважимо: через свого старшого військового офіцера Петра Павела Альянс заявив, що Росія нарощує військовий потенціал на всіх напрямках. НАТО вишукує превентивну протидію акціям Кремля на кшталт анексії Криму й агресії на Донбасі. Причому Москва посилює як традиційні, так і ядерні компоненти, готується їх застосовувати поза власною територією. Саме це і тривожить представників згаданого військово-політичного блоку. Водночас у владних колах західних держав триває дискусія щодо того, наскільки загрозливою для світового порядку є стратегія путінської Росії і чи варто посилювати на неї тиск. Саме цей диспут — чинник стримування обрання Заходом радикальніших кроків щодо зменшення апетитів новоявлених імперців. Саме тому, хоч і успішно, але дуже повільно йде процес розгляду владою США питання щодо надання Україні летальної оборонної зброї. Натепер прогрес оформився у підтримці обох палат парламенту й початку формування певного «кейсу» такої допомоги. Очікується, що політичне рішення визріє вже до кінця поточного року. Істеблішменту треба лише подолати страх щодо ймовірної ескалації конфлікту після такої допомоги.

— Це моя 26-та поїздка до України. Я три роки спостерігаю за цим конфліктом. Основний мій висновок такий: раніше ми бачили армію, яку зневажали і знищували понад 20 років. Тепер вона здатна протистояти сильному в технічному й кількісному вимірах ворогу, — зауважує Філіп Карбер. — Росія продовжує нарощувати військову міць на українських кордонах, передисловуючи свої сили ближче до них. Лише 1-ша гвардійська танкова армія РФ має у своєму складі більше панцирників, ніж країни Балтії, Польща і Німеччина разом! Вона створює потужний танковий ударний кулак. Це сигнал, який НАТО не пропустить повз увагу.

Впало в око, наскільки емоційно американський гість відгукнувся про поступ у розбудові українського війська. Найвизначнішим досягненням він вважає те, що наші Збройні Сили виростили нове покоління командирів, загартованих у боях, збільшили кількість бойових бригад, домоглися зростання спроможності війська, зокрема зусиллями всього народу. Також пан Карбер згадав командувача ВДВ генерала Забродського, який у січні 2017-го виступав з лекціями перед понад тисячею офіцерів у США. Зала аплодувала йому стоячи. Генерал Стівенсон сказав: «Із нетерпінням чекаю моменту, коли ми станемо товаришами по зброї!»

— Коли ми вперше прибули із генералом Веслі Кларком до України в березні 2014-го, всі західні дипломати, навіть американські, запевняли: Збройні Сили України не вистоять, їх вистачить на кілька днів справжньої агресії, — розповідає Філіп Карбер. — Але вони зупинили російський наступ улітку, проте надвеликою ціною. Я на власні очі бачив деякі бої, і це було вражаюче… Віддаю належне відданості ваших військових! У вас значний прогрес у розвитку командирського лідерства, особливо серед молоді — це ваша велика надія. Я бачив таких офіцерів на Донбасі, у штабі АТО і тут, у Києві, — в Генштабі та Міністерстві оборони. Нині українська армія — найбільш боєготова серед армій Європи. Звісно, їй бракує сучасної техніки й оснащення. І воно має бути кращим, ніж у ворога.

Геннадій КАРПЮК

Підводне розмінування Чорного моря — головне призначення зведеного багатонаціонального підрозділу

МІНИ В ЧОРНОМУ МОРІ

ЗНЕШКОДЖУВАТИМЕ БАГАТОНАЦІОНАЛЬНИЙ ВОДОЛАЗНИЙ ПІДРОЗДІЛ

РОСІЯ ЦІЛКОМ СЕРЙОЗНО РОЗГЛЯДАЄ МОЖЛИВІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ ПРОТИ УКРАЇНИ НА ПРИМОРСЬКОМУ НАПРЯМКУ МІННОЇ ЗБРОЇ. УКРАЇНСЬКИЙ ФЛОТ МАЄ АДЕКВАТНО РЕАГУВАТИ НА ЦІ ЗАГРОЗИ

Застосування морських мін у воєнних конфліктах довело свою ефективність у виконанні як оборонних, так і наступальних завдань. З огляду на агресію Росії проти України і подальшу окупацію нею Криму, Чорне море тепер сприймається окупантом як «внутрішньоросійське», що містить відповідні загрози для національної безпеки нашої країни

Командуванням українських ВМС зібрано чимало фактів, які доводять здійснення РФ розвідувальних заходів щодо діяльності українського флоту в питаннях протимінної оборони, розміщення інфраструктури тощо. Це свідчить про те, що окупант цілком серйозно розглядає можливість застосування у війні проти України мінної зброї. Крім того, після Другої світової війни у водах Чорного моря залишилося чимало морських мін. Їх також треба знайти і знищити. Росія може використати міни або інші вибухонебезпечні предмети і заблокувати райони базування сил вітчизняного флоту, порти, протоки, вузини, внутрішні водні шляхи та окремі райони моря. Ворог може реально здійснювати підривну діяльність на рекомендованих морських шляхах цивільного судноплавства, що неодмінно призведе до обмеження морських перевезень та фінансових надходжень до держбюджету.

Щоб протидіяти можливим агресивним діям РФ на приморському напрямку, ВМС ЗС України мають діяти на випередження та створювати безпечні від мін райони плавання кораблів та суден у виключній морській (економічній) зоні України, її територіальних водах. Це завдання для кораблів мінно-трального комплексу. Також виникає необхідність створення багатонаціонального водолазного підрозділу, який займатиметься підводним розмінуванням. Він буде готовий у найкоротші строки реагувати на нештатну ситуацію, що може виникнути в Чорноморському регіоні.

Такий підрозділ вже формується. До нього увійдуть водолази військово-морських сил країн Чорного моря (зацікавлені сторони) — України, Румунії, Болгарії та Туреччини, а також фахівці із США, Великобританії і Канади. На практиці багатонаціональна водолазна група отримуватиме розпорядження вийти в заданий район, аби виявити, дослідити й ідентифікувати вибухонебезпечні предмети. За необхідності провести обстеження об'єкта і в разі неможливості транспортування здійснити підрив на місці. В ідеалі, звичайно, потрібно відбуксирувати міни та знищувати їх у безпечному місці, якомога далі від руху цивільних суден, розташування гідротехнічних споруд та інших важливих об'єктів.

Фінансування й матеріально-технічне забезпечення зведеного водолазного підрозділу візьме на себе НАТО. Військові водолази підвищуватимуть сумісність і водночас працюватимуть на сучасному водолазному спорядженні та обладнанні. Українські моряки застосовуватимуть у своїй роботі новітнє підводне обладнання країн-членів Альянсу для виявлення, ідентифікації та нейтралізації вибухонебезпечних предметів. Це підводні телекеровані роботи, гідролокатор бокового огляду, ручні сонари, антимагнітне водолазне спорядження, мобільна барокамера та інші сучасні інструменти й обладнання.

— Під час проведення цьогорічного водолазного компоненту українсько-американського навчання Sea Breeze ми спільно з нашими партнерами з ВМС країн Чорноморського регіону, США, Великої Британії та Канади відпрацюємо спільні дії під водою. Займатимемося спеціальними водолазними роботами, підводно-технічними роботами, прийомами підготовки до підводних занурень, практичними спусками під воду з виконанням конкретних завдань та організацією медичного забезпечення водолазних спусків і робіт. Водолази виконають завдання з підводного розмінування, — зазначає начальник пошуково-рятувальної служби Військово-Морських Сил ЗС України капітан 2 рангу Олексій Нестеров.

Для тренувань зведеної багатонаціональної групи на причальній стінці Практичної гавані Одеси розгорнуть спеціалізований водолазний полігон. Відпрацювання спільних заходів здійснюватимуть на тлі численних раптових ввідних від командування та зміни обстановки.

— Наприклад, перевірятимуться спільні практичні дії водолазів в умовах протиправних дій підводних диверсантів противника, — розповідає про майбутні дії водолазів військовослужбовець водолазного підрозділу українського флоту.

— У ВМС країн НАТО найголовніше в роботі водолазів — це мінімізація ризиків для життя військовослужбовців під час виконання небезпечних завдань під водою. Для цього, власне, і призначене новітнє підводне обладнання. Водолази вчаться оперативно знаходити об'єкт, визначають ступінь небезпеки й за допомогою підводних телекерованих роботів можуть дистанційно його знищити, — продовжує військовий моряк.

НАРАЗІ ФОРМУЄТЬСЯ БАГАТОНАЦІОНАЛЬНИЙ ВОДОЛАЗНИЙ ПІДРОЗДІЛ КРАЇН ЧОРНОГО МОРЯ — УКРАЇНИ, РУМУНІЇ, БОЛГАРІЇ ТА ТУРЕЧЧИНИ, А ТАКОЖ ФАХІВЦІВ ІЗ США, ВЕЛИКОБРИТАНІЇ ТА КАНАДИ

Інша ввідна — відпрацювання завдань з огляду підводної частини корпусів кораблів на наявність пошкоджень, вибухонебезпечних предметів, пошук та підйом затонулих об'єктів. Крім того, з води евакуйовуватимуть непритомного водолаза й застосовуватимуть мобільну барокамеру.

— США разом з нашими партнерами з Туреччини, Румунії, Канади, Великої Британії та Болгарії дуже зацікавлені у підвищенні безпеки в Чорноморському регіоні, у нарощуванні бойових спроможностей українських Військово-Морських Сил. Зокрема у підводному розмінуванні. Як передбачається, в межах програми міжнародної матеріально-технічної допомоги нам планують надати зразки сучасного водолазного спорядження та обладнання для забезпечення проведення водолазних робіт з пошуку, ідентифікації і знищення вибухонебезпечних предметів, — додає капітан 2 рангу Олексій Нестеров.

Отже, українські ВМС мають використовувати всі можливі варіанти ефективної взаємодії з країнами Альянсу. Застосування мінної зброї з подальшим виникненням нештатної ситуації, зважаючи на обстановку в Чорному морі, є вкрай актуальною проблемою сьогодення. І не тільки для України, але й для інших держав регіону. Тому треба навчитися правильно реагувати на ці виклики. І якраз співпраця у справі підводного розмінування дозволить частково вирішити питання протимінної боротьби в Чорноморському басейні.

Віталій ПАНЧИШИН

У ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ 20 ВІДСОТКІВ КОРАБЛІВ ПІДРИВАЛИСЯ НА ВИБУХОНЕБЕЗПЕЧНИХ ПРЕДМЕТАХ

Досвід війн і воєнних конфліктів, зокрема в ХХ столітті, показує актуальність застосування морських мін і зростання їхньої ролі у збройній боротьбі на морі. Так, якщо під час Кримської війни 1853–1856 рр. у Чорному морі було встановлено майже 2600 мін, то в роки Першої світової війни кількість мін сягала 308 775 одиниць, а в ході Другої світової — понад 700 тис., що спричинило втрату понад 20% від усіх кораблів і суден воюючих країн. Мінна зброя може ефективно використовуватися й у сучасних воєнних конфліктах. За приклад можна взяти війну в Перській затоці (1990–1991 рр.). Тоді виставлені Іраком у прибережних районах Кувейту 11 оборонних мінних загороджень з понад 1200 мін змусили керівництво США та їхніх союзників відмовитися, попри повну перевагу на морі, від проведення підготовленої морської десантної операції.

ГІДРОЛОКАТОР — НАЙЕФЕКТИВНІШЕ ВОДОЛАЗНЕ СПОРЯДЖЕННЯ

На озброєнні військово-морських сил провідних країн світу стоїть сучасне водолазне спорядження та обладнання. За відгуками експертів, високу працездатність та функціональність має, наприклад, гідролокатор бокового огляду. На даний час це найбільш ефективний засіб для проведення підводно-технічних, водолазних й пошуково-рятувальних робіт. Гідролокатор дозволяє обстежити великі ділянки дна, вести пошук вибухонебезпечних предметів і затонулих об'єктів та отримувати дані незалежно від прозорості води. Він працює однаково добре як у прісній, так і в солоній воді. Ефективно використовується в озерах, річках, затоках, морях і у відкритому океані. Основна перевага гідролокатора бокового огляду — отримання в реальному часі високоякісного акустичного зображення дна на великих глибинах незалежно від типу водойми.

«У РАЙОНІ АТО НАШІ ЗЕНІТНІ РАКЕТНІ ВІЙСЬКА ЗДАТНІ ВІДБИТИ АТАКИ АВІАЦІЇ ТА КРИЛАТИХ РАКЕТ ВОРОГА»

Начальник зенітних ракетних військ Повітряних Сил ЗС України генерал-майор Дмитро Карпенко

ЦЬОГО РОКУ ЗРВ ПЛАНУЮТЬ ПРОВЕСТИ МАЙЖЕ 120 КОМАНДНО-ШТАБНИХ, ТАКТИЧНИХ НАВЧАНЬ ТА ЗАНЯТЬ. ВІДБУДУТЬСЯ ТАКОЖ ТРИ ТАКТИЧНІ НАВЧАННЯ З БОЙОВОЮ СТРІЛЬБОЮ

**Третього липня своє професійне свято відзначили зенітні ракетні війська Повітряних Сил.
Саме цього дня 1996 року в незалежній Україні відбулося перше тактичне навчання підрозділів ЗРВ з бойовою стрільбою. Нині в цілодобовому режимі бойове чергування несуть майже дві з половиною тисячі військовослужбовців ЗРВ по всій Україні. Бійці готові реагувати на будь-яку агресію з повітря. Про участь ракетників у АТО, їхній бойовий дух та професійну підготовку, а також стан озброєння та перспективи його розвитку розповів начальник зенітних ракетних військ Повітряних Сил ЗС України генерал-майор Дмитро Карпенко**

— Дмитре Володимировичу, наскільки добре ми захищені від нападу з повітря?

— На сьогодні — достатньо захищені. Хоча ще до війни на східних територіях України не було жодної військової частини, здатної повною мірою протистояти такому ворогу, як Росія. З початком воєнних дій нам довелося в терміновому порядку перекидати підрозділи протиповітряної оборони до східних рубежів. За цей час виконано велику роботу: передисльоковано зенітні ракетні комплекси, облаштовано нові позиції та місця розташування особового складу, налагоджено логістику. Зараз у районі проведення АТО перебуває потужне угруповання ЗРВ, здатне відбити масовану атаку авіації та крилатих ракет ворога. Наші фахівці неодноразово доводили свою ефективність та професіоналізм. За три роки бойових дій на Донбасі ми знищили 21 ворожий безпілотник.

— Але боротьба з БПЛА — далеко не головне завдання ЗРВ. Деякі з так званих воєнних аналітиків критикують ваші війська за використання ЗРК проти безпілотників.

— Так. І головним їхнім аргументом є занадто висока вартість ракети, щоб витрачати її на таку «несерйозну» ціль. Хочу запевнити, що всі ліквідовані БПЛА ворога несли серйозну загрозу для оборони України, адже працювали над стратегічними військовими об'єктами. По менш небезпечних цілях зазвичай працюють зенітки.

— Сьогодні на озброєнні ЗРВ перебуває техніка, розроблена та виготовлена ще за часів Радянського Союзу. У якому ж стані зараз наші засоби ППО?

— На озброєнні Повітряних Сил ЗС України є зенітні ракетні системи С-300(ПТ, ПС, В1) та зенітні ракетні комплекси «Бук-М1». Озброєння й справді не нове. Виготовлення деяких зразків датується ще 80-ми роками минулого століття. Та в них закладений чималий ресурс щодо подальших доробок та модернізацій. Тому тільки за останні три роки ми повернули до бойового складу після заводського ремонту п'ять ЗРК. Ці комплекси були скорочені протягом 2007–2012 років і весь цей час перебували на базі зберігання. Ми постійно контролюємо стан нашого озброєння. Щороку проводимо комплекс робіт та випробувань, на підставі чого приймаємо рішення щодо продовження ресурсу. Потужності заводів дозволяють відновлювати по чотири ЗРК на рік. Як результат — сьогодні всі комплекси, що знаходяться в підрозділах та частинах, здатні виконувати завдання за призначенням. Позаяк наші комплекси вироблялися не на території України, існувала проблема з окремою номенклатурою запчастин. Виробництво таких гостродефіцитних складників протягом останніх двох років налагоджене на підприємствах вітчизняного ОПК.

— Якщо з цими застарілими комплексами стільки проблем, то чи не варто відмовитися від них і перейти на більш сучасні зразки?

— Щоб експлуатувати нові комплекси, треба їх мати. Закупівля сучасних ЗРК за кордоном кардинально не розв'яже проблему переозброєння зенітних ракетних військ. По-перше, вони чимало коштують, отже, ми не зможемо відразу закупити необхідну кількість. По-друге, цей ринок доволі закритий, просто так нас туди не пустять. Тому основними шляхами розв'язання проблеми переозброєння є розробка власних ЗРК та глибока модернізація наявних комплексів із заміною ракет на сучасні.

НА СЬОГОДНІ ЧЕРЕЗ ЗАВОДСЬКИЙ РЕМОНТ ПРОЙШЛИ БЛИЗЬКО 65% ЗРК С-300П ТА 20% «БУК-М1»

— Що вже зроблено в цьому напрямку?

— Слід зазначити, що за останні роки зенітні ракетні війська Повітряних Сил дійсно відчули фінансову підтримку держави. Попри об'єктивне старіння нашої техніки, починаючи з 2014 року, спільними зусиллями ремонтних підприємств Державного концерну «Укроборонпром», Міноборони, Генштабу та ремонтних підрозділів військових частин ЗРВ вдалося значно підвищити рівень справності зенітного ракетного озброєння. На сьогодні через заводський ремонт пройшли близько 65% ЗРК С-300П та 20% «Бук-М1».

Зроблено й певні кроки щодо забезпечення зенітного ракетного озброєння необхідною кількістю запасних частин, особливо таких, що не вироблялися підприємствами України. Зокрема ми вже замінили низку складників для «Буків» і «трьохсоток» власними. Зараз наша оборонка працює над розробкою решти гостродефіцитних складників, термін для заміни яких уже сплив або настане найближчим часом.

Разом із статистичним показником рівня справності ОВТ ми підвищуємо й бойові можливості зенітних ракетних військ шляхом постачання модернізованих та нових зразків радіолокаційної техніки. На окрему увагу заслуговує нова, розроблена вітчизняним ОПК, автоматизована система управління. Її поява на озброєнні сприяла суттєвому підвищенню бойового потенціалу за умови сталого складу сил та засобів ППО. В рази підвищено ефективність управління підрозділами, зросли показники боєготовності. Новий комплекс засобів АСУ ППО передбачений для абсолютно нових підходів до збору, обробки інформації та управління бойовими діями. Оцінювання обстановки та необхідні обчислення виконуються так швидко та точно, що екіпажам ЗРК потрібно вдвічі менше часу, аби знищити повітряні цілі. До речі, однаково ефективно АСУ може працювати як із наявним ОВТ, так і з новітніми зразками, що плануються до постачання на перспективу.

— Якими мають бути сучасні українські розробки? Що саме потрібно підрозділам ППО?

— Розширення номенклатури засобів повітряного нападу, збільшення чисельності та розширення їхніх можливостей змушує нас суттєво підвищити рівень вимог до засобів протиповітряної оборони. Нам потрібне зенітне ракетне озброєння, здатне протистояти перспективним засобам повітряного нападу в усьому діапазоні висот та швидкостей в умовах інтенсивного радіоелектронного та вогневого впливу противника. Це ЗРК малої дальності для ураження крилатих ракет, безпілотних літальних апаратів, засобів високоточної зброї, літаків тактичної авіації і вертольотів з відстані до 20 км і на висотах до 10 км, а також середньої та великої дальності.

— А як вплинуло АТО на підготовку особового складу?

— З початком війни на Сході країни вітчизняний оборонний бюджет значно зріс, і ми можемо собі дозволити залучати весь особовий склад до повноцінної бойової підготовки із виконанням практичних бойових стрільб. Щороку інтенсивність таких тренувань збільшується. Так, цього року плануємо провести майже 120 командно-штабних, тактичних навчань та занять. Відбудуться також три тактичні навчання з бойовою стрільбою. Навіть підрозділи, озброєні стаціонарними комплексами С-300ПТ, відновили практику виконання мобільних дій. Лише 2017 року таких маршів здійснено вже близько десяти.

Цього місяця на полігоні «Шабла» відбудеться спільне болгарсько-українське навчання підрозділів ППО із бойовою стрільбою «Сейбер Гардіан-2017». У межах цього заходу ми прагнемо не лише досягти тактичної сумісності з підрозділами протиповітряної оборони НАТО, а й виконати практичні стрільби із ЗРК типу С-300. Також цього року на Херсонщині будуть проведені контрольні льотні випробування зенітних керованих ракет, де також відбудуться тактичні навчання з бойовою стрільбою підрозділів, озброєних ЗРК «Бук-М1». Та найважливішим у нинішньому процесі бойової підготовки є те, що ми почали готувати зенітні ракетні підрозділи до відбиття серії масованих ударів противника з повітря. Таке не практикувалося з 1992 року.

Олександр ОЛЕХНОВИЧ

ПОВЕРНЕННЯ НАШИХ ВІЙСЬКОВИХ ПІЛОТІВ НА АНГЛІЙСЬКИЙ АВІАСАЛОН

ПІСЛЯ ШЕСТИРІЧНОЇ ПЕРЕРВИ 2017 РОКУ ПОВІТРЯНІ СИЛИ ЗС УКРАЇНИ ПОНОВЛЮЮТЬ УЧАСТЬ У НАЙБІЛЬШОМУ В СВІТІ МІЖНАРОДНОМУ АВІАЦІЙНОМУ ПОКАЗІ THE ROYAL INTERNATIONAL AIR TATOO (RIAT-2017) У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

До цього делегація вітчизняних Повітряних Сил брала участь в авіапоказах на RIAT ще 2011 року. Тоді українці долучалися лише до статичного показу. Авіасалон RIAT щорічно проводиться у третій уїк-енд липня. Цьогоріч він відбудеться 14–16 липня на авіабазі Фейворд Королівських ВПС Великої Британії. У ньому беруть участь сотні різнотипних літаків і делегації ВПС з усіх континентів. На відміну від Ля-Бурже, Фарнборо тощо, RIAT не є майданчиком для укладання комерційних угод — він призначений для спілкування та обміну досвідом професіоналів і любителів авіації

Салон проводиться з 1971 року. 1996-го він перейшов під патронат королеви Великої Британії Єлизавети ІІ. Організатором і основним фінансистом авіапоказу є створений 1919 року Благодійний фонд Королівських ВПС.

Організатори щороку вибирають знаменну історичну подію, якій і присвячується авіасалон. RIAT-2017 присвячений 70-річчю ВПС США.

У програмі салону:

— показові польоти авіатехніки: від найсучасніших до літаків часів Першої світової війни;

— змагання льотчиків із вищого пілотажу;

— показові виступи кращих пілотажних груп світу, які літають на спортивних, навчально-тренувальних і бойових літаках;

— конкурс на кращий показ літального апарата в повітрі;

— конкурс на найяскравішу посадку;

— статичний показ авіаційної техніки;

— конкурс на кращу розмальовку (емблему) літального апарата;

— конкурс серед технічних команд на кращу підготовку до статичного показу тощо.

Для членів офіційних делегацій проводяться семінари на теми, пов'язані з досвідом застосування бойової авіації в різноманітних місіях.

На майданчиках для статичного показу обладнано місця для торгівлі, де можна придбати практично всі атрибути льотного однострою (навіть дитячих розмірів), календарі, авіаційні сувеніри, моделі літаків та інші речі, пов'язані з авіацією.

Починаючи з п'ятниці (дня зльоту делегацій і авіатехніки), увесь денний час суботи та неділі (днів льотної програми) до закінчення розльоту гостей у понеділок уся авіаційна громадськість країни живе авіацією. Сотні тисяч глядачів на оглядових майданчиках, мільйони телеглядачів спостерігають і захоплюються улюбленим дітищем людського розуму — авіацією.

НА RIAT-2017 НАШІ ПІЛОТИ ВИСТУПАТИМУТЬ НА МОДЕРНІЗОВАНИХ ЛІТАКАХ СУ-27П1М ТА СУ-27УБ1М

Українську команду буде представлено в повітряному показі виконанням різноманітних фігур вищого пілотажу на літаку Су-27П1М. Командир екіпажу — заступник командира 831-ї бригади ТА з льотної підготовки, військовий льотчик 1-го класу полковник Олександр Оксанченко. Керівником польоту призначено заступника командира 40-ї бригади ТА з льотної підготовки, військового льотчика 1-го класу підполковника Дмитра Фішера. У статичному показі Су-27УБ1М представлятиме старший штурман 831-ї бригади ТА військовий льотчик 1-го класу полковник Олександр Мостовий.

У програмі — такі фігури вищого пілотажу, як «дзвін», «перевернутий політ», «вухо», «бочки», комбінації фігур пілотажу у вертикальній та похилій площинах, віражі й розвороти, прохід на малій швидкості та посадка з ходу. Усю програму буде виконано на висотах від 50 до 2000 м. Також у статичному показі буде задіяно Іл-76МД із 25-ї бригади ВТА.

ІСТОРІЯ УЧАСТІ ПОВІТРЯНИХ СИЛ ЗС УКРАЇНИ У RIAT

Микола Коваль з перехідним призом «Суперкороль повітря». 1996 рік

1996 рік

Виконавши завдання, Микола Коваль зарулив на українську стоянку. Там його зустрічав голова журі, президент благодійного фонду Королівських ВПС Великої Британії маршал авіації сер Роджер Палін. Приязно обійнявши Миколу, він подякував йому за високу майстерність пілотування і жартома сказав, що решту учасників дивитися вже нецікаво. На гала-вечері для членів делегацій Миколі вручили перехідний приз «Суперкороль повітря». На ньому на століття викарбовано напис «RIAT-1996, Su-27, Mikola Koval, Ukraine». Після вручення призу був прийом у королеви Єлизавети ІІ, яка висловила своє захоплення майстерністю українського пілота і глибоку повагу до ВПС України. Королева побажала подальшого розвитку і зміцнення відносин між Великою Британією та Україною.

Після свого першого виступу на RIAT Микола Коваль до 2001-го щороку отримував письмові запрошення на участь у салоні та на відвідування урочистостей, присвячених дню народження королеви, що у Великій Британії відзначається як державне свято.

1997 рік

Виступи пілотажної групи ВПС України «Українські соколи» підкорили своєю красою і майстерністю мільйони англійців. У Лондоні був створений і довгі роки діяв фанклуб «Українські соколи».

1998 рік

Ту-22М3

Українська команда перемогла у трьох з шести конкурсів:

— льотчик-випробувач 1 класу полковник Олег Ванєєв — кращий політ літака ВТА (у процесі показу Ан-72 виконувалася фігура складного пілотажу — напівпетля);

— командир екіпажу Ту-22М3, заступник командира 185-го вбап, військовий льотчик 1 класу підполковник Микола Меньшиков — виконання найкрасивішої посадки;

— наземна технічна команда — краща підготовка авіатехніки до наземного показу.

1999 рік

На RIAT-1999, присвяченому 50-річчю НАТО, Іван Черненко на Су-27, окрім повітряного показу, взяв участь у спільному повітряному параді літаків країн НАТО в парі з німецьким «Торнадо».

У статичному показі брав участь Ан-124 «Руслан».

Іван Черненко

2000 рік

На RIAT-2000, присвяченому 60-річчю повітряної битви за Англію, у показі Су-27 пілотував льотчик 1 класу підполковник Іван Черненко, Ан-72 — льотчик-випробувач 1 класу полковник Володимир Крайтер.

У статичному показі брали участь Су-27УБ, Ту-22М3, військово-транспортний літак Іл-76. Окрім цього, у спеціальній програмі «Відкрите небо» брав участь літак Ан-30Б ескадрильї «Блакитна стежа».

Ан-30Б ескадрильї «Блакитна стежа». 2000 рік

Після 2000 року українські льотчики через відсутність фінансування не брали участі у RIAT. Лише 2011-го вони долучилися до статичного показу.

Володимир АЛЄКСЄЄВ

ПІД ЧАС ВИБУХУ МІНИ БОЄЦЬ ЗАКРИВ СОБОЮ ВІЙСЬКОВОГО ЛІКАРЯ, ЯКИЙ ВРЯТУВАВ ЙОГО В АФГАНІСТАНІ

«Минав шостий день...
Шостий пекельний день, як тебе привезли до Дніпра зі Світлодарської дуги, а ти все ще без свідомості.
Я тримаю тебе за руку, хоча лікарі й запевняють: «Він вас не чує. Та й чекати, що вийде з коми, ще зарано».
Але ти у мене сильний, у тебе вийде...
Розповідаю останні новини з дому: про господарство, про дітей, онуків...
Ти вперто лежиш, не в силах відкрити очі. Очі, з яких зрадливо котиться... сльоза!!!
І ніхто, чуєш, ніхто не переконає мене, що ти не відчуваєш тепла моїх рук!

Юрій Міхеєв

— До війни Юра працював дитячим психологом. Згодом став тренером із рукопашного бою. Знається на лікувальному масажі — майстер Європейської ліги масажистів. Його навіть піаністом називали, такі чуттєві в нього пальці.

Його довго не хотіли призивати через вік. Але Юра будь-якими шляхами намагався потрапити на війну. Говорив: «Чого я буду сидіти вдома, коли там гинуть молоді хлопці?!» Сказав у військкоматі, що не має ні дітей, ні дружини, «розжалував» себе із полковника в рядові та пішов добровольцем.

ЧИСЛЕННІ МІННО-ВИБУХОВІ ПОРАНЕННЯ В ГОЛОВУ, ЖИВІТ І ГРУДИ СПРИЧИНИЛИ КОМУ, В ЯКІЙ ЮРІЙ ПРОЛЕЖАВ МАЙЖЕ ТИЖДЕНЬ

Після підготовки в Десні поїхав на фронт. Але так і не зізнався мені, що на війні. Говорив, ніби служить інструктором десь далеко від передової. Але я підозрювала, що не все так добре, як він розповідає.

На фронті він зустрів свого давнього побратима — Сашка Іскру. Вони познайомилися ще у 80-х роках минулого століття, разом пройшли Афганістан, повернулися додому, але втратили зв'язок і довгі роки не бачилися. Де б вони ще могли зустрітися? Юрій — старшина розвідгрупи, Олександр — військовий лікар.

11 травня, коли медик надавав допомогу пораненому бійцю, неподалік вибухнула ворожа міна. Юрій, який стояв поряд, накрив собою обох. Для військових людей такі реакції природні. Пораненого бійця врятувати не вдалося, лікар отримав контузію, а мого чоловіка добряче посікло осколками.

Численні мінно-вибухові поранення в голову, живіт і груди спричинили кому, в якій він пролежав майже тиждень. Людина в цьому стані відчуває, що поряд є рідні. А ми з ним дійсно — як дві половинки. Поранену голову оперували більше шести годин, і все ж лікарям вдалося повернути Юру до життя. І в грудях, і в животі було багато осколків, пробито кишечник. А з голови нейрохірурги дістали два осколки міни разом із уламками кісток черепа.

Спочатку він мене не впізнавав і не пригадував обставини поранення. Проте в одужанні є позитивна динаміка, і чоловік потроху йде на поправку. Почав говорити, згадав мене і всіх наших діточок. А їх у нас шестеро. Сердиться, що молодих навчав, а сам попався і отримав поранення. Я тиждень була з ним у Дніпрі. Потім його перевели до київського шпиталю і вже дозволили сидіти. Ось тільки вчора вперше вивела його надвір. Він дуже любить рух. Каже у слухавку: «Приїжджай скоріше. Я вже надвір хочу».

Побратими його частенько провідують. У них дуже дружна команда, яка відчуває відповідальність за свою країну. В цивільному житті я ніколи такого не бачила. Він же всіх солдатів синами називає і готовий їх всіх прикрити собою.

Від вибуху його сильно контузило. Тож він погано чує. Телефоную сусіду по палаті, а той кричить йому мої слова. Отак і говоримо. Та й з оком проблема. Бачить тільки силуети, оскільки око вражене зсередини голови, де були осколки від міни і роздроблені кістки.

Дехто зі знайомих каже: «Воно йому треба було? Чого його туди понесло?» Просто в очі кажуть. А я їм: «Ваш син не зважився, а мій чоловік пішов. Для того пішов, щоб ви тут мирно «обурювалися».

Галина Міхєєва, дружина Юрія

ОЛЕКСАНДР ІСКРА:

«ЮРА ЗРОБИВ МЕНІ ЦІННИЙ ПОДАРУНОК ДО ДНЯ НАРОДЖЕННЯ — ВРЯТУВАВ МОЄ ЖИТТЯ»

Олександр Іскра

— Найцікавіший спогад про війну — як ми з Юрієм зустрілися тут, на передовій. Ви б це бачили! Ми ж за майже 30 років неабияк змінилися. Щойно я приїхав у підрозділ, він прийшов до мене на прийом. Скаржився на біль у спині. Ви думаєте, я його впізнав в обличчя? Ні. Лікар завжди пам'ятає очима і руками. Лише під час огляду я зрозумів, що цей пацієнт — Юрій.

Ми ж не просто знайомі з Афганістану. Ми були там разом декілька разів. Одного разу довелося витягати його з-під обстрілу. Тоді він теж отримав поранення і контузію. Надав йому першу медичну допомогу, а до місця евакуації — кілометри бездоріжжям. Машини в мене не було, тож тягнули побратима на собі не один кілометр. Гори, сонце пече, жарко, важко. Йдеш начебто довго і водночас дуже швидко. Думали, що не донесемо. Але завдяки згуртованості хлопців, життєлюбству Юра вижив. Правда, біля скроні залишився осколок, який не можна витягти. Отак і живе з ним. А тут ще й ця війна додала металу.

Є таке неписане правило: не цілити в медика. А у війні з російськими окупантами медик — ціль номер один. А коли снайпер вирахує, що лікар — офіцер, то тим паче… Тому ми медичні позначки й не носимо. Ще в Авдіївці був випадок, коли ворожа ДРГ підходила до наших позицій, аби прибрати військового лікаря. Мене своєчасно звідти перевели в інший підрозділ. Казали, що пощастило. Але справжнім везінням вважаю переддень свого дня народження.

Тоді під прикриттям групи Юрія я надавав допомогу пораненому бійцю. Та в цю мить біля нас розірвалася міна. Він накрив собою нас обох. Як він устиг, не уявляю. Але саме завдяки Юрі я зараз говорю з вами. Юра, на жаль, заново вчиться це робити. Мене трохи шкрябонуло і контузило, але то таке. Головне, що друга витягли звідти вчасно. Отакий цінний подарунок зробив він мені до дня народження — вберіг життя. Тоді, в Афганістані, я його врятував, а тепер — він мене.

Моя дружина Юлія працює в лікарні імені Мечникова, тож мала змогу провідувати мого побратима. Та й волонтери дуже допомогли. Там Юля і познайомилася з Галиною, дружиною Юри. Скільки часу ми знайомі, і тільки зможемо потоваришувати сім'ями! Прикро, що за таких обставин...

Ярослава ЗОРІНА

УМАНЦІ ЗАПУСТИЛИ БЛАГОДІЙНИЙ МАРАФОН НА ПІДТРИМКУ ПОРАНЕНИХ ЗЕМЛЯКІВ

Життя Юрія Міхєєва врятовано, але попереду в нього тривале лікування і реабілітація. Земляки не залишилися осторонь. Так, протягом червня-липня «Телекомпанія Умань» проводить благодійний музичний телевізійний марафон «Одужуй, земляче!» У такий спосіб активісти збирають кошти на лікування та реабілітацію поранених на передовій уманців Івана Груця та Юрія Міхєєва.

Тележурналісти закликають усіх небайдужих допомогти нашим важкопораненим захисникам, виявити до них свою повагу, вдячність та підтримку. Щосуботи та щонеділі в ранковому ефірі «Телекомпанії Умань» з 11 години транслюється концерт українських авторів та виконавців, складений за заявками учасників благодійної акції.

Щоб стати учасником благодійного марафону та замовити українську пісню, потрібно:

1. Перевести кошти з поміткою «На лікування» на одну з карток ПриватБанку: 414949786458 3218 — Груць Іван Іванович; 5168742201359720 — Міхєєва Галина Пантелеймонівна (дружина Юрія).

2. Зробити копію платіжки (паперову чи електронну).

3. Надіслати копію на адресу КП «Телекомпанія Умань» (umantv_polit@ukr.net з позначкою: «Благодійний марафон») або принести паперовий примірник до редакції за адресою: м. Умань, вул. Пушкіна,10.

4. Вказати, яку саме українську пісню чи українського виконавця ви хочете включити в благодійний концерт.

5. Сказати декілька слів на підтримку поранених земляків (на ваше бажання).

Наша сила — в єднанні! Разом ми допоможемо повернути до повноцінного життя двох земляків, які втратили здоров'я, захищаючи кожного з нас. Уманцям не байдуже, переконані організатори благодійного марафону.

Ярослава ЗОРІНА

ЦІ ЛЮДИ МІЦНІШІ ЗА ЇХНІ ТАНКИ

ДЕБАЛЬЦЕВЕ… НАВІТЬ СЬОГОДНІ, МАЙЖЕ ТРИ РОКИ ПО ТОМУ, ЦЕ СЛОВО ВОГНЕМ ПЕЧЕ В ГРУДЯХ

Танкісти й артилеристи 17-ї зайняли позиції на всіх ділянках довгого фронту: від Вуглегірська до Попасної й Троїцького. Танки було придано підрозділам гірсько-піхотної бригади

Молодший сержант Олексій Осташевський

Старший солдат Костянтин Ткачук

Молодший сержант Василь Денисюк

Як згадують танкісти з екіпажу Олексія Чабана, спочатку три екіпажі 17-ї розмістили на південному заході Попасної, на території колишнього асфальтового заводу. Озирнулися — і зрозуміли, що на війні. Для переконливості за 20–30 м стирчали із землі фрагменти від «Граду».

Згодом приїхали екскаватори, вирили капоніри. Танкісти вдавилися в землю й замаскувалися. Частина хлопців ночували під танками. Вважали, що так безпечніше: частина в невеликих бліндажах, частина просто неба, адже було ще тепло.

Уранці чувся бадьорий крик: «Слава Україні!» У відповідь з-під танка голос: «Слава Бооогу!» — і дружній сміх.

Бійці гірсько-піхотної бригади прибули сюди раніше й так славно обжилися, що, здавалося, днями перевезуть сюди свої родини. Питна вода, продукти, кухня, і людина на кухні знає свою справу. Бліндажі вони збудували завглибшки три-чотири метри, надійні, перекриті бетонними плитами. Танкістів щедро годували всім, що мали.

Уранці 16 вересня танки з невеликим супроводом вирушили з Попасної на нове місце. Хитаючи стволами гармат, танки їхали незнайомою дорогою. Минули Новозванівку, спустилися в долину, у Троїцьке. Велике селище, але майже безлюдне. На школі висить прапор України. За селищем зупинилися. Позиції вже було обладнано, комбат піхоти підготував два танкові капоніри та невеликі ями під бліндажі. Танк «Єгер» Олексія Осташевського зайняв позицію, щоб контролювати міст через річку Луганка, «Пастух» став на півкілометра північніше й трохи вище, щоб контролювати дорогу до того мосту й брід за півтора кілометра від мосту. Позицію вибрали дуже вдало: два танки ефективно контролювали п'ятикілометровий сектор.

Наступного ранку Антон чергував із четвертої години. Тільки-но він вирішив заварити собі каву, як побачив у сутінках на обрії фари. За хвилину — ще одну пару. Потім ще… Це його насторожило.

Він нарахував із десяток машин, а з боку Стаханова (Кадіївки) з'являлися нові й нові машини. Їх було десь під два десятки!

Прожогом кинувся підіймати свій екіпаж, екіпаж Осташевського. Андрій Гончарук і Василь Денисов запустили двигуни, загули системи стабілізації гармати… Бійці на блокпосту приготували зброю.

Фари наближалися. Уже було видно, що рухаються переважно легковики й кілька бусів. Ідуть упевнено, швидко. Ось і міст…

Перша машина пригальмувала. Долетіли уривки розмови і… полегшений сміх.

Усе виявилося набагато простішим, ніж могло бути. Український уряд розпочав виплачувати пенсії жителям окупованих територій, і таксисти виявили ініціативу. Вони зібрали колону машин, у яких повезли бабусь і дідусів, щоб ті отримали пенсії на підконтрольній Україні території. Вийшла така собі операція «Бабине літо»…

Промайнула осінь. Час від часу відбувалися бойові зіткнення. Найгарячішою точкою тоді було Нікішине. Танк Олега Яковенка разом із піхотою тримали там оборону. Механік-водій Олександр Шаповал і навідник Олександр Фомін вибрали для житла один із покинутих будинків із великим підвалом.

Жодного дня не було без обстрілів, тож на стрілянину особливої уваги вже не звертали. Та коли починали подавати голос міномети, доводилося виходити й «роз'яснювати» всю глибину помилковості поглядів сепарів на життя в цілому та на позиції ЗСУ зокрема.

Якось ворожий кулеметник стріляв особливо нахабно. Коротка черга з одного місця, за кілька хвилин — з іншого...

Олег Яковенко прислухався. Щось було незвичне в стрілянині ворожого кулеметника. Він нібито чогось чекав.

Продовження.
Початок у номерах за 22 червня та 28 червня 2017 року

Коротка, як напад жалкої оси, черга. Бризнули тріски від побитого ящика, злетіли грудки землі й щебеню. Біля стіни ворухнувся, пристосовуючись до кулемета, один із бійців.

— Ну зараз цей нахаба мене дістане...

Після короткої черги, скрикнувши, він упав.

На лівому плечі, крізь бушлат, проступала, збираючись темними краплями, пляма крові.

Немов насміхаючись, кулі вдарили в стіну, крізь вузьку бійницю, вибило шматок штукатурки.

Другого стрільця спіткала така сама доля: куля вдарила в ствольну коробку й перебила праву руку...

За короткий час на нашій позиції вже було кілька поранених. І лише тоді стало зрозуміло, що під прикриттям кулемета діє ворожий снайпер.

Перекриваючи кулемет, від позиції до позиції полетіло «Не стріляти!!!» Далі наші мінометники «пояснили», що так робити не треба.

***

Тим часом у зоні відповідальності танкістів опинилася чимала кількість цивільних людей, яким просто нікуди було їхати. Переважно літні люди. Їм треба було допомагати. Командир батальйону Юрій Лакша, як старший військовий начальник, весь цей клубок проблем мусив розв'язувати. З допомогою волонтерів зміг організувати цим людям доставляння їжі, ліків, забезпечив евакуацію хворих.

Минав грудень. Стало тихіше: бувало, що за день ані пострілу. Проте щодня фіксували безпілотників, дозори помічали ворожі розвідувальні групи. Було очевидно, що проросійські найманці готуються до активізації своїх дій.

22 січня почалося те, що, власне, увійшло в історію як бої під Дебальцевим. Зранку ліг густий туман. Нагадала про себе ворожа артилерія. Невдовзі зателефонували місцеві жителі з боку Стаханова («ЛНР») і повідомили про 15 (!!!) танків, що висуваються в бік Троїцького. У нас два танки, а до бою готовий тільки один «Єгер» Олексія Осташевського. У «Пастуха» не працює механізм заряджання гармати, і міною пробило її ресивер. Заряджати вручну — це довго й нервово, та ще й кілька хвилин після пострілу треба передихнути на вулиці, тому що після пострілу повний танк диму, і він клубочиться з люків, наче танк підбили. Екіпажі прогріли двигуни, зарядили гармати, заглушили машини й почали слухати туман. Час і тягнеться, і швидко плине. Чути гул бронетехніки, але нічого не видно. Невдовзі видимість поліпшилася до 600–800 м. Ворогів відділяла права притока річки Лугань. Нарешті танкісти їх побачили. Вісім силуетів на межі видимості рухалися вздовж наших позицій, угору за течією притоки на відстані близько 700 м, то виникаючи, то зникаючи в тумані. Стало зрозуміло, що росіяни не взяли брід коло мосту й пішли на другий — вище за течією, в обхід. Наші танки рвонули на перехоплення.

Примчали, зайняли зручні позиції, заглушили мотори. Чути було гуркіт ворожих танків. Неоціненну допомогу надали бійці 128-ї бригади. Вони вчасно помітили, що танки противника в тумані проскочили повз другий брід і пішли вище за течією. Там був іще один брід — третій. Той брід значно гірший для форсування в наш бік, але росіяни тут не орієнтувалися. Наші знову пішли на перехоплення. Туман став рідшим, видимість вже була до 1000 м. Позиції зайняли за порадою гірської піхоти.

Є! Ідуть чотири танки й БМП.

Перший постріл Костянтина Ткачука влучив у ціль. Російська БМП вибухнула.

Дві їхні машини розвернулися й сховалися в яру. Танк хотів повоювати, але наша позиція була кращою. Постріл Антона Прокошина влучив у лобову броню танка росіян. Він якось повільно пішов і… застиг. Боком до нас. Вийшов дим із башти, відпрацював механізм заряджання… Але щось завадило зробити постріл. Олексій Чабан та Антон Прокошин дивилися на командира й навідника, які витягували з люка пораненого чи контуженого механа й… вирішили їх не вбивати. З такої відстані промахнутися неможливо, але вирішили, що нехай ідуть.

Розвідники 128-ї кинулися до танка, оглянули його й по рації викликали танкістів: «Приїздіть, нікого тут немає, а танк живий». Там же, поруч, було покинуто БМП, теж абсолютно цілу.

Це був перший трофейний танк. У танку знайшли телефон росіянина, з фотографіями й телефонами рідних. На трофеї Олексій провоював усю дебальцівську епопею.

Відтоді почалися щоденні бої.

Один із найжорстокіших — 1 лютого за опорник «Саша». Тоді в тил нашому ВОПу вийшла велика група бойовиків, їх було приблизно 100. Атаку почали зранку, і, якби їм удалося захопити цей ВОП, це мало б дуже серйозні наслідки для оборони всього Дебальцівського плацдарму. Але завдяки рішучим і грамотним діям екіпажів двох танків із резервної групи (один екіпаж — у складі комроти Сергія Федосенка, навідника Олександра Сурсякова, мехвода Ігоря Пирогова, інший — у складі командира взводу Максима Мірошниченка, мехвода — застпотеха роти Олександра Андреєва та навідника Максима Черненького) атаку бойовиків було відбито, а значну їхню частину — приблизно 35 — убито.

Максим Мірошниченко пригадує: «Танк водило по розкислому схилу, попереду наближалися спалахи кулеметного вогню. Щось горохом стукало по броні, у триплексах з'являлися то небо, то обпалена вогнем посадка, то земля. Беззвучно спухла сірим клубком диму граната, якась фігурка пригнулася, і, покружлявши, впала».

Ще мить, і 40-тонна махина увірвалась на зайняту ворогом позицію…

Водночас наших бійців підтримував вогнем танк «Єгер» Олексія Осташевського. Це був останній бій відчайдушного екіпажу. Керована ракета влучила в лобову броню. БК здетонував миттєво.

Антон Прокошин потім розповів: «Кришку МТО відкинуло десь метрів на 30, а я бачу у вогні хребет і ребра Василя Денисюка… Олексія викинуло з люка метрів на 20 угору, а Костя Ткачук так і згорів на місці навідника…»

Далі буде

Олександр ШУЛЬМАН

ВОНИ ЗАХИЩАЮТЬ УКРАЇНУ

Дмитро з Енергодара, до підрозділу спецпризначення потрапив не випадково. Ще б пак, адже він кандидат у майстри спорту з боксу

Морський піхотинець Олександр виконує бойові завдання у районі проведення АТО уже не перший рік. Брати матроса також військові — проходять службу в підрозділах ВДВ. Дружина і двоє діток, які чекають на Олександра вдома, пишаються цим

Валентин — майстер на всі руки, тож без його участі не обходиться жодна справа — і облаштування позицій, і утихомирення нахабних ДРГшників, і приготування обіду…

Він побував у багатьох серйозних військових «замісах». Старший механік взводу молодший сержант Михайло у війську з 2010 року. Воював за Савур-Могилу, пройшов Іловайськ, Степанівку

Молодший лейтенант медичної служби Даніїл. Після закінчення Харківського медичного університету два роки працював сімейним лікарем. Цього року роботу в затишному кабінеті міської поліклініки він вирішив змінити на службу в одній з найгарячіших точок Сходу України, що поблизу Донецька

Сержант Валерій захищає Україну з 2014 року. Звільняв Піски та Авдіївку, бив ворога на Савур-Могилі та боронив Шахту Бутівка. Попри чотири поранення, він знову на передовій

Андрій за фахом — будівельник. Сьогодні він разом з побратимами відбиває непоодинокі атаки ворога і готовий по завершенні війни відбудувати український Донбас

Його не зламали ні полон, ні запеклі бої, де він втратив бойових побратимів, ні пекло Іловайського котла… Він залишився і надалі оптимістом та романтиком… веселим та життєрадісним, вимогливим і справедливим командиром… Такий він, Микола з морської піхоти…

Юрій воює з 2014 року. Тоді він потрапив до батальйону територіальної оборони, а зараз самовіддано служить Батьківщині у складі одного з мотопіхотних батальйонів

Повернення у рідну гавань після дев'ятимісячного відрядження

З ВІЙНИ ДОДОМУ, В ОДЕСУ, В МІЦНІ ОБІЙМИ РІДНИХ

НА ОДЕЩИНУ З ПЕРЕДОВОЇ ПОВЕРНУВСЯ ОКРЕМИЙ БАТАЛЬЙОН МОРСЬКОЇ ПІХОТИ, ЩО БОРОНИВ КРАЇНУ НА ПРИМОРСЬКОМУ НАПРЯМКУ

Це велике свято для родини, коли батько знову вдома

Подія радісна й близька кожному одеситові, який душею та серцем переживає за українських військовослужбовців, котрі день у день служать на лінії зіткнення на Сході країни

Незважаючи на будній день і спеку, багато одеситів прийшли, щоб привітати своїх героїв. Колона морських піхотинців, яка по обіді здійснила марш вулицями Південної Пальміри, спричинила великий фурор серед гостей міста. Бачили б ви обличчя туристів із близького зарубіжжя, які ставили питання про події навколо. І як же приємно було чути від одеситів відповідь: «Наші захисники повернулися з фронту!»

Зустрічали військових урочисто й не приховуючи емоцій. Наталя разом із маленьким Микитою нетерпляче чекали на повернення чоловіка й батька — військовослужбовця батальйону морської піхоти.

— Дуже-дуже хвилювалися. Ніч не спали. Стоїмо зранку, чекаємо, — розповідає пані Наталя.

А привід хвилюватися жінка мала, бо її чоловік Сергій служив неподалік від Павлополя. За майже дев'ять місяців оборони Приморського напрямку не обійшлося без утрат. Сергій розповів, що його врятував від смерті випадок.

— Автомобіль одного з наших бійців наїхав на міну. Я того дня мав бути з ним, але прибули медики, і я залишився з ними. Пощастило, — сказав Сергій Терещук.

На превеликий жаль, іще один військовослужбовець батальйону помер через важкі поранення після артилерійського обстрілу. На початку урочистостей морські піхотинці вшанували хвилиною мовчання пам'ять загиблих побратимів.

До речі, під час одного зі службових відряджень на Схід України мені пощастило побувати в розташуванні одеського батальйону в районі Маріуполя, де бійці цього військового підрозділу виконували бойові завдання.

Особливо запам'яталося спілкування з воїнами на одній із позицій. Ніхто тут напевно не знав, коли й куди прилетить черговий снаряд.

— Хоч як це дивно звучить, але російські загарбники обстрілюють наші позиції наосліп, особливо не прив'язуючись до цілей, які давно їм відомі та які навіть є пристріляними, — ділився зі мною своїм баченням ситуації морський піхотинець Євген. — Починаючи стріляти одразу після настання сутінків, вони таким чином намагаються тиснути на нас психологічно.

Найчастіше в окопи до наших хлопців прилітали міни калібру 120 мм. Ви тільки уявіть, як три кілограми тротилу розривають на дрібні й гострі, як бритва, осколки товсту металеву оболонку міни. Десятки смертельних шматків металу розлітаються в радіусі сотні метрів.

ВОРОГ НА СОБІ ВІДЧУВ, ЩО ТАКЕ УКРАЇНСЬКІ МОРПІХИ В БОЮ, І ЗАПАМ'ЯТАВ ЦЕ НАЗАВЖДИ

Кращі морпіхи отримали відомчі відзнаки

Рятували наших хлопців добротні окопи та бліндажі, викопані й побудовані власноруч. До речі, усю сіру зону між окопами українських морських піхотинців і російських найманців було буквально нафаршировано всім, що могло вбити будь-яку живу істоту. До того ж розтяжки та міни встановлювали обидві сторони. Бували випадки, коли на них підривалися не тільки розвідувально-диверсійні групи противника, а й бродячі собаки. Тому на всіх позиціях після вибуху одразу знімали із запобіжників кулемети й автомати, чекаючи можливої атаки супротивника.

Та й у такій тривожній обстановці наші військові не падали духом. У спокійні хвилини навіть спортом займалися. Кожен опорний пункт пишався не тільки власною «качалкою» зі звареними власноруч штангами та гирями, а й невеликими футбольними воротами. Одне слово — морпіхи. Ще перед тим, як потрапити в район антитерористичної операції, ці хлопці кілька місяців напружено тренувалися за програмою «командос». До того ж усіма їхніми діями керують досвідчені офіцери батальйону.

Теплі мамині обійми

Хлопці, які повернулися з війни, кажуть, що пишаються тим, що вирішили захищати країну.

— Мені було дуже неприємно, що в мою країну прийшли військові іншої держави, які намагалися встановити свої правила. Це неправильно. Ми — сильна нація і, сподіваюся, не будемо залежними ні від кого. Я вірю в це! — сказав боєць розвідувального взводу Владислав.

Тож до початку вересня морські піхотинці залишатимуться в Одесі. Переважно тренуватимуться. Але вже восени вони знову матимуть бойовий наказ вирушити на Схід нашої держави для виконання бойових завдань.

Євгеній СИЛКІН

Бронеавтомобіль «Барс-8» долає водну перешкоду

БРОНЕАВТОМОБІЛЬ «БАРС-8» ПРОХОДИТЬ ДЕРЖАВНІ ВИПРОБУВАННЯ

ОКРІМ ПРОХІДНОСТІ, ПЕРЕВІРЯЮТЬ ЙОГО БАЛІСТИЧНІ Й ПРОТИМІННІ ПОКАЗНИКИ, НАДІЙНІСТЬ ЯК ОСНОВНОГО, ТАК І ДОПОМІЖНОГО ОБЛАДНАННЯ

Бронеавтомобіль «Барс-8» нині проходить державні випробування на одному з полігонів Міноборони. Цей зразок доопрацьовував виробник з урахуванням зауважень військових, виявлених під час визначальних відомчих випробувань, що відбулися на початку 2016 року

Зварний корпус тактичного бронеавтомобіля «Барс-8» виготовлено зі сталевих броньових листів. За визначеними характеристиками, він має забезпечувати захист екіпажу та основних агрегатів дослідного зразка від куль калібру 7,62 мм. На «Барсі-8» установлено енергоємне шасі підвищеної прохідності з колісною формулою 4х4 та 6,7-літровим турбодизельним двигуном Cummins потужністю 385 к. с, броньований протимінний і балістичний захист, що відповідають стандарту STANAG 4569 Level 2. Автомобіль обладнано системою забезпечення життєдіяльності екіпажу, пуском димових гранат, засобами зв'язку та навігації, приладами нічного й денного спостереження. Тут застосовано технологію RunFlat, яка забезпечує пересування бронеавтомобіля навіть на спущених шинах. «Барс-8» має систему пожежогасіння моторного відділення, засоби маскування, протиосколковий підбій корпусу, автономну кліматичну систему тощо. Максимальна швидкість по шосе — 110 км/год. Бронеавтомобіль може долати водні перешкоди без втрати боздатності, а завдяки великому кліренсу може рухатися глибокою колією.

НА БАЗІ «БАРСА-8» МОЖЕ БУТИ РОЗРОБЛЕНО АВТОМОБІЛІ АРТРОЗВІДКИ, САНІТАРНІ МАШИНИ Й МОБІЛЬНІ МІНОМЕТИ

Владислав Ільєнко, технічний директор структурного підрозділу ПАТ «АК «Богдан Моторс»:

— Представлений на державні випробування «Барс-8» є продовженням лінійки бронеавтомобілів цього типу. Бронеавтомобіль створено на базовому шасі Dodge Ram 5500, що дало змогу забезпечити його повну масу до 10 тонн і поліпшити бронезахист. Після визначальних відомчих випробувань на підприємстві суттєво доопрацювали конструкцію кузова. Він полегшав на 400 кілограмів, менше нависає над задніми колесами, а фільтровентиляційну установку переміщено з даху на кормову частину бронеавтомобіля. Також удосконалили станок для кулемета та внутрішню перегородку між водієм і десантним відсіком. Перегородку сконструйовано таким чином, що в разі потреби її можна скласти разом із майданчиком для кулеметника. Це дає змогу водієві разом із командиром швидше евакуюватися через бокові задні двері або верхні люки. Протимінні сидіння в десантному відсіку сконструйовано таким чином, щоб вони максимально поглинали енергію вибуху.

Володимир Жирний, полковник, голова державної комісії:

— За час державних випробувань «Барс-8» намотав уже майже 10 000 кілометрів у різних дорожніх умовах. Перевірили на відповідність його масо-габаритні параметри, ходові якості, включно з прохідністю та швидкісними й ергономічними характеристиками, визначили стійкість до зовнішніх впливів — протікання та запилення.

Можу сказати, що цей бронеавтомобіль продемонстрував добрі динамічні якості. Зокрема, розігнався по шосе до 156 км/год., що значно перевищує показник максимальної швидкості — 110 км/год. Водночас витрата палива за швидкості 90 км/год. становила 18 літрів, а в умовах бездоріжжя — 33. Відпрацювали й приховане пересування «Барса-8» в умовах суцільної темряви за допомогою лише камери нічного бачення й дисплея, розміщеного в кабіні водія. Це значно ускладнює противникові виявлення нашого бронеавтомобіля без додаткового застосування засобів електронної розвідки.

Микола Яремчук, старший солдат, водій:

— Хочу відзначити маневреність «Барса-8»: він динамічний, швидко рухається, має запас потужності. На мій погляд, його безумовною перевагою є й зручне перемикання пониженої чи підвищеної передачі. Важіль перемикання розташовано в кабіні, що вкрай важливо під час бою. Вважаю, що потребує підсилення конструкція як переднього, так і заднього бампера. Їх потрібно жорсткіше закріпити, аби не пошкодити лебідку, якщо доведеться когось прибирати з дороги. Також потрібно зробити рухливим прилад, за яким бронеавтомобіль рухається вночі, адже його приварено в положенні, зорієнтованому на командира. Мені ж доводиться часто нахилятися до нього, щоб виміряти маршрут. Як відомо, ніхто й ніщо не має відволікати водія від дороги.

В УКРАЇНІ СКЛАДАТИМУТЬ БАГАТОЦІЛЬОВІ АРМІЙСЬКІ АВТОМОБІЛІ КМ-450

Вітчизняна компанія «Богдан Моторс» представила новий багатоцільовий вантажний автомобіль КМ-450 4х4. Він спеціально сконструйований для військових потреб. Автомобіль має високу маневреність як на твердому покритті, так і на пересіченій місцевості. КМ-450 здатний долати водні перешкоди завглибшки до 50 см і підйоми до 30', а завдяки кліренсу в 25 см може рухатися глибокою колією. Про це повідомляє Національний промисловий портал із посиланням на прес-службу підприємства.

Універсальне шасі може бути використане для створення як автомобіля загального призначення, так і бази для різних спеціальних армійських машин: автомобіля управління вогнем артилерії, санітарного автомобіля, автомобіля зв'язку, лабораторії на колесах, легкої системи залпового вогню або протитанкових комплексів, мобільного житлового модуля.

Автомобіль комплектується дизельним двигуном Hyundai D4D об'ємом 3,9 л, максимальний крутний момент — 373 Нм при 1600 об./хв., потужність двигуна — 139 к.с. при 2900 об./хв., максимальна швидкість — 104 км/год., вантажопідйомність — 2,5 т, повна маса — 5650 кг.

Матеріали сторінки підготував Сергій ВОРОНКОВ

WOULD YOU LIKE ХРОБАКА?

ПРО ІНОЗЕМНИЙ ДОСВІД ВИЖИВАННЯ В ЕКСТРЕМАЛЬНІЙ СИТУАЦІЇ

Якщо вважати, що тактика дій малими групами набуває дедалі більшого поширення в підготовці наших військ, то живий досвід з виживання, вочевидь, актуалізується. Личинки жуків, коники, хробаки та інші природні «делікатеси» за певних обставин можуть врятувати солдату життя. Про це та інше розповів британський шеф-кухар штаб-сержант Саймон Лайєнс

— Пане Саймоне, ви побували в багатьох екстремальних ситуаціях. Якою мірою в них ставали у пригоді природні ресурси?

— Пам'ятаю, як ще на початку військової служби мені довелося брати участь у багатоденному поході з сухпайком на дві доби. Це дало поштовх до набуття навичок виживання у природних умовах. Саме тоді зрозумів, що завелика кількість продуктів харчування знижує рухливість групи, погіршує маскування, люди швидко втомлюються. Вже протягом перших трьох-чотирьох днів відчував голод. В умовах тропіків усім довелося максимально використовувати будь-що поживне. Розуміли, що навіть мінімальні калорії —значно краще, ніж голодування (усміхається).

— Нині ви — шеф-кухар, досвідчений фахівець, який пройшов чимало випробувань. Поділіться особистими секретами.

— Мабуть, найскладніше вирахувати запас продуктів і води. Його слід розділити: одну половину — для виживання, другу — в недоторканний запас, уникати сухої або гострої їжі і м'яса, зважаючи на те, що обмаль води. А ще раджу готувати гарячі страви, адже варіння робить їжу більш безпечною для засвоювання і смачною.

В екстремальній ситуації потрібно у буквальному сенсі працювати на шлунок — видивлятися щось їстівне на своєму шляху. За незначним винятком все, що росте на землі, ходить по ній, повзає або плаває, цілком придатне до харчування ним. А ще вкрай важливо добре пережовувати їжу — це втамовує голод, сприяє кращому її засвоєнню.

Штаб-сержант Саймон Лайєнс

— Але ж потрібно вміти розпізнавати потенційні «харчі» та готувати їх…

— Так. І тут потрібна практика. Приміром, тушу дикої тварини, яку вам, скажімо, вдалося вполювати, потрібно ще обробити. Необхідно знайти проточну воду — для промивання. Спустити кров у якусь ємність. Добре прокип'ятити її — кров є цінним джерелом їжі і солі. Практично всі ссавці їстівні.

Певні особливості є й у приготуванні страв із птахів. Спочатку дичину необхідно общипати, відрізати голову, вийняти нутрощі й варити зі шкірою, що допоможе зберегти поживну цінність. У нас були хлопці, які навчилися готувати навіть птахів, що живляться мертвечиною! Підстрелять, знімуть шкіру, відрубають голову, потім 20 хвилин прокип'ятять, щоб продезінфікувати, перчику — й на вогонь. Смачно, немов курятина!

ЗА НЕЗНАЧНИМ ВИНЯТКОМ ВСЕ, ЩО РОСТЕ НА ЗЕМЛІ, ХОДИТЬ ПО НІЙ, ПОВЗАЄ АБО ПЛАВАЄ, МОЖНА ЇСТИ

— А як бути з «делікатесами»: зміями, молюсками, хробаками, комахами?

— Під час перебування на різних континентах земної кулі спостерігав за приготуванням різних страв. Доводилося, наприклад, їсти черепах. Варили їх доти, поки не відокремиться панцир. Потім нарізали м'ясо й змішували його із зеленню — виходив суп. Пізніше навчився готувати їжу зі змій, жаб, крабів, креветок. Молюсків готували на пару, варили або запікали їх у мушлі. Личинки жуків, коників, мурашок теж можна вживати в їжу. Жахливо, але кого це цікавить, коли йдеться про виживання? Саме упередження людей змушують нехтувати їжею. Наприклад, прості дощові хробаки є одним з найбільш поживних продуктів, а після обсмажування в багатьох народів вважаються делікатесом.

— А де брати вітаміни в екстремальних ситуаціях?

— Коли наш табір містився в джунглях, ми використовували переважно рослинну їжу. За калорійністю вона теж цілком придатна, особливо гриби. Високу біологічну цінність має насіння рослин. Для їжі використовують також плоди, коріння, цибулини, молоді паростки, листя, бруньки, квіти, а також горіхи. Якщо не впевнені, їстівна рослина чи ні, краще її не використовувати.

Сергій ДАНИЛЕНКО

ЯК УКРАЇНЦІ З АНГЛІЙЦЯМИ КУЛІШ ВАРИЛИ

Британські військові інструктори ділилися з нашими курсантами досвідом приготування страв італійської, французької та британської кухні в польових умовах. І, звичайно, був козацький куліш

Британські військові шеф-кухарі провели майстер-клас із приготування їжі в польових умовах для курсантів Військової академії (м. Одеса)

Мабуть, кожен із нас знає, що для українця картопля — другий хліб. А ось у Великобританії цей вислів буквально матеріалізувався: ірландський картопляний хліб — це одна з найулюбленіших національних страв, відома як картопляний фарл. Про це та багато іншого дізналися українські курсанти, які стали слухачами курсів з логістичних операцій, що проводилися під керівництвом британських інструкторів у Військовій академії (м. Одеса).

Курсанти-старшокурсники готували їжу в польових умовах без використання технічних засобів, вивчали основи європейської продовольчої номенклатури та гігієни, а також облік продовольчого постачання.

Британські військові інструктори ділилися досвідом з курсантами, що навчаються за спеціалізацією «Продовольче забезпечення військ», у приготуванні страв італійської, французької та британської кухні в польових умовах. Зокрема шеф-кухарі штаб-сержанти Річард Баркер, Саймон Лаєнс та Калем Кін навчали майбутніх українських офіцерів використовувати саморобні духовки, які можна скласти в похідних умовах з підручних матеріалів.

І відразу — практика. Перша команда готувала пасту карбонара, часниковий хліб і смажену куркугриль, італійську піцу а також англійський пудинг. У меню другої — увійшли ризото з куркою, часниковий хліб з базиліком, м'ясо по-французьки та український куліш.

— Під час занять курсанти споруджували духовку, печі, сковороду, водонагрівач з цегли, жерсті, арматури, оцинкованих відер та інших підручних засобів. Ці навички вельми важливі та обов'язково знадобляться їм у польових умовах, — зазначив начальник кафедри організації тилового «логістичного» забезпечення Військової академії (м. Одеса) полковник Денис Лісовенко.

Підбиваючи підсумки спільної роботи, керівник британськиої групи інструкторів майор Брюс Екман подякував за надану допомогу у проведенні занять та високу старанність і наполегливість курсантів при засвоєнні матеріалу.

— У нас була досить ефективна взаємодія з нашими партнерами в Україні щодо запровадження сучасної системи логістичного забезпечення, тож ми маємо можливість адаптувати наші навчальні програми до потреб військового навчального закладу в Одесі. Курси показали, що курсанти цього вишу мають досить високу професійну підготовку. Саме ці молоді люди вже незабаром проводитимуть зміни у військах. За ними майбутнє Збройних Сил України, — зазначив майор Брюс Екман.

Сергій ДАНИЛЕНКО

ЗАПИТУВАЛИ? ВІДПОВІДАЄМО

НА АДРЕСУ НАШОЇ РЕДАКЦІЇ ПРОДОВЖУЮТЬ НАДХОДИТИ ЗАПИТАННЯ ВІД ЧИТАЧІВ ІЗ ПРОХАННЯМ РОЗ'ЯСНИТИ ЇХНІ ПРАВА НА ВИПЛАТИ ТА ПІЛЬГИ

Олена С., старший лейтенант, м. Київ:

— Підкажіть, чи можу я отримати чергове військове звання, перебуваючи у декретній відпустці?

— Ні. Військовослужбовцям, які перебувають у відпустці для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку або іншої тривалості, визначеної законодавством, чергове військове звання не присвоюється, а час перебування у такій відпустці не зараховується до строку вислуги у військовому званні.

Олександр Л., військовослужбовець, м. Львів:

— Чи належать мені добові виплати у разі відрядження на навчання?

— Військовослужбовцям виплата добових не здійснюється під час відряджень, пов'язаних:

зі вступом та навчанням на заочній формі в цивільних навчальних закладах;

із направленням на навчальні збори з підготовки до вступних іспитів у вищі військові навчальні заклади та військові навчальні підрозділи вищих навчальних закладів;

зі складанням вступних іспитів до ад'юнктури при вищих військових навчальних закладах, наукових та науково-дослідних установах;

з підготовкою та складанням іспитів з кандидатського мінімуму, написанням і захистом дисертацій.

Дмитро С., військовослужбовець, м. Житомир:

— Коли почнуть виплачувати компенсацію за піднайом житла рядовому, сержантському та старшинському складу військової служби за контрактом?

— Питання запровадження виплати компенсації за піднайом жилого приміщення для військовослужбовців рядового, сержантського та старшинського складу військової служби за контрактом (у разі відсутності можливості розміщення їх у спеціально пристосованих казармах або сімейних гуртожитках) досі перебуває на розгляді Верховної Ради.

Законопроект № 5027 щодо внесення змін до статті 12 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» уже підтримано Комітетом Верховної Ради України з питань національної безпеки і оборони. Сподіваємося, що найближчим часом парламент його ухвалить.

Василь С., учасник АТО, м. Дніпро:

— Як ветерану АТО можна отримати державну допомогу для організації власного бізнесу?

— Передусім вам потрібно мати статус безробітного. Для цього необхідно стати на облік у службі зайнятості (незалежно від зареєстрованого місця проживання чи перебування). Реєстрація в центрі зайнятості проводиться за умови пред'явлення паспорта громадянина України або тимчасового посвідчення громадянина України, ідентифікаційного коду, трудової книжки чи іншого документа, що підтверджує період зайнятості, а також військового квитка, диплома або іншого документа про освіту.

Окрім можливості отримати фінанси на власний бізнес, перевагою реєстрації як безробітного є можливість отримувати щомісячну допомогу з безробіття. Саме від її розміру і залежить сума виплати на організацію власного бізнесу. Розмір допомоги на відкриття бізнесу визначається як сума щомісячної виплати з безробіття за період, протягом якого ви мали б отримувати таку допомогу.

Права на отримання одноразової грошової допомоги на власну справу не мають особи, які здійснювали підприємницьку діяльність протягом останніх двох років. Також право на таку допомогу втрачають безробітні, які вже отримували допомогу на відкриття власної справи та припинили підприємницьку діяльність або не здійснювали її (не сплачували єдиний внесок як юридична особа чи фізична особа — підприємець (далі — ФОП) упродовж двох років з моменту державної реєстрації. Допомога на власну справу не виплачується в інших випадках: коли щодо вас набрав законної сили вирок суду; якщо вас було звільнено за прогул або через службову невідповідність та у зв'язку із систематичним невиконанням умов контракту про проходження служби.

Важливо пам'ятати, що допомога на власну справу виплачується тільки тим безробітним, яким центр зайнятості не знайде відповідної роботи протягом місяця з дня їхньої реєстрації в центрі зайнятості. Такою є робота, що відповідає освіті, професії (спеціальності), кваліфікації працівника і надається в тій місцевості, де він проживає. Заробітна плата повинна відповідати рівню, який особа мала за попереднім місцем роботи. Якщо ж вам протягом одного місяця було запропоновано таку роботу, але ви від неї відмовилися, то ви втрачаєте право на одноразову допомогу для відкриття власної справи.

Микола Ч., офіцер запасу, м. Київ:

— Чи надається офіцерам запасу відстрочення від призову за сімейними обставинами?

— Відстрочення від призову на військову службу офіцерам запасу за сімейними обставинами на їхнє бажання надається призовникам, які мають: вагітну дружину; дружину-інваліда; двох і більше дітей; дитину-інваліда; дитину віком до трьох років або дитину, старшу від трьох років, яка виховується без матері у зв'язку з її смертю або за рішенням суду; непрацездатних батьків (чи одного з них), непрацездатних рідних або непрацездатних осіб, під опікою, піклуванням чи на утриманні яких перебував призовник, або осіб, над якими призовник здійснює опіку чи піклування, якщо вони не мають інших працездатних осіб, зобов'язаних їх утримувати; одинокого батька або одинокую матір, у яких на утриманні перебувають двоє чи більше неповнолітніх дітей, до досягнення старшим із них повноліття за умови офіційного працевлаштування призовника.

Окрім того, відстрочення від призову за сімейними обставинами у разі бажання може надаватися офіцерам запасу, які є особами з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування.

Атестаційна комісія обласного військового комісаріату може ухвалити рішення щодо призатримки офіцерів запасу від призову за сімейними обставинами, попри небажання офіцерів запасу нею скористатися, виходячи при цьому з того, що призов може суттєво погіршити матеріальне становище осіб, яких відповідно до законодавства вони повинні утримувати.

Віктор Н., військовослужбовець, м. Київ:

— За місяць буду звільнений зі ЗСУ в зв'язку із закінченням контракту. У військовій частині кажуть, що виплата грошової допомоги на оздоровлення мені не здійснюватиметься, а також командир мені відмовив у відпустці. Це правомірно?

— Виплата грошової допомоги на оздоровлення є гарантованою, тому протягом року військовослужбовець має її отримати. Відпустка військовослужбовцю, який звільняється, надається за його бажанням. У разі невикористання відпустки за поточний рік військовослужбовцеві виплачують грошову компенсацію.

Микола С., військовослужбовець, м. Львів:

— Які розміри одноразової грошової допомоги при звільненні зі служби?

— Особам офіцерського складу, прапорщикам і мічманам, військовослужбовцям надстрокової служби і військової служби за контрактом та деяким іншим особам, які мають право на пенсію за Законом та звільняються зі служби за віком, станом здоров'я чи у зв'язку зі скороченням штатів, після закінчення строку контракту виплачується одноразова грошова допомога в розмірі 50 відсотків місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби.

Якщо ви звільняєтесь зі служби за власним бажанням, через сімейні обставини або інші поважні причини, виплачується одноразова грошова допомога в розмірі 25 відсотків місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний рік служби.

При звільненні зі служби за службовою невідповідністю, у зв'язку із систематичним невиконанням умов контракту військовослужбовцем чи у зв'язку з обвинувальним вироком суду, що набрав законної сили, передбачена одноразова грошова допомога не виплачується.

Тетяна МОРОЗ

У ВЕРХОВНІЙ РАДІ ЗАРЕЄСТРОВАНО ЗАКОНОПРОЕКТ ПРО ВІДКРИТИЙ РЕЄСТР ЗЕМЕЛЬ УКРАЇНИ ТА ГРОШОВУ КОМПЕНСАЦІЮ УЧАСНИКАМ АТО ЗА НАЛЕЖНІ ЇМ ДІЛЯНКИ

Органи місцевого самоврядування нині не в змозі задовольнити всіх охочих безкоштовно отримати земельну ділянку. Особливо гостро це питання стосується ветеранів АТО, яким держава гарантує певні пільги, але фактично їх не може реалізувати. У зв'язку із цим у Верховну Раду України нещодавно подано законопроект № 6605, яким регламентовано створення загальнодержавного відкритого реєстру земельних ділянок і виплату ветеранам АТО за рахунок державного бюджету грошової компенсації замість належних їм земельних ділянок.

Якщо буде ухвалено закон, то кожен учасник АТО зможе безкоштовно в режимі онлайн бачити всі вільні землі в будь-якому регіоні країни та вибирати для себе земельні ділянки незалежно від місця реєстрації.

Як зазначено в пояснювальній записці до законопроекту, нині держава гарантує право на безкоштовне отримання земельних ділянок понад 1,2 млн громадян, з яких 300 тис. — учасники АТО. Водночас на практиці здебільшого це право має декларативний характер. Дорога й довготривала процедура оформлення документів, відсутність реального обліку земельних ділянок та альтернативи щодо їх отримання фактично заводять у глухий кут проблему забезпечення учасників АТО землею.

На переконання авторів законопроекту, виплата компенсації, на бажання учасника АТО, може стати послідовним кроком державної політики стосовно монетизації державних гарантій. Розмір компенсації пропонують визначати за середньою вартістю одного квадратного метра земель населених пунктів в Україні.

«ВІН ПОЇХАВ МІЗКАМИ НА ЦІЙ ВІЙНІ, ВІН НЕ МОЖЕ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ...»

ЗА ДАНИМИ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ СТАТИСТИКИ, В УКРАЇНІ МАЙЖЕ НА КОЖНІ ДВА ШЛЮБИ ЩОРОКУ ПРИПАДАЄ ОДНЕ РОЗЛУЧЕННЯ. ОСТАННІМ ЧАСОМ ДО ПРИЧИН, ЧЕРЕЗ ЯКІ ПОДРУЖЖЯ СКАСОВУЄ ВЗАЄМИНИ, ДОДАЛИСЯ НАСЛІДКИ ПЕРЕБУВАННЯ ЧОЛОВІКА В РАЙОНІ АТО

Під час розлучення завжди постає питання про участь колишнього подружжя у вихованні дитини. Це питання зазвичай узгоджують поміж собою чоловік і жінка. Якщо немає такої згоди, то виникають проблеми, до розв'язання яких долучається держава в особі органів опіки та піклування або суду. Щоб ухвалити рішення, яке найбільше відповідало б інтересам дитини, відповідні органи мають досконально вивчати кожну окрему ситуацію. Адже маніпулятивні спроби використати дитину у власних інтересах можуть робити як батько, так і мати

Значним випробуванням для багатьох українських родин стало тривале перебування татусів-військовослужбовців у районі АТО. Зміни в житті відбуваються як у того з подружжя, хто перебуває на передовій, так і в того, хто залишається вдома. Небажання зрозуміти всю складність цих змін і прийняти партнера з усіма його проблемами стає причиною скасування взаємин.

Юлія Сегеда

— До мене часто звертаються учасники АТО, — говорить відома юристка й волонтерка з Дніпра Юлія Сегеда. — Частина з них просить допомоги в справі про розлучення. Хоч як прикро, але деякі військовослужбовці потрапляють у ситуацію, коли жінка починає звинувачувати чоловіка в неадекватності, заявляючи, що в нього проблеми з психікою. Мовляв, чоловік «поїхав мізками на цій війні», «повернувся геть іншим» і «йому не можна довірити дитину».

Такі звинувачення матері є вагомою причиною відмовити батькові в спілкуванні з дитиною. Водночас деякі жінки таким чином намагаються безпідставно усунути батька від виховання дитини, і їхні звинувачення є голослівними. То що ж робити чоловікові, що повернувся з району АТО, якого звинувачують у тому, що він нездатний після розлучення виховувати сина або доньку через нібито проблеми з психікою? Адже, відповідно до чинного законодавства України, якщо є висновок фахівця про психічну хворобу, то такому батькові (або матері) не довірять виховання дитини.

— Батькові — учаснику АТО, якого колишня дружина звинувачує в занадто емоційній поведінці, не слід доводити, що він не псих, — радить Юлія Сегеда. — За нормами процесуального права, кожна сторона має довести ті обставини, на які вона посилається. Тож коли жінка каже, що чоловік неадекватний, вона повинна це довести. А служба в справах дітей може тільки рекомендувати пройти психологічну реабілітацію. До того ж вона повинна мотивувати її потребу. Чи є відхилення психічного стану, визначає психіатр, який може поставити людину на облік. Тому для вирішення питання щодо спілкування з дитиною суд вимагає довідку про те, чи не стоїть батько (або мати) на обліку через психічні розлади.

У практиці дніпровської адвокатки бували випадки, коли жінка з різних причин намагалася вивести чоловіка з рівноваги, аби знайти підстави для позбавлення його можливості спілкуватися з дитиною. У таких ситуаціях чоловікам варто не звертати уваги на зневажливі та провокативні висловлювання й зберігати спокій. Саме такою поведінкою можна продемонструвати адекватність.

Татусям, які розуміють, що звинувачення дружини є безпідставними, юрист радить бути терплячим, спокійно пройти всю процедуру розлучення й дістати дозвіл на спілкування з дитиною в певні дні. Пізніше, коли органи опіки бачитимуть, що спілкування на користь дитині й не завдає їй жодної шкоди, можна збільшити кількість годин і днів для такого спілкування.

Крім того, батько, який хоче засвідчити, що він не має проблем із психікою, і прагне підтвердити свою виховну спроможність, може звернутись до психолога. Той, своєю чергою, на підставі різноманітних тестів зробить висновок, чи потрібно чоловікові звертатись до психіатра. Цей висновок можна подавати в суд як доказ того, що батько не має жодних психічних відхилень.

— Але якщо батько, — підсумовує Юлія Сегеда, — який повернувся з війни, таки відчуває, що його поведінка справді є агресивною, а звинувачення колишньої дружини небезпідставні, то йому необхідно пройти психологічну реабілітацію, щоб не зашкодити дитині.

Варто розуміти: чоловік або жінка часто намагається виправдати себе війною та знайти привід, щоб розлучитись, а насправді непорозуміння поміж ними були й раніше. У ситуації, коли родинні стосунки вичерпали себе, колишньому подружжю треба пам'ятати, що пріоритетними є інтереси дитини, її психологічний стан, розвиток як особистості та здоров'я. Усе це залежить від батька й матері дитини.

Оксана УРЕТІЙ

ВІДПОВІДНО ДО ЗАКОНУ

Стосунки колишнього подружжя регулює Сімейний кодекс України. Наприклад, визначено, що мати й батько мають рівні права та обов'язки стосовно дитини незалежно від того, чи перебували вони в шлюбі між собою.

Коли батьки не можуть дійти згоди щодо того, з ким із них проживатиме малолітня дитина,то спір між ними може вирішити орган опіки й піклування або суд. У переважній більшості випадків суд ухвалює рішення на користь матері. Батькові натомість суд визначає певні дні та години, коли той може бачитися з дитиною.

Головними умовами, які визначають, із ким проживатиме дитина, є наявність у батьків самостійного заробітку, відсутність зловживання спиртними й наркотичними засобами, відсутність аморальної поведінки. Потім беруть до уваги ставлення батьків до виконання батьківських обов'язків, особисту прихильність дитини до кожного з них, її вік, стан здоров'я та інші обставини. Коли немає медичних протипоказань щодо здійснення батьківських прав та обов'язків, спір про місце проживання дитини розглядають на загальних підставах.

БАТЬКО МАЄ ПРАВО

Мати напоїла дев'ятимісячну доньку алкоголем, унаслідок чого дитина померла… Жінка зачинила своїх неповнолітніх дітей самих у квартирі на тривалий час, через що її маленький син помер, а донька у важкому стані опинилася в лікарні…

Ці та подібні кричущі події стають яскравим підтвердженням того, що усталена практика, коли здебільшого дитина після розлучення батьків залишається жити з матір'ю, далеко не завжди виправдовує себе.

Сьогодні українські суди під час вирішення спорів щодо визначення місця проживання дітей після розлучення батьків найчастіше керуються Декларацією прав дитини від 1959 року, а не Сімейним кодексом України. У Принципі 6 згаданої Декларації зазначено, що малолітня дитина не повинна, крім випадків, коли є виняткові обставини, бути розлученою з матір'ю. Особливо це стосується немовлят і дуже маленьких дітей. Ґрунтується цей принцип на твердженні, що між дитиною та її матір'ю в ранньому віці існує тісніший зв'язок, аніж із батьком, а також що не кожен батько здатний щохвилини піклуватись про дитину. Голова громадської організації «Батько має право» Олександр Швець уважає, що Декларація 1959 року є головним дискримінаційним джерелом у сфері захисту дітей і батьків.

— Восени 2016 року, — розповідає Олександр Швець, — батьки України судилися з Уповноваженою Верховної Ради з прав людини щодо порушення прав батьків судами країни, коли ті застосовують Декларацію прав дитини. Суд визнав, що цей документ не є частиною українського законодавства. Це перші кроки, що роблять українські чоловіки, аби виборити своє законне право на рівність прав та обов'язків стосовно дитини, яке гарантує чинне законодавство України.

Чоловікам, зокрема й атовцям, які зіткнулися з недобросовісними дружинами та некомпетентними чиновниками, Олександр Швець радить боротися за своє право брати повноцінну участь у вихованні дитини. Тим, хто потребує допомоги, учасники ГО «Батько має право» надають юридичну допомогу та роз'яснення щодо спірних питань, ходять у суди та комісії. По допомогу можна звернутись і на однойменній сторінці організації в соціальній мережі Facebook.

Оксана УРЕТІЙ

1943 рік. Вінниця. Жертви НКВС

«ПЕРЕД СМЕРТЮ ЛЮДЕЙ ЖОРСТОКО КАТУВАЛИ...»

ЩОБ ВИКОНАТИ ПЛАН ПО КІЛЬКОСТІ ЗАСУДЖЕНИХ ТА РОЗСТРІЛЯНИХ, КАТИ НКВС ОГОЛОШУВАЛИ «ВОРОГАМИ НАРОДУ» БУДЬ-КОГО. ПОТРІБНІ ВИЗНАННЯ ВИБИВАЛИСЯ ЗА ДОПОМОГОЮ ЖОРСТОКИХ ТОРТУР

Житель одного з подільських сіл Михайло Поліщук одним із перших вступив до колгоспу «Шляхом Ілліча», старанно виконував усі вказівки керівництва і ніколи не вів розмов на політичні теми. Та це не врятувало — в середині 1930-х його заарештували. Серед ночі, не дозволивши захопити навіть окрайця хліба. На запитання дружини Марії, чи скоро відпустять батька п'ятьох дітей, уповноважений НКВС відповів: «Не діждешся ти його…»

Така ж доля спіткала ще дев'ятьох односельців Михайла. Марія так і не дочекалася чоловіка, а з тих дев'яти повернулись додому лише троє. Доля шістьох невідома й досі. Найімовірніше, цих людей одразу ж розстріляли або вони закінчили свій земний шлях десь на Колимі чи Соловках. Як би воно не було, а рідня не отримала від катів, які забрали Михайла та його односельців, жодної звістки про них.

Віктор Яніцький був колгоспником, Антон Наруцький працював на м'ясокомбінаті, а Семен Коновальчук — у колгоспній стельмашні. Вони не служили в армії Української Народної Республіки, не брали участі в селянських повстаннях 1920-х, були цілком аполітичними людьми. Проте й вони закінчили життя в підвалі Вінницького обласного НКВС.

Дружинам, які прийшли їх провідати за кілька днів, повідомили, що їхні чоловіки «вислані у далекі табори із суворою ізоляцією і без права на листування». Ті й такому повідомленню раділи, сподіваючись, що з часом чоловіки все ж повернуться додому. Та вони марно тішили себе цією думкою: «ворогів народу» розстріляли буквально через кілька днів після арешту. Про це нещасні жінки довідаються лише у травні 1943 року: гітлерівці, окупувавши Вінницю, провели розкопки масових поховань закатованих, мовляв, дивіться, люди, на злочини більшовиків, від яких ми хочемо вас визволити...

За сприяння міської управи вінницький журналіст Аполлон Трембовецький видав дві невеличкі книжки — «Злочин у Вінниці» і «Чека, ГПУ та НКВС у Вінниці». В них автор розповів про події в довоєнному місті, свідком яких був:

«Одного дня, йдучи до лісу, я відчув сильний трупний сморід, який вітерець виносив із-за огорожі. Озирнувшись навкруги і не помітивши нікого, я глянув у дірку від сучка, якого випхали діти. Скрізь було видно глину, а поблизу паркана лежала купа почорнілих людей, яких, напевно, не встигли поховати.

Мені довелося з вікон своєї установи бачити багато машин, які майже щоденно смерком заїжджали в ці ворота, а вдень вивозили землю на шосе в напрямку Літина. А скільки жаху зазнали навколишні мешканці та перехожі, чуючи постріли, які час від часу лунали за огорожею!..»

ЛІМІТ, ВИДІЛЕНИЙ ДЛЯ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ, СПОЧАТКУ ПЕРЕДБАЧАВ АРЕШТ 4000 ОСІБ. АЛЕ ЗАВДЯКИ «КЛОПОТАННЯМ» ОБЛАСНОГО НКВС ЙОГО ЗБІЛЬШИЛИ ДО 6300, З НИХ 2200 МАЛИ РОЗСТРІЛЯТИ!..

У липні 1937 року у Вінниці було затверджено новий склад «трійки», яка виносила «ворогам народу» вироки. Ліміт, виділений для Вінницької області за оперативним наказом № 00447, спочатку передбачав арешт 4000 осіб, понад 1000 з яких підлягали розстрілу. Але завдяки «клопотанням» керівництва обласного НКВС його збільшили до 6300, з них 2200 мали розстріляти!..

З дня появи наказу про розгортання широкомасштабних репресій проти «ворогів народу» минуло тільки три місяці, а на 7 листопада 1937 року було заарештовано 5502 особи. З них «трійка» встигла засудити 4633 людини: кати НКВС поспішали доповісти «старшим товаришам» — до чергової річниці жовтневого заколоту — про успіхи в боротьбі з «петлюрівськими елементами».

Та й цих жертв їм було замало. І тоді начальник Вінницького облуправління НКВС І. Корабльов повідомив наркому НКВС УРСР О. Успенському, що він «розкрив» і передав на розгляд «трійки» Вінницької області справи щодо «українського націоналістичного повстанського підпілля». При цьому він стверджував, що його «становили 26 міжрайонних повстанкомів, 16 райповстанкомів, 97 повстанських загонів і 125 бойових груп».

Люди, яких арештовували, ні в чому не були винні, але катуваннями і знущаннями від них все ж отримували потрібні зізнання. Про це свідчать матеріали архівів. Для розстрілів людей у катів були спеціально обладнані місця. Але відомо, що свої чорні справи вони робили навіть у внутрішньому дворику управління НКВС. А щоб не було чути пострілів, заводили двигуни автівок. Після цього змивали кров. Тіла людей ховали на території фруктового саду, який на той час знаходився на околиці міста, і у міському парку ім. М. Горького. В одну яму кидали по 30–50 тіл, але було й так, що закопували 100–150. Щоб ніхто ні про що не здогадався, на місці поховання в парку облаштували танцювальний майданчик і «кімнату сміху»!..

Розстріли, що розпочалися влітку 1937 року, тривали до осені 1941-го: останні постріли стихли, коли війська вермахту з'явилися на околиці міста. Фашисти, окупувавши Вінницю, про масові поховання невинно убієнних дізналися від родичів нещасних. І вирішили використати їх у власних пропагандистських цілях: розкопки, під час яких виявили 91 поховання, проводилися у присутності місцевих жителів, які вкотре переконалися у звірячій суті більшовицького режиму. Вони впізнали близько 500 осіб. Загалом же гітлерівці ексгумували майже 10 тисяч тіл!..

Після визволення міста радянськими військами про виявлені могили «забули». Ті ж вінничани, які насмілювалися все ж про них згадувати, потрапляли в поле зору спецслужб…

У 1927–1990 РОКАХ БУЛО ЗАСУДЖЕНО ПОНАД МІЛЬЙОН УКРАЇНЦІВ

З НИХ 545 ТИСЯЧ ОСІБ РОЗСТРІЛЯЛИ

За даними архіву СБУ, тільки в 1937–1938 роках в Україні заарештовано 267 579 осіб, з них 122 тис. згодом розстріляли. Протягом 1944–1953 років за участь у визвольному русі чи його підтримку репресовано близько півмільйона осіб, з них 153 тис. розстріляно, 134 тис. ув'язнено і більше 200 тис. депортовано. У 50-ті — 80-ті роки минулого століття репресії вже не були такими масовими і мали превентивний характер, їм піддавалися опозиційні дисидентські організації чи окремі «інакомислячі» особи.

З кінця 20-х і до початку 50-х років XX ст. з України видворено 2 млн 880 тис. розкуркулених селян і членів їхніх сімей.

Останніми жертвами політичних репресій стали діячі українського визвольного руху 1970–1980 років, які, навіть попри оголошені «перебудову» і «гласність», залишалися в'язнями сумління до кінця 1987 року.

ЖЕРТВАМ ПОЛІТИЧНИХ РЕПРЕСІЙ ПЛАНУЮТЬ ЗБІЛЬШИТИ ВИПЛАТИ

Весною цього року Верховна Рада підтримала в першому читанні закон, який впорядковує виплати жертвам політичних репресій, що стало першим кроком до збільшення пільг їх жертвам

Згідно з пояснювальною запискою до законопроекту, він вносить зміни до ст. 5 Закону «Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні», які дозволять усунути наявне звуження прав реабілітованих громадян. Зокрема нова норма планує збільшити грошові компенсації реабілітованим громадянам, що були в ув'язненні. Після ухвалення закону вони будуть отримувати грошову компенсацію в розмірі однієї мінімальної заробітної плати за кожний місяць незаконного позбавлення волі або примусового поміщення у лікувальні заклади. Зараз така компенсація виплачується лише за 75 місяців (6 років 3 місяці) незаконного ув'язнення — і не більше.

Також закон передбачає для реабілітованих громадян можливість без обмеження будь-яким строком подавати заяви про компенсацію та повернення майна.

Окрім того, законопроект уніфікує надбавки до пенсій реабілітованих осіб та членів їхніх сімей, як і всім іншим категоріям українських пільговиків.

«У разі ухвалення цього законопроекту розмір підвищення (пенсій та інших виплат. — Авт.) зросте фактично для всіх реабілітованих осіб: політв'язням з 54,4 до 237,25 грн, а «спецпоселенцям» з 43,52 до 142,35 грн», йдеться у пояснювальній записці.

Матеріали сторінки підготував Сергій ЗЯТЬЄВ

ЛЮБОМИР ГУЗАР: «МОЖЕМО ПОДОЛАТИ ЗЛО, КОЛИ ЧИНИМО ДОБРО»

МИНАЮТЬ СОРОКОВИНИ ВІДТОДІ, ЯК ПІШОВ ІЗ ЖИТТЯ ВИЗНАНИЙ МОРАЛЬНИЙ АВТОРИТЕТ НАЦІЇ БЛАЖЕННІЙШИЙ ЛЮБОМИР ГУЗАР, КОЛИШНІЙ ПРЕДСТОЯТЕЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ (УГКЦ)

Він не був гравцем у церковно-політичних іграх, а справедливо вважався одним з найавторитетніших і наймудріших людей країни, причому не тільки для парафіян греко-католицької церкви. Його мудрість базувалася на простоті думок і чесних слів, на корисних порадах та надзвичайно теплих побажаннях

Любомир Гузар народився 26 лютого 1933 року в родині львівських інтелігентів Ярослава Гузара та Ростислави Демчук. Серед його дідів і прадідів були священики, що служили у Львові та Галичі. Лихоліття Другої світової війни він пережив від самого її початку.

— У Львові ще 1 вересня 1939 року впали перші бомби, — розповідав священик. — Гітлерівське військо напало на Польщу. Тоді малими ми зрозуміли, що війна є щось дуже страшне. Вона руйнує. Є хата, яку будували дідусь, батько, але впала бомба — і все розлетілося, пропало... Я бачив на вулицях Львова постріляних невинних людей — євреїв, і це назавжди закарбувалося в моїй пам'яті.

Ще десятирічним він вирішив вступити до релігійної школи при одному з львівських монастирів, що було незвичайно для дитини такого віку. Однак настоятель, розуміючи, яке майбутнє чекає молодого священика в СРСР, відрадив його. Це було 1943 року, в розпал війни. За рік сім`я Гузарів виїхала до Австрії. У Зальцбургу Любомир продовжив навчання в українській гімназії, а 1949 року переїхав до США.

У Нью-Йорку Гузар здобув релігійну освіту в лоні УГКЦ, яку в Радянському Союзі на той час уже заборонили. У ті роки становище розсіяних по світу українських емігрантів і греко-католиків було однаково складним. В одній із телепередач блаженніший розказував, як у великі свята в родинах діаспори виголошували побажання наступного року зібратися в такому ж складі в Україні. І з кожним роком ця надія танула.

— Нашим домом тоді стали українська мова, культура і віра, — пригадував Любомир Гузар роки, коли служив пастором у парафіях УГКЦ у США.

Переломним моментом в своєму житті Любомир Гузар вважав зустріч та знайомство наприкінці 60-х років минулого століття з чинним на той час предстоятелем УГКЦ Йосифом Сліпим. Після 18

Любомир Гузар

років сибірських заслань радянська влада нарешті відпустила опального ієрарха до Риму, вважаючи, що старий та хворий Йосиф уже не зможе відродити церкву.

Враження від спілкування з владикою було таким великим, що Гузар вирішив піти за ним у Рим, аби продовжити релігійне навчання. Здобувши ступінь доктора богослов'я, він став ченцем-настоятелем у монастирі Стадіон у передмісті Рима, а потім і помічником Сліпого.

1984 року Йосиф Сліпий помер, і Рим призначив главою УГКЦ Мирослава Любачівського, при якому на початку 1990-х церква фактично повернулася в Україну. За кілька років Любачівський тяжко захворів, і його правою рукою й де-факто главою УГКЦ став Гузар.

Найбільшим внеском блаженнійшого Любомира у розвиток УГКЦ фахівці вважають те, що ця церква не просто стала однією з найбільш популярних в Україні, але й була включена до світового християнського контексту. Резиденцію зі Львова було переведено до Києва, чим підкреслювалося національне, а не локальне значення УГКЦ.

Блаженніший Любомир одним з перших серед глав українських церков почав закликати духовні інститути України агітувати парафіян за цінності і принципи справедливого правління, а не за вибір на користь окремих політиків чи олігархів. Корупцію він називав гріхом, а коли розмірковував про мораль, це звучало сучасно і без зайвої повчальності.

Несподівано для багатьох владика 2011 року публічно оголосив про свій відхід з поста глави церкви, посилаючись на проблеми зі здоров'ям. Утім вплив на УГКЦ відтоді і до останнього свого подиху він зовсім не втратив.

— Я не лізу на піч, де буду сидіти дідком, — жартував патріарх. — Багато ще хочу зробити.

Він завжди прагнув проявляти громадську активність відповідно до свого сану і положення. І, звичайно, всіх українців вразила його активна позиція під час Революції гідності. 1 грудня 2013-го блаженніший Любомир у своїй промові на майдані Незалежності закликав усіх чинити добро:

— Ми мусимо бути того свідомі, що в нашому народі є група людей, для яких найважливіша їхня власна вигода. Яка на це може бути ефективна відповідь? Серед нас дуже багато добрих людей. Але замало бути добрим — треба чинити добро. Якщо хочете жити в нормальній державі, передати її дітям і внукам — чиніть добро.

ЛЮБОМИРУ ГУЗАРУ ДОВІРЯЛИ ПОНАД 21% ЖИТЕЛІВ УКРАЇНИ

Шанобливе ставлення українців до єпископа релігієзнавці називають суспільним феноменом. Ще 2008 року, за даними дослідження, проведеного соціологічними службами Ukrainian Sociology Service та Фонду «Демократичні ініціативи», Гузару довіряли 21,2% жителів України. І що важливо, це перевищувало довіру до політичних діячів. Мабуть, тому, що люди ніколи не відчували в блаженнійшому лукавства й нещирості.

...Любомир Гузар залишив нас і відійшов у вічність високоінтелектуальною і освіченою людиною з неймовірним рівнем загальної культури та надзвичайними комунікативними навичками, з колосальною внутрішньою дисципліною, з тільки йому притаманним стилем розмови, вдумливими проповідями і просто добрим серцем.

Олександр ТЕРЕВЕРКО

ДОПОМАГАВ ЛАГІДНО Й ТИХО, БЕЗ НАДМІРНИХ НАПОЛЯГАНЬ

Довіра людей до блаженнійшого Любомира поширилася й на священиків церкви, зокрема тих, чиє покликання — перебувати поруч із захисниками Батьківщини. Створенню інституту капеланства патріарх постійно приділяв значну увагу.

— Упродовж життя я мав нагоду зустрічати багатьох капеланів українського війська, починаючи ще з визвольних змагань під час Першої та Другої світових воєн, — говорив він 2006 року на першому з`їзді військових капеланів в Обухові. — Наше священство завжди було поруч з українськими вояками. Це служіння дуже трудне і небезпечне. Спасибі вам, що ви готові до цієї роботи.

Він був добре знайомий із досвідом капеланського служіння в арміях країн світу і як ніхто інший розумів значення особи та ролі військового душпастиря. Тому і намагався всіляко сприяти створенню ефективного формату капеланського служіння в Україні.

У серпні 2007 року два молоді капелани — Степан Сус і Андрій Зелінський — організували для невеличкої групи курсантів тоді ще Військового інституту сухопутних військ імені Петра Сагайдачного поїздку до Києва. Окрім відвідин кількох музеїв, різноманітних історичних і культурних пам'яток столиці, вони зустрілися й з блаженнійшим Любомиром.

— Це було перше тривале безпосереднє спілкування з владикою, який уже тоді почав різко втрачати зір, — пригадує сьогодні капелан Окремої бригади морської піхоти Андрій Зелінський. — Враження залишилися найтепліші як у нас, так і у хлопців. Вже на той час у владики було чимало міркувань стосовно запровадження в українській армії військового капеланства.

Він умів допомагати лагідно й тихо, без надмірних наполягань. Неодноразово ділився з молодими капеланами власними думками, а кошти, які в нього з'являлися завдяки чиєїсь щедрості, просив передати тим, хто справді потребує.

— Ми тихо і без розголосу намагалися допомагати в лікуванні важко пораненим військовим із сільської місцевості,

2007 рік, Любомир Гузар серед курсантів та молодих капеланів

в яких було менше можливостей отримати допомогу від волонтерів, — продовжує Андрій Зелінський. — Але жоден із них не знав, звідки з'являлися ці кошти і хто був їхнім добродієм. Тут я сам розповідаю про це вперше.

— Для мене як людини він був прикладом людяності, як християнина — прикладом доброго християнського життя, а як священика — прикладом доброго пастиря, — доповнює колегу військовий капелан Степан Сус. — Слова його духовної настанови та успіху: «Молися і працюй» були завжди заохоченням іти вперед та робити добру справу.

Олександр ТЕРЕВЕРКО

Фото на згадку після матчу

ВЕТЕРАНИ ФУТБОЛУ ПІДТРИМУЮТЬ НАШИХ ЗАХИСНИКІВ

ФУТБОЛЬНІ КУМИРИ МИНУЛИХ РОКІВ З СЕРПНЯ 2014 РОКУ РЕГУЛЯРНО ПРОВОДЯТЬ ТОВАРИСЬКІ МАТЧІ В РАЙОНІ АТО

Минуло п'ять років відтоді, як Україна приймала чемпіонат Європи з футболу. Того літа магічне «Євро-2012» перетворило українців на суцільних футбольних уболівальників. Ми жили й продовжуємо жити футболом — наймасовішим і найвидовищнішим видом спорту. Футбол нас тішить і засмучує, дає змогу виплеснути емоції й насолодитися грою кумирів, дарує радість перемоги та надії, нарешті, футбол — це своєрідний символ мирного життя.

22 липня 2014 року сили АТО визволили від російських окупантів Сєвєродонецьк. У місто поступово почало повертатися мирне життя. Запрацювали комунальні служби, магазини, дитячі садки, побільшало людей на вулицях. На той час для міста було дуже важливим проведення значущого суспільного заходу, який би приніс людям хоч кілька годин радості й зміг відволікти від щоденних турбот. Таким заходом став футбольний матч.

На початку серпня в Сєвєродонецьк завітали ветерани — зірки українського футболу, щоб зустрітися на місцевому стадіоні «Хімік» зі збірною командою учасників АТО — визволителями міста. До речі, спортивну форму для армійських футболістів, яких делегували в збірну з багатьох частин, привезли самі гості.

— Ми знали, що люди, які донедавна жили в страху, потерпали від щоденних обстрілів, неодмінно прийдуть на цей матч, — розповідає президент Асоціації ветеранів футболу України, куратор Національної збірної ветеранів Олег Собуцький. — Тоді в Сєвєродонецьк прибув переважно динамівський зірковий десант: Володимир Безсонов, Іван Яремчук, Олег Саленко, Володимир Лозинський, Віктор Хлус, Святослав Сирота, Андрій Оксимець, Сергій Кузнецов, Олександр Дамін, Олександр Радченко, Сергій Коновалов, Олег Венглинський. Стадіон було заповнено вщерть.

Куратор Національної збірної ветеранів Олег Собуцький

За словами Олега Михайловича, керівники спорту міста говорили, що не могли пригадати, коли на стадіон «Хімік» приходило стільки шанувальників футболу. У місті давно немає професійної футбольної команди, люди встигли відвикнути від матчів високого рівня.

— Мене вразило те, що майже всі вболівальники прийшли на футбол з українськими прапорами, — ділиться спогадами Олег Собуцький. — А атмосферу створювали сєвєродонецькі ультрас, які впродовж усієї гри скандували «Слава Україні!», «Сєвєродонецьк — це Україна!», наспівували «Червону руту», а також популярні примовки про президента сусідньої держави.

Ось із таких спогадів розпочалась наша розмова з дивовижною, небайдужою та надзвичайно активною людиною, якою є Олег Собуцький. Він шанобливо згадує свою строкову службу у ВДВ, яка, за його словами, загартувала його на все життя, допомогла стати успішним бізнесменом. Він і досі час від часу одягає десантний тільник, підтримує тісні зв'язки зі спецпризначенцями та опікується ними в районі бойових дій. Волонтером себе не називає, адже допомогу бійцям уважає людським обов'язком.

НАЦІОНАЛЬНА ЗБІРНА ВЕТЕРАНІВ ФУТБОЛУ УКРАЇНИ ПРОВЕЛА В РАЙОНІ АТО 11 МАТЧІВ

Любов до футболу в Олега Собуцького з дитинства, він уболівав за «Карпати», коли вчився у Львові, створив на своєму підприємстві команду «Агробізнес». Окрім того, підтримує дитячі футбольні клуби, опікується школами-інтернатами.

— Якось до нас у місто на матч завітали ветерани київського «Динамо», — розказує Олег Михайлович. — Я запропонував їм свою допомогу в популяризації футболу в Україні. Так розпочалась наша співпраця.

Згодом виникла ідея створити збірну ветеранів футболу України. До динамівців приєднались колишні гравці «Шахтаря», «Дніпра», «Чорноморця» та інших клубів. Розпочалися регулярні поїздки містами країни. З березня до червня 2014 року ветерани футболу провели багатоденне турне, присвячене пам`яті Героїв Небесної сотні та на підтримку воїнів — учасників АТО. Матчі збирали тисячі шанувальників футболу.

23 лютого 2016 року команда ветеранів дістала статус Національної збірної України, що їй дало змогу брати участь в офіційних міжнародних футбольних турнірах.

— Окрім участі в турнірах і популяризації футболу в Україні, одним із головних завдань залишається підтримка наших захисників на Сході країни, — продовжує Олег Собуцький. — Коли ми зібрали всіх ветеранів-збірників, то повідомили, що поїздки в прифронтові райони в нас будуть регулярними. Тож той, хто відмовляється брати участь у таких матчах, має залишити команду. На сьогодні до складу нашої збірної входять винятково патріоти футболу та своєї країни.

Зіркові ветерани українського футболу провели матчі в Слов'янську, Старобільську, Волновасі, Маріуполі, Попасній та інших населених пунктах. Усього Національна збірна ветеранів футболу України провела в районі АТО 11 матчів. **На кожну гру зірки футболу приїздять із комплектом форми для військових, яку дарують їм на пам'ять. Не залишаються без уваги також юні футболісти, які приходять подивитися гру кумирів. Ветерани футболу дарують їм м'ячі, фірмові шалики та сувеніри з українською символікою.**

— Найближчим часом плануємо виїхати в Щастя та Новоайдар, де проведемо матчі з командами наших захисників, — поділився планами під кінець розмови Олег Собуцький.

Олександр ТЕРЕВЕРКО

ЗАВДЯКИ НАШИМ ВОЇНАМ ТИСЯЧІ УКРАЇНСЬКИХ ФУТБОЛІСТІВ МОЖУТЬ ГРАТИ В УЛЮБЛЕНУ ГРУ

Кореспондент «Народної армії» побував на тренуванні національної збірної ветеранів з футболу та зустрівся із тренерами і гравцями команди

Анатолій ДЕМ'ЯНЕНКО, головний тренер збірної:

— Коли ми граємо матч у районі АТО, мене найменше хвилює сама гра, а тим паче — результат. Мені цікаво спостерігати за нашими бійцями — і на полі, і серед вболівальників. Коли ми проводили турнір у Волновасі, я бачив, як утомлені війною очі хлопців оживають та світяться від футбольного дійства на полі. Знаю, як нелегко їм буває під час ворожих обстрілів на передовій, в яких надзвичайно важких умовах вони виконують свою чоловічу роботу, тому моє серце переповнюється гордістю за наших захисників. Завдяки їм тисячі українських футболістів можуть грати в улюблену гру, проводити різноманітні турніри. Впевнений, що ми ще неодноразово приїдемо їх підтримати та висловити слова подяки.

Володимир ЛОЗИНСЬКИЙ, тренер збірної

— Добре пам'ятаю, коли я тренував, на жаль, вже зниклий клуб ЦСКА (Київ), як на трибунах стадіону нас палко підтримували курсанти військово-навчальних закладів Київського гарнізону. Вони давно вже стали офіцерами і, думаю, багато хто з них сьогодні виконує свій обов'язок на Сході країни. Тому прийшов наш час повернути борг нашим вболівальникам у погонах і морально підтримати їх у непростий час. До того ж атмосфера патріотизму, мужності та незламності, яка панує у військових колективах, заряджає й нас. Наші нещодавні перемоги над збірними командами ветеранів Угорщини та Ізраїлю ми присвячуємо й нашим захисникам.

Едуард Цихмейструк, у минулому гравець команди ЦСКА (Київ):

— Жодного разу не відмовився від поїздки на матчі в район АТО. Те, що ми своєю грою даруємо людям радість, — це добре, але ще більшого значення для нас набуває спілкування з тими, хто боронить нашу землю. Одна річ — дивитися телевізійні сюжети про наших бійців на дивані і зовсім інша — безпосередньо приїхати до них у прифронтову смугу. Коли на тобі захисний шолом і бронежилет, ти гостро відчуваєш, що війна десь поруч. Бути серед бійців, одежа яких пахне порохом і соляркою, послухати фронтові історії, відчути їхній патріотичний настрій — це запам'ятається на все життя. Пригадую нашу поїздку в одну з частин Бахмута. Там не було футболу, ми просто заїхали підбадьорити хлопців, ознайомитися з їхнім життям та побутом. Були приємно здивовані, коли нас запросили скуштувати солдатської каші. Під час таких зустрічей даруємо хлопцям футболки, м'ячі з автографами, спортивні сувеніри.

Записав Олександр ТЕРЕВЕРКО

ГУРТ «АНТИТІЛА» ДОПОМІГ БІЙЦЯМ АТО НА ПОНАД 8 МІЛЬЙОНІВ ГРИВЕНЬ

ФРОНТМЕН ГУРТУ ТАРАС ТОПОЛЯ РОЗПОВІВ, ЯК ВИПАДКОВА ІНІЦІАТИВА ПЕРЕРОСЛА В ПОТУЖНИЙ БЛАГОДІЙНИЙ ФОНД, А ГОРИЗОНТ КУЛЬТУРНИХ ПРОЕКТІВ РОЗШИРИВСЯ ДО МІЖНАРОДНОГО РІВНЯ

Понад 50 концертів за три місяці, і це лише ті, що є на афішах. Усі обласні центри, прифронтові Сєвєродонецьк, Покровськ, Краматорськ, Маріуполь, а потім далекі міста Америки й Канади… Та хоч би яким дивовижно насиченим був графік гурту «Антитіла», статистика його допомоги армії ще більше вражає. За останні три роки вона досягла по-справжньому «промислових» масштабів

Тарас Тополя

— У вашій родині багато військових, тож можна сказати, що патріотизм передався спадково?

— Прадід пройшов війну мінометником. Розповідав, що в бою на Воронезькій дузі дістав важке поранення, знепритомнів посеред поля, а вижив лише тому, що товариші не кинули його й дотягли по кукурудзяній стерні до фельдшерів. Казав, біль був такий, що коли приходив до тями й стерня штурхала в спину, знову непритомнів. Із легенів витягли осколок снаряда. Його брат, танкіст, повернувся з фронту на милицях, йому відірвало ногу, він ледве вижив.

«ЧИМАЛО БІЙЦІВ, ОТРИМУЮЧИ ЩО-НЕБУДЬ, НАВІТЬ НЕ НАДТО ВАРТІСНЕ, ОБІЦЯЮТЬ ПІСЛЯ ВІЙНИ ВСЕ ПОВЕРНУТИ. МИ ДИВИМОСЯ, МОВЧИМО Й ДУМАЄМО: АБИ ТІЛЬКИ ПОВЕРНУЛИСЯ…»

Другий прадід воював у піхоті, з поля бою потрапив у концтабір до румунів. Прабабця казала, що коли ті відступили й він повернувся до хати в рідній Підлісівці, то у дверях вона побачила постать, яка трималася за одвірок, — самі кістки та впалі очі… Вона посадила його в ночви й стала відмивати, дала шматочок цукру, і він його смоктав, а вона плакала, плакала... Тому молюся, аби в Україні якнайскоріше запанував мир.

— Три роки тому практично припинилася концертна діяльність «Антитіл» і почалася ваша волонтерська робота на Донбасі. Нині це переросло в благодійний фонд «Вільні UA». Чому вирішили формалізуватися?

— Коли вийшов відповідний указ, який вивів поза закон фандрайз (збір добровільних пожертвувань. — Авт.) для фізичних осіб, ми були змушені організувати благодійний фонд. Тобто це було зроблено для того, аби, власне, не порушувати закон. Але принцип нашої роботи від того, що ми позакривали приватні картки й акумулювали всі кошти на картку фонду, не змінився. Співпрацюємо безпосередньо з військовими на передньому краї й допомагаємо тими речами, якими не забезпечує їх держава. Якщо спочатку це були аптечки, засоби захисту, то сьогодні — оптика, технічні засоби, квадрокоптери, тепловізори, медичне обладнання… Коли маємо змогу, ми із Сергієм Вусиком їдемо на фронт до хлопців. Але останнім часом це не завжди вдається, зазвичай допомогу доправляють інші волонтерські екіпажі.

— За останні три роки ви зібрали більше як вісім мільйонів гривень, на які закупили засоби захисту, техніку, медобладнання й ліки... Як удалось досягнути таких «промислових» масштабів?

— Допомагають тисячі. Це і наші добрі знайомі, і зовсім незнайомі люди. Проте нині збирати кошти складніше, як два-три роки тому. Мабуть, люди втомилися від того, що, крім податкового навантаження, треба витримувати добровільне соціальне.

— Більшість наших бійців дуже скромні, намагаються самостійно купувати собі необхідні речі й амуніцію, їм соромно просити допомогу у волонтерів...

— І мені соромно, що їду звідтіля та вже через добу спатиму вдома в теплому ліжку, а в них там стрілянина й холод. Чимало бійців, отримуючи що-небудь, навіть не надто вартісне, обіцяють після війни все повернути. Ми дивимося, мовчимо й думаємо: аби тільки повернулися…

— Далеко не всі позитивно ставляться до волонтерської діяльності. Є скептики, які запевняють, що кожен має робити свою справу.

— Такі розмови відбуваються доти, доки в дім до цих людей не приходить війна. Спочатку вони кажуть, що ваша справа — співати, а не бійців споряджати. А потім самі телефонують і просять допомогти родичеві з каскою та бронежилетом. Тоді дуже хочеться відповісти: «То, можливо, ми заспіваємо?»

— Кажуть, ваші культурні проекти вийшли на міжнародний рівень…

— Я став одним із кураторів виставки Ukraine EXISTS, яку минулого року було організовано в штаб-квартирі ООН. Вона проїхала виставковими центрами Нью-Джерсі, Чикаго й Торонто. Ідея виставки виникла ще в той час, коли точилися запеклі бої за донецький аеропорт, а згодом — за Дебальцеве. Тими днями в Радбезі ООН у Нью-Йорку постійно скликали екстрені засідання, на яких російські дипломати цинічно спотворювали факти й події, а вся Україна переживала чи не найважчі часи сучасної історії. Тоді й виникло розуміння того, що треба почати знайомити світ із достовірними фактами й правдивою інформацією про війну на Сході України. Здається, нам це вдалося. Тепер у планах іще кілька культурних проектів за кордоном.

— Маючи активну громадянську позицію, ви не оминаєте тему війни на Сході країни у своїй творчості…

— Одна з наших пісень — «У книжках», у якій історія про хлопчика, тато якого загинув на війні. Ідея пісні спала на думку, коли я, вирушаючи на Донбас, залишав удома двох маленьких синів. Просто уявити важко, як це може бути, коли батько так і не повернеться живим із війни. Цю пісню непросто було писати, адже вона про дитячі сльози…

2014 року було створено пісню «Завжди моя». Ці слова ми кажемо не лише коханим, а й рідній землі. На фінальному концерті туру ми заспівали пісню «Не сумуй», яку написав військовий зі Львівщини.

— Протягом трьох місяців колектив гурту «Антитіла» дав понад 50 концертів, і це тільки ті, що є на афішах… Ви співаєте на фронті?

— Співати пісні в, умовно кажучи, мирних містах, на кшталт Слов'янська або Артемівська, для нас не є першочерговим завданням. Коли ми витрачаємо час на волонтерство, то конкретно — на те, що дає змогу вижити. І це точно не пісня. Життєво важливі речі, на жаль, є матеріальними: технічні засоби, медикаменти, амуніція... Музикою ми займаємося у своєму нормальному — цивільному форматі. Якщо в нас відбуваються концерти в прифронтових містах, то ми радо надаємо вільний вхід для солдатів.

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

СЕРГІЙ ПРИТУЛА ПЕРЕДАВ НА ПЕРЕДОВУ НОВІТНІ СИСТЕМИ «ХИЖАК»

Сергій Притула передає «Хижака» в надійні руки

Він носив вишиванку й скандував «Слава Україні» задовго до того, як це стало трендом. Змушував мільйони українців роками надривати животи від сміху та любити українську мову. Тож ніхто й не дивується, що відомий шоумен, гуморист, актор, телеведучий Сергій Притула практично весь вільний час присвячує пошуку необхідного для бійців, віддає щомісяця чималу суму зі своїх гонорарів, їздить на передову.

— Це не просто ранці, — коментує Сергій останню покупку. — Це системи «Хижак», що дають змогу збільшити БК до 500–600 набоїв без перезаряджання. Під час захисту така річ є вкрай необхідною, хоч і недешевою. Десять комплектів обійшлися в 185 тисяч гривень. Один комплект уже передав кулеметникові механізованої бригади кілька днів тому, коли був у Попасній. Решту буде розподілено поміж морпіхами та кулеметниками інших бригад.

Сергій розповідає, що він є забезпеченою людиною, але просто фізично не встигає заробляти стільки, аби «закривати» всі запити, які надходять. Каже, перелік досить довгий.

— Моїм найкращим другом за останні три роки став СМС-банкінг, який наочно показує мені, що в нашій країні живуть справжні патріоти та що їх так багато! Студенти, фахівці, менеджери, пенсіонери — усі стали монолітом. Є навіть компанії, що допомагають. Для прикладу: одна авіакомпанія передала 50 тисяч гривень на купівлю тепловізора. Обіцяю, що залишусь відданим пасажиром вашої авіакомпанії! І той чартер, який я брав 2011-го, був не останній!

Шоумен переконаний, що це зіркам потрібно брати автографи в тих, хто сьогодні на передовій, а не навпаки.

— Варто потихеньку звикати до зміни декорацій. Якщо раніше хтось міг випендрюватися крутою тачкою або телефоном, то нині має право це робити лише хлопець у тільнику, який пройшов гарячі точки. Тепер саме він — крутий піжон. Про нього потрібно знімати фільми, придумувати анекдоти, малювати комікси.

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

Інформація про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати для продовження договору оренди нерухомого військового майна, що знаходиться на балансі КЕВ м. Тернопіль

№ п/п	Опис об'єкта оцінки	Площа, кв.м	Адреса об'єкта оцінки	Запланована дата оцінки
1	Нежитлове приміщення будівлі №4 в/м №4 під розміщення чайної (торгівля продовольчими товарами без товарів підакцизної групи)	35,0	Тернопільська обл., м. Бережани, вул. Золочівська, 53	На фактичну дату

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс: КЕВ м. Тернопіль, адреса: 46000, м. Тернопіль, вул. Галицька, 1

Основні умови конкурсу

У конкурсі беруть участь суб'єкти оціночної діяльності, які отримали сертифікат суб'єкта оціночної діяльності, мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінки майна та спеціалізаціями у межах таких напрямів, мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності та у визначений термін надали необхідні документи.

Кінцевий термін прийому документів на конкурс

Конкурсні пропозиції подаються в окремому конверті з написом «На конкурс», запечатаному печаткою учасника конкурсу. Кінцевий термін прийняття документів на конкурс — за чотити робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно). Конкурс буде проведено о 10.00 через 14 календарних днів після публікації повідомлення в газеті в КЕВ м. Тернопіль за адресою: 46000, м.Тернопіль, вул. Галицька, 1.

Телефон для довідок: (0352) 52–52-74;

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд конкурсної комісії такі документи:

1. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

2. Документація подається в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності за встановленою формою; копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

3. Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо ціни виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також строку виконання робіт.

***

Посвідчення офіцера Збройний Сил України, серія УК ЗN№ 204813, видане на ім'я Куця Олександра Володимировича 28 лютого 2015 року, посвідчення військовослужбовця Військової служби правопорядку у Збройних Силах України № 05724, видане на ім'я Куця Олександра Володимировича 05 березня 2015 року, та посвідчення учасника бойових дій № 043256, видане на ім'я Куця Олександра Володимировича 22 грудня 2015 року, вважати недійсними.

***

На виконання Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647 (далі — Наказ), Міністерство оборони України інформує про результати проведення конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження окремо визначеного військового майна, що відбувся 30 червня 2017 року за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Головне управління майна та ресурсів, каб. 223 (інформація про проведення конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності була розміщена на офіційному веб-сайті Міністерства оборони України 15 червня 2017 року та опублікована у друкованому виданні «Народна армія» № 24(5504) від 15 червня 2017 року).

За результатами наданих конкурсних пропозицій та відповідно до критеріїв, визначених Наказом, рішенням комісії оголошено переможцем наступного суб'єкта оціночної діяльності:

за лотом 1 — Товариство з обмеженою відповідальністю «Бізнес-Орієнтир»

***

Новоград-Волинська КЕЧ району оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності , які будуть залучені до проведення незалежної оцінки майна

Об'єкт оцінки №1: частина нежитлових приміщень загальною площею 35,1 кв.м у будівлі №10 (казарма) військового містечка №2 за адресою: Житомирська обл., м. Новоград-Волинський, вул. Леваневського. Балансоутримувач: Новоград-Волинська КЕЧ району. Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договору оренди.

Орієнтовна дата оцінки: 31.07.2017 року.

Об'єкт оцінки №2: частина нежитлових приміщень загальною площею 128,4 $м^2$ в будівлі №29 (їдальня) військового містечка №5 за адресою: Житомирська обл., м. Новоград-Волинський, вул. Житомирська. Балансоутримувач: Новоград-Волинська КЕЧ району. Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договору оренди.

Орієнтовна дата оцінки: 31.07.2017 року.

Конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністра оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 за № 699/27144 (далі — Положення).

У конкурсі беруть участь суб'єкти оціночної діяльності, які:

— отримали сертифікат суб'єкта оціночної діяльності, виданий відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», яким передбачено здійснення діяльності з оцінки майна за напрямами оцінки майна та спеціалізаціями в межах цих напрямів, що відповідають об'єкту оцінки;

— мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінки майна та спеціалізаціями в межах таких напрямів, видане відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні»;

— мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, видане відповідно до Порядку ведення Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 10.06.2013р. № 796, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 13.06.2013р. за № 937/23469;

— до встановленого в інформаційному повідомленні про оголошення конкурсу терміну надали документи, передбачені пунктом 4 розділу II Положення.

Для участі в конкурсі його учасник подає на розгляд комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою.

Конкурсна документація включає:

заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 Положення); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; інформацію про претендента (документ, який містить відомості про претендента щодо його досвіду роботи, кваліфікації та особистого досвіду роботи оцінювачів, які працюють у його штатному складі та додатково залучаються ним, з незалежної оцінки майна, також однотипного майна тощо); конкурсну пропозицію; довідку про розрахункові рахунки із зазначенням банківських реквізитів, копію свідоцтва про сплату ПДВ (або свідоцтва про сплату єдиного податку).

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, термін виконання робіт (не більше 5 календарних днів), а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсну документацію слід подавати окремо по кожному об'єкту оцінки до Новоград-Волинської КЕЧ району не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно) до 16.00.

Конкурс відбудеться об 11.00 через 14 календарних днів після дати опублікування оголошення в газеті за наявності не менше двох учасників конкурсу. Адреса проведення: 11704, Житомирська область, м. Новоград-Волинський, вул. Волі, 39, Новоград-Волинська КЕЧ району.

Телефон для довідок з питань проведення конкурсу в м. Новоград-Волинський: (04141) 2-16-56.

***

Макарівська КЕЧ району оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення будівлі їдальні офіцерської за №№1–1, 1–2, 1–3, 1–4, 1–19, 1–20, 1–26, 1–27, 1–28 загальною площею 164,2 кв.м у будівлі №22 військового містечка № 6.

Місцезнаходження об'єкта оцінки: Житомирська обл., Радомишльський район, смт Городок, вул. Поштова, 26.

Балансоутримувач: Макарівська квартирно експлуатаційна частина району (далі — Макарівська КЕЧ району).

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договору оренди.

Орієнтовна дата оцінки: 30.06.17р.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з позначкою «На конкурс» з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строк виконання робіт, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Умови розрахунків: оплату виконаних робіт здійснює третя сторона згідно з укладеним тристороннім договором, а саме — платник (потенційний орендар).

Конкурсна документація повинна надійти до Макарівської КЕЧ району не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс буде проведено на 15 календарний день, починаючи з дня, наступного після виходу цієї об'яви о 10 год. 00 хв. за адресою: Житомирська область, Радомишльський район, смт Городок, вул. Поштова, 23, каб №207. Документи надсилати поштою на адресу: 12265, Житомирська область, Радомишльський район, смт Городок, вул. Поштова, 23; Макарівська КЕЧ району.

Телефон для довідок: (093) 012-92-50, (04132) 4-23-47.

***

Національний університет оборони України імені Івана Черняховського оголошує конкурс на заміщення посад:

1. Начальник інституту інформаційних технологій, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1850–2070 грн.

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати військовослужбовці, які мають вчене звання, науковий ступінь, оперативно-стратегічний рівень військової освіти, досвід проходження військової служби на посадах наукових або науково-педагогічних працівників (наукових працівників) не менше п'яти років.

2. Начальник кафедри Повітряних Сил інституту авіації та протиповітряної оборони, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1720–1845 грн.

3. Начальник кафедри радіотехнічних та спеціальних військ інституту авіації та протиповітряної оборони, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1720–1845 грн.

4. Начальник кафедри логістики Повітряних Сил інституту авіації та протиповітряної оборони, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1720–1845 грн.

5. Начальник кафедри іноземних мов навчально-наукового центру іноземних мов, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1720–1845 грн.

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати особи, які мають науковий (освітньо-науковий) ступінь та/або вчене (почесне) звання відповідно до профілю кафедри; оперативно-стратегічний (оперативно-тактичний) рівень військової освіти; стаж науково-педагогічної (наукової) роботи не менше п'яти років або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня не менше п'яти років.

6. Професор кафедри зенітних ракетних військ інституту авіації та протиповітряної оборони, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1540–1680 грн.

7. Професор кафедри логістики Повітряних Сил інституту авіації та протиповітряної оборони, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1560–1680 грн.

8. Професор кафедри тилового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1540–1680 грн.

9. Професор кафедри суспільних наук гуманітарного інституту, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1540–1680 грн.

10. Професор кафедри правового забезпечення гуманітарного інституту, ШПК — «полковник юстиції», посадовий оклад — 1540–1680 грн.

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати особи, які мають науковий (освітньо-науковий) ступінь та/або вчене звання, оперативно-стратегічний (оперативно-тактичний) рівень військової освіти; стаж науково-педагогічної (наукової) роботи не менше п'яти років або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня не менше п'яти років.

11. Доцент кафедри оперативного мистецтва інституту державного військового управління, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1460–1560 грн.

12. Доцент кафедри Військово-Морських Сил командно-штабного інституту застосування військ (сил), ШПК — «капітан 1 рангу», посадовий оклад — 1460–1560 грн.

13. Доцент кафедри розвідки командно-штабного інституту застосування військ (сил), ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1460–1560 грн.

14. Доцент кафедри авіації інституту авіації та протиповітряної оборони, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1460–1560 грн.

15. Доцент кафедри авіації інституту авіації та протиповітряної оборони, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1460–1560 грн.

16. Доцент кафедри суспільних наук гуманітарного інституту, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1460–1560 грн.

17. Доцент кафедри правового забезпечення гуманітарного інституту, ШПК — «полковник юстиції», посадовий оклад — 1460–1560 грн.

18. Доцент кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту навчально-наукового центру фізичної підготовки та спортивно-оздоровчих технологій, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1460–1560 грн.

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати особи, які мають науковий (освітньо-науковий) ступінь, оперативно-тактичний (оперативно-стратегічний) рівень вищої військової освіти; стаж науково-педагогічної (наукової) роботи не менше п'яти років або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня за фахом не менше трьох років.

19. Старший викладач кафедри управління військами інституту державного військового управління, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1390–1480 грн.

20. Старший викладач кафедри радіотехнічних та спеціальних військ інституту авіації та протиповітряної оборони, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1390–1480 грн.

21. Старший викладач кафедри тилового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, ШПК — «полковник», ШПК — посадовий оклад — 1390–1480 грн.

22. Старший викладач кафедри застосування космічних систем та геоінформаційного забезпечення інституту інформаційних технологій, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1390–1480 грн.

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень вищої військової освіти; стаж науково-педагогічної (наукової) роботи або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня за фахом не менше двох років.

23. Викладач кафедри управління військами інституту державного військового управління, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

24. Викладач кафедри Повітряних Сил інституту авіації та протиповітряної оборони, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

25. Викладач кафедри технічного забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

26. Викладач кафедри оперативного та бойового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн (2 посади).

27. Викладач кафедри суспільних наук гуманітарного інституту, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

28. Викладач кафедри правового забезпечення гуманітарного інституту, ШПК — «підполковник юстиції», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

29. Викладач кафедри застосування космічних систем та геоінформаційного забезпечення інституту інформаційних технологій, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

30. Викладач кафедри підготовки миротворчого персоналу навчально-наукового центру міжнародної миротворчої діяльності, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

31. Викладач кафедри іноземних мов навчально-наукового центру іноземних мов, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн (2 посади) .

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень вищої військової освіти; стаж науково-педагогічної (наукової) роботи або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня за фахом.

Посади, які заміщуються працівниками Збройних Сил України на умовах строкового трудового договору:

32. Декан (начальник) факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 6496 грн.

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати особи, які мають науковий ступінь та/або вчене (почесне) звання, військову освіту оперативно-тактичного рівня та/або досвід проходження військової служби на посадах керівного складу в органах військового управління (не менше п'яти років).

33. Заступник декана (начальника) факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 6171 грн.

34. Заступник декана (начальника) факультету з навчальної роботи — начальник навчальної частини факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 6171 грн.

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати особи, які мають вчене звання та/або науковий ступінь за профілем діяльності факультету, оперативно-тактичний рівень військової освіти, досвід проходження військової служби на посадах наукових або науково-педагогічних працівників не менше трьох років.

35. Завідувач кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 6160 грн.

36. Завідувач кафедри гуманітарної та соціально-економічної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 6160 грн.

37. Завідувач кафедри військово-технічної та військово-спеціальної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 6160 грн.

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати особи, які мають науковий (освітньо-науковий) ступінь та/або вчене (почесне) звання відповідно до профілю кафедри; оперативно-стратегічний (оперативно-тактичний) рівень військової освіти; стаж науково-педагогічної (наукової) роботи не менше п'яти років або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня не менше п'яти років.

38. Професор кафедри стратегії національної безпеки та оборони інституту державного військового управління, посадовий оклад — 5824 грн (0,5 ставки).

39. Професор кафедри стратегії національної безпеки та оборони інституту державного військового управління, посадовий оклад — 5824 грн.

40. Професор кафедри оперативного мистецтва інституту державного військового управління, посадовий оклад — 5824 грн (2 посади) .

41. Професор кафедри управління військами інституту державного військового управління, посадовий оклад — 5824 грн (4 посади) .

42. Професор кафедри Сухопутних військ командно-штабного інституту застосування військ (сил), посадовий оклад — 5824 грн.

43. Професор кафедри Сухопутних військ командно-штабного інституту застосування військ (сил), посадовий оклад — 5824 грн (0,5 ставки).

44. Професор кафедри Військово-Морських Сил командно-штабного інституту застосування військ (сил), посадовий оклад — 5824 грн.

45. Професор кафедри ракетних військ і артилерії командно-штабного інституту застосування військ (сил), посадовий оклад — 5824 грн.

46. Професор кафедри розвідки командно-штабного інституту застосування військ (сил), посадовий оклад — 5824 грн.

47. Професор кафедри керівництва військами (силами) в мирний час командно-штабного інституту застосування військ (сил), посадовий оклад — 5824 грн (2 посади).

48. Професор кафедри Повітряних Сил інституту авіації та протиповітряної оборони, посадовий оклад — 5824 грн.

49. Професор кафедри радіотехнічних та спеціальних військ інституту авіації та протиповітряної оборони, посадовий оклад — 5824 грн.

50. Професор кафедри технічного забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, посадовий оклад — 5824 грн.

51. Професор кафедри тилового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, посадовий оклад — 5824 грн.

52. Професор кафедри оперативного та бойового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, посадовий оклад — 5824 грн.

53. Професор кафедри економіки та фінансового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, посадовий оклад — 5824 грн (2 посади).

54. Професор кафедри морально-психологічного забезпечення діяльності військ (сил) гуманітарного інституту, посадовий оклад — 5824 грн (2 посади).

55. Професор кафедри суспільних наук гуманітарного інституту, посадовий оклад — 5824 грн.

56. Професор кафедри правового забезпечення гуманітарного інституту, посадовий оклад — 5824 грн.

57. Професор кафедри застосування інформаційних технологій та інформаційної безпеки інституту інформаційних технологій, посадовий оклад — 5824 грн (2 посади) .

58. Професор кафедри застосування космічних систем та геоінформаційного забезпечення інституту інформаційних технологій, посадовий оклад — 5824 грн.

59. Професор кафедри іноземних мов навчально-наукового центру іноземних мов, посадовий оклад — 5824 грн.

60. Професор кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 5824 грн.

61. Професор кафедри гуманітарної та соціально-економічної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 5824 грн (2 посади).

62. Професор кафедри військово-технічної та військово-спеціальної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 5824 грн.

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати особи, які мають науковий (освітньо-науковий) ступінь та/або вчене звання, оперативно-стратегічний (оперативно-тактичний) рівень військової освіти; стаж науково-педагогічної (наукової) роботи не менше п'яти років або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня не менше п'яти років.

63. Доцент кафедри стратегії національної безпеки та оборони інституту державного військового управління, посадовий оклад — 5472 грн (3 посади).

64. Доцент кафедри оперативного мистецтва інституту державного військового управління, посадовий оклад — 5472 грн (2 посади).

65. Доцент кафедри управління військами інституту державного військового управління, посадовий оклад — 5472 грн (2 посади).

66. Доцент кафедри Сухопутних військ командно-штабного інституту застосування військ (сил), посадовий оклад — 5472 грн (3 посади).

67. Доцент кафедри ракетних військ і артилерії командно-штабного інституту застосування військ (сил), посадовий оклад — 5472 грн (2 посади).

68. Доцент кафедри розвідки командно-штабного інституту застосування військ (сил), посадовий оклад — 5472 грн (2 посади).

69. Доцент кафедри керівництва військами (силами) в мирний час командно-штабного інституту застосування військ (сил), посадовий оклад — 5472 грн.

70. Доцент кафедри Повітряних Сил інституту авіації та протиповітряної оборони, посадовий оклад — 5472 грн (2 посади).

71. Доцент кафедри авіації інституту авіації та протиповітряної оборони, посадовий оклад — 5472 грн.

72. Доцент кафедри зенітних ракетних військ інституту авіації та протиповітряної оборони, посадовий оклад — 5472 грн (2 посади).

73. Доцент кафедри радіотехнічних та спеціальних військ інституту авіації та протиповітряної оборони, посадовий оклад — 5472 грн (2 посади).

74. Доцент кафедри логістики Повітряних Сил інституту авіації та протиповітряної оборони, посадовий оклад — 5472 грн (2 посади).

75. Доцент кафедри тилового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, посадовий оклад — 5472 грн.

76. Доцент кафедри оперативного та бойового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, посадовий оклад — 5472 грн (2 посади).

77. Доцент кафедри економіки та фінансового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, посадовий оклад — 5472 грн.

78. Доцент кафедри суспільних наук гуманітарного інституту, посадовий оклад — 5472 грн (2 посади).

79. Доцент кафедри правового забезпечення гуманітарного інституту, посадовий оклад — 5472 грн.

80. Доцент кафедри застосування інформаційних технологій та інформаційної безпеки інституту інформаційних технологій, посадовий оклад — 5472 грн.

81. Доцент кафедри зв'язку та автоматизованих систем управління інституту інформаційних технологій, посадовий оклад — 5472 грн.

82. Доцент кафедри застосування космічних систем та геоінформаційного забезпечення інституту інформаційних технологій, посадовий оклад — 5472 грн.

83. Доцент кафедри іноземних мов навчально-наукового центру іноземних мов, посадовий оклад — 5472 грн (3 посади).

84. Доцент кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 5472 грн (2 посади).

85. Доцент кафедри гуманітарної та соціально-економічної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 5472 грн (7 посад).

86. Доцент кафедри військово-технічної та військово-спеціальної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 5472 грн (3 посади).

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати особи, які мають науковий (освітньо-науковий) ступінь, оперативно-тактичний (оперативно-стратегічний) рівень вищої військової освіти; стаж науково-педагогічної (наукової) роботи не менше п'яти років або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня за фахом не менше трьох років.

87. Старший викладач ВНЗ кафедри стратегії національної безпеки та оборони інституту державного військового управління, посадовий оклад — 5136 грн.

88. Старший викладач ВНЗ кафедри оперативного мистецтва інституту державного військового управління, посадовий оклад — 5136 грн (3 посади).

89. Старший викладач ВНЗ кафедри Сухопутних військ командно-штабного інституту застосування військ (сил), посадовий оклад — 5136 грн.

90. Старший викладач ВНЗ кафедри Військово-Морських Сил командно-штабного інституту застосування військ (сил), посадовий оклад — 5136 грн.

91. Старший викладач ВНЗ кафедри високомобільних десантних військ і сил спеціальних операцій командно-штабного інституту застосування військ (сил), посадовий оклад — 5136 грн (2 посади).

92. Старший викладач ВНЗ кафедри розвідки командно-штабного інституту застосування військ (сил), посадовий оклад — 5136 грн.

93. Старший викладач ВНЗ кафедри керівництва військами (силами) в мирний час командно-штабного інституту застосування військ (сил), посадовий оклад — 5136 грн.

94. Старший викладач ВНЗ кафедри технічного забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, посадовий оклад — 5136 грн.

95. Старший викладач ВНЗ кафедри тилового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, посадовий оклад — 5136 грн.

96. Старший викладач ВНЗ кафедри оперативного та бойового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, посадовий оклад — 5136 грн (3 посади).

97. Старший викладач ВНЗ кафедри економіки та фінансового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, посадовий оклад — 5136 грн.

98. Старший викладач ВНЗ кафедри морально-психологічного забезпечення діяльності військ (сил) гуманітарного інституту, посадовий оклад — 5136 грн.

99. Старший викладач ВНЗ кафедри суспільних наук гуманітарного інституту, посадовий оклад — 5136 грн.

100. Старший викладач кафедри правового забезпечення гуманітарного інституту, посадовий оклад — 5136 грн.

101. Старший викладач ВНЗ кафедри іноземних мов навчально-наукового центру іноземних мов, посадовий оклад — 5136 грн (9 посад).

102. Старший викладач кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 5136 грн (12 посад).

103. Старший викладач кафедри гуманітарної та соціально-економічної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 5136 грн (4 посади).

104. Старший викладач кафедри військово-технічної та військово-спеціальної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 5136 грн (7 посад).

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень вищої військової освіти; стаж науково-педагогічної (наукової) роботи або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня за фахом не менше двох років.

105. Викладач кафедри ВНЗ Сухопутних військ командно-штабного інституту застосування військ (сил), посадовий оклад — 4464 грн (2 посади).

106. Викладач кафедри ВНЗ ракетних військ і артилерії командно-штабного інституту застосування військ (сил), посадовий оклад — 4464 грн.

107. Викладач ВНЗ кафедри технічного забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, посадовий оклад — 4464 грн.

108. Викладач ВНЗ кафедри зв'язку та автоматизованих систем управління інституту інформаційних технологій, посадовий оклад — 4464 грн.

109. Викладач ВНЗ кафедри іноземних мов навчально-наукового центру іноземних мов, посадовий оклад — 4464 грн (5 посад).

110. Викладач ВНЗ кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту навчально-наукового центру фізичної підготовки та спортивно-оздоровчих технологій, посадовий оклад — 4464 грн.

111. Викладач кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 4464 грн (10 посад).

112. Викладач кафедри гуманітарної та соціально-економічної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 4464 грн (6 посад).

113. Викладач кафедри військово-технічної та військово-спеціальної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 4464 грн (5 посад).

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень вищої військової освіти; стаж науково-педагогічної (наукової) роботи або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня за фахом.

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи: рапорт, який подається за командою (заява); автобіографія; копії документів про вищу освіту, науковий ступінь, вчене (почесне) звання, а також документи, що підтверджують підвищення кваліфікації протягом останніх п'яти років (дипломи, сертифікати, свідоцтва), за наявності; службова характеристика; завірена копія службової картки; медична характеристика; довідка про проходження військової служби (трудову діяльність); список наукових праць (винаходів) та звіт про науково-педагогічну (наукову) діяльність; витяг з Резерву кандидатів для просування по службі (якщо особа офіцерського складу бере участь у конкурсі на посаду, вищу за ту, на якій перебуває); письмова згода на збір та обробку персональних даних

Термін подання документів — до 04.08.2017 р.

Дата проведення конкурсу — 14.08.2017 р.

Документи надсилаються на адресу: 03049, м. Київ-49, Повітрофлотський проспект, буд. 28, голові конкурсної комісії Національного університету оборони України імені Івана Черняховського.

Макарівська КЕЧ району оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — технічний майданчик г/п № 6/78б загальною площею 525,0 кв.м військового містечка № 6.

Місцезнаходження об'єкта оцінки: Житомирська обл., Радомишльський район, смт Городок, вул. Лісова алея.

Балансоутримувач: Макарівська квартирно-експлуатаційна частина району (далі — Макарівська КЕЧ району).

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою укладення договору оренди.

Орієнтовна дата оцінки: 30.06.17 р.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з поміткою «На конкурс», з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строк виконання робіт, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Умови розрахунків: оплату виконаних робіт здійснює третя сторона згідно з укладеним тристороннім договором, а саме — платник (потенційний орендар).

Конкурсна документація повинна надійти до Макарівської КЕЧ району не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс буде проведено на 15-й календарний день, починаючи з дня, наступного за виходом цього оголошення о 10 год. 00 хв. за адресою: Житомирська область, Радомишльський район, смт Городок, вул. Поштова, 23, каб № 207.

Тел. для довідок: (04132) 4-23-47.

Документи надсилати поштою на адресу: 12265, Житомирська область, Радомишльський район, смт Городок, вул. Поштова, 23; Макарівська КЕЧ району.

Телефон для довідок: (093) 012-92-50, (04132) 4-23-47.

***

Інформація про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності нерухомого військового майна, яке знаходиться на балансі і обліковується в КЕВ м. Запоріжжя:

№ п/п	Найменування об'єкта оцінки, площа, місцезнаходження (адреса, в/м), балансоутримувач (назва, код за ЄДРПОУ, контактний телефон)	Орієнтовна дата оцінки	Мета проведення оцінки
1.	Нежитлова будівля за ГП №528 загальною площею 570,4 кв.м та будівля за ГП №450 загальною площею 207,8 кв.м, що перебуває на балансі КЕВ м. Запоріжжя, розташована м. Запоріжжя, в/м №28	15.07.2017	Визначення вартості об'єкта з метою укладання додаткової угоди на продовження терміну дії

Відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015р. № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015р. за № 699/27144, по кожному об'єкту оцінки окремо претенденти на участь у конкурсах подають до КЕВ м. Запоріжжя конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація повинна надійти до комісії не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності; копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копії сертифіката суб'єкта про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція претендента подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних із виконанням робіт, а також терміну виконання робіт, якщо він не визначений в інформації про проведення конкурсу; умови розрахунків (відстрочки платежів).

У випадку, якщо два або більше учасники конкурсу отримають однакову кількість балів, комісія для визначення переможця конкурсу враховує додаткові критерії, до яких належать: досвід учасника конкурсу з оцінки однотипного майна; кількість та якість виконаних учасником конкурсу договорів на проведення оцінки майна, укладених з орендодавцями.

Конкурс відбудеться у КЕВ м. Запоріжжя за адресою: м. Запоріжжя, вул. Земського лікаря Лукашевича, 4, об 11.00 через 15 днів після опублікування цієї інформації.

Тел. для довідок: (061) 764–20-52.

***

Оголошення про проведення конкурсу на заміщення вакантних посад керівників державних підприємств, що належать до сфери управління Міністерства оборони України та функціональне управління якими покладено на Головне квартирно-експлуатаційне управління Збройних Сил України, опубліковане 22.06.2017 № 25 (5505) у Центральному друкованому органі Міністерства оборони України «Народна армія», скасовується.

***

На виконання доручення державного секретаря Міністерства оборони України генерал-полковника Дубляна О.В. від 13.05.2017 № 7259/з/1 Міністерством оборони України оголошується конкурс на заміщення вакантної посади керівника державного підприємства, що належить до сфери управління Міністерства оборони України та функціональне управління яким покладено на Головне квартирно-експлуатаційне управління Збройних Сил України.

Державне підприємство Міністерства оборони України «Укрспецналадка»

Юридична та фактична адреса підприємства: 03013, м. Київ, пров. Артилерійський, 5В.

Телефон: (044) 456-00-58.

Основні напрямки діяльності:

підтримання в експлуатаційному стані об'єктів життєдіяльності військових частин, військових містечок Збройних Сил України, проведення ремонтних та налагоджувальних робіт.

Перелік документів, що надаються комісії разом із заявою на ім'я голови постійно діючої комісії з проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки, що належать до сфери управління Міністерства оборони України:

2 фотокартки 3х4 см; автобіографія, написана власноручно, резюме; конкурсна пропозиція; належним чином завірені: копія документа, що посвідчує особу, копія картки фізичної особи — платника податків, копія військового квитка (для військовозобов'язаних), копія трудової книжки, копії посвідчень про нагородження державними нагородами, копії посвідчень про присвоєння почесних звань, копія документа про повну вищу освіту, науковий ступінь, вчене звання, підвищення кваліфікації; згода на обробку персональних даних; заповнений аркуш обліку кадрів (особова картка працівника ф. № П-2); довідка про стан здоров'я Ф 133/о; довідка про відсутність судимості; інформація про досвід успішної роботи з управління підприємством; рекомендації та інші документи на розсуд претендента.

Кваліфікаційні вимоги до претендента

Повна вища освіта відповідного напрямку підготовки (магістр, спеціаліст). Післядипломна освіта в галузі управління. Стаж роботи за напрямками керівників нижчого рівня — не менше 5 років.

Вимоги до конкурсної пропозиції:

відповідно пункту 18 постанови Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2008 р. № 777 «Про проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки».

Термін подання документів до конкурсної комісії — до 04.08.2017 за адресою: 03168, м. Київ-168, Повітрофлотський проспект, 6, Департамент кадрової політики Міністерства оборони України, електронна адреса: dkp2016@ukr.net.

Місце проведення конкурсного відбору — актова зала Головного квартирно-експлуатаційного управління Збройних Сил України за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13 А.

Дата проведення конкурсного відбору — до 31.08.2017, дата оголошення результатів — протягом трьох днів.

За довідками звертатися за телефонами:

у Департаменті кадрової політики Міністерства оборони України — (044) 454-43-97;

у Головному квартирно-експлуатаційному управлінні Збройних Сил України — (044) 248-11-00.

Інформація, що стосується фінансово-економічного стану підприємства — баланс (форма № 1), звіт про фінансові результати (форма № 2), звіт про рух коштів (форма № 3), звіт про власний капітал (форма № 4), примітки до річної фінансової звітності (форма № 5) надано на WEB-сторінці інтернет-порталу Міністерства оборони України у розділі «Кадрова політика, відбір керівників ДП МОУ, оголошення».

***

На виконання доручення державного секретаря Міністерства оборони України генерал-полковника Дубляна О.В. від 13.05.2017 № 7259/з/1 Міністерством оборони України оголошується конкурс на заміщення вакантної посади керівника державної установи, що належить до сфери управління Міністерства оборони України та функціональне управління яким покладено на Головне квартирно-експлуатаційне управління Збройних Сил України.

Центральне територіальне управління капітального будівництва

Юридична та фактична адреса підприємства: 03049, м. Київ, Повітрофлотський просп, буд. 28А; 04053, м. Київ, вул. Артема, 59

Телефон: (044) 502-30-09, 502-21-72.

Основні напрямки діяльності:

будівництво об'єктів житла, об'єктів військового призначення для потреб Збройних Сил України, виконання функції замовника Міністерства оборони України на будівництво об'єктів житлово-комунального, соціального, загальновійськового призначення, вирішення питань придбання та обміну житла.

Перелік документів, що надаються комісії разом із заявою на ім'я голови постійно діючої комісії з проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки, що належать до сфери управління Міністерства оборони України:

2 фотокартки 3х4 см; автобіографія, написана власноручно, резюме; конкурсна пропозиція; належним чином завірені: копія документа, що посвідчує особу, копія картки фізичної особи — платника податків, копія військового квитка (для військовозобов'язаних), копія трудової книжки, копії посвідчень про нагородження державними нагородами, копії посвідчень про присвоєння почесних звань, копія документа про повну вищу освіту, науковий ступінь, вчене звання, підвищення кваліфікації; згода на обробку персональних даних; заповнений аркуш обліку кадрів (особова картка працівника ф. № П-2); довідка про стан здоров'я Ф 133/о; довідка про відсутність судимості; інформація про досвід успішної роботи з управління підприємством; рекомендації та інші документи на розсуд претендента.

Кваліфікаційні вимоги до претендента

Повна вища освіта відповідного напрямку підготовки (магістр, спеціаліст). Післядипломна освіта в галузі управління. Стаж роботи за напрямками керівників нижчого рівня — не менше 5 років.

Вимоги до конкурсної пропозиції:

відповідно до пункту 18 постанови Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2008 р. № 777 «Про проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки».

Термін подання документів до конкурсної комісії — до 04.08.2017 за адресою: 03168, м. Київ-168, Повітрофлотський проспект, 6, Департамент кадрової політики Міністерства оборони України, електронна адреса: dkp2016@ukr.net.

Місце проведення конкурсного відбору — актова зала Головного квартирно-експлуатаційного управління Збройних Сил України за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13 А.

Дата проведення конкурсного відбору — до 31.08.2017, дата оголошення результатів — протягом трьох днів.

За довідками звертатися за телефонами:

у Департаменті кадрової політики Міністерства оборони України — (044) 454-43-97;

у Головному квартирно-експлуатаційному управлінні Збройних Сил України — (044) 248-11-00.

Інформація, що стосується фінансово-економічного стану підприємства — баланс (форма № 1), звіт про фінансові результати (форма № 2), звіт про рух коштів (форма № 3), звіт про власний капітал (форма № 4), примітки до річної фінансової звітності (форма № 5) надано на WEB-сторінці інтернет-порталу Міністерства оборони України у розділі «Кадрова політика, відбір керівників ДП МОУ, оголошення».

***

На виконання доручення державного секретаря Міністерства оборони України генерал-полковника Дубляна О.В. від 13.05.2017 № 7259/з/1 Міністерством оборони України оголошується конкурс на заміщення вакантної посади керівника державного підприємства, що належить до сфери управління Міністерства оборони України та функціональне управління яким покладено на Головне квартирно-експлуатаційне управління Збройних Сил України.

Державне підприємство Міністерства оборони України «Черкаське будівельно-монтажне управління»

Юридична та фактична адреса підприємства: 18000, м. Черкаси, вул. Одеська, 1.

Телефон: (0472) 38-230-26.

Основні напрямки діяльності:

будівництво об'єктів житла, військових і промислових об'єктів, технічне переобладнання та капітальний ремонт об'єктів на замовлення Міністерства оборони України, інших міністерств і відомств України, виконання окремих видів будівельно-монтажних робіт та ремонту.

Перелік документів, що надаються комісії разом із заявою на ім'я голови постійно діючої комісії з проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки, що належать до сфери управління Міністерства оборони України:

2 фотокартки 3х4 см; автобіографія, написана власноручно, резюме; конкурсна пропозиція; належним чином завірені: копія документа, що посвідчує особу, копія картки фізичної особи — платника податків, копія військового квитка (для військовозобов'язаних), копія трудової книжки, копії посвідчень про нагородження державними нагородами, копії посвідчень про присвоєння почесних звань, копія документа про повну вищу освіту, науковий ступінь, вчене звання, підвищення кваліфікації; згода на обробку персональних даних; заповнений аркуш обліку кадрів (особова картка працівника ф. № П-2); довідка про стан здоров'я Ф 133/о; довідка про відсутність судимості; інформація про досвід успішної роботи з управління підприємством; рекомендації та інші документи на розсуд претендента.

Кваліфікаційні вимоги до претендента

Повна вища освіта відповідного напрямку підготовки (магістр, спеціаліст). Післядипломна освіта в галузі управління. Стаж роботи за напрямками керівників нижчого рівня — не менше 5 років.

Вимоги до конкурсної пропозиції:

відповідно пункту 18 постанови Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2008 р. № 777 «Про проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки».

Термін подання документів до конкурсної комісії — до 04.08.2017 за адресою: 03168, м. Київ-168, Повітрофлотський проспект, 6, Департамент кадрової політики Міністерства оборони України, електронна адреса: dkp2016@ukr.net.

Місце проведення конкурсного відбору — актова зала Головного квартирно-експлуатаційного управління Збройних Сил України за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13 А.

Дата проведення конкурсного відбору — до 31.08.2017, дата оголошення результатів — протягом трьох днів.

За довідками звертатися за телефонами:

у Департаменті кадрової політики Міністерства оборони України — (044) 454-43-97;

у Головному квартирно-експлуатаційному управлінні Збройних Сил України — (044) 248-11-00.

Інформація, що стосується фінансово-економічного стану підприємства — баланс (форма № 1), звіт про фінансові результати (форма № 2), звіт про рух коштів (форма № 3), звіт про власний капітал (форма № 4), примітки до річної фінансової звітності (форма № 5) надано на WEB-сторінці інтернет-порталу Міністерства оборони України у розділі «Кадрова політика, відбір керівників ДП МОУ, оголошення».

***

На виконання доручення державного секретаря Міністерства оборони України генерал-полковника Дубляна О.В. від 13.05.2017 № 7259/з/1 Міністерством оборони України оголошується конкурс на заміщення вакантної посади керівника державної установи, що належить до сфери управління Міністерства оборони України та функціональне управління яким покладено на Головне квартирно-експлуатаційне управління Збройних Сил України.

Західне управління капітального будівництва Міністерства оборони України

Юридична та фактична адреса підприємства: 79005, м. Львів, вул. І.Франка, буд. 61.

Телефон: (0322) 44–41-19.

Основні напрямки діяльності:

будівництво об'єктів житла, об'єктів військового призначення для потреб Збройних Сил України, виконання функції замовника Міністерства оборони України на будівництво об'єктів житлово-комунального, соціального, загальновійськового призначення, вирішення питань придбання та обміну житла.

Перелік документів, що надаються комісії разом із заявою на ім'я голови постійно діючої комісії з проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки, що належать до сфери управління Міністерства оборони України:

2 фотокартки 3х4 см; автобіографія, написана власноручно, резюме; конкурсна пропозиція; належним чином завірені: копія документа, що посвідчує особу, копія картки фізичної особи — платника податків, копія військового квитка (для військовозобов'язаних), копія трудової книжки, копії посвідчень про нагородження державними нагородами, копії посвідчень про присвоєння почесних звань, копія документа про повну вищу освіту, науковий ступінь, вчене звання, підвищення кваліфікації; згода на обробку персональних даних; заповнений аркуш обліку кадрів (особова картка працівника ф. № П-2); довідка про стан здоров'я Ф 133/о; довідка про відсутність судимості; інформація про досвід успішної роботи з управління підприємством; рекомендації та інші документи на розсуд претендента.

Кваліфікаційні вимоги до претендента

Повна вища освіта відповідного напрямку підготовки (магістр, спеціаліст). Післядипломна освіта в галузі управління. Стаж роботи за напрямками керівників нижчого рівня — не менше 5 років.

Вимоги до конкурсної пропозиції:

відповідно пункту 18 постанови Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2008 р. № 777 «Про проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки».

Термін подання документів до конкурсної комісії — до 04.08.2017 за адресою: 03168, м. Київ-168, Повітрофлотський проспект, 6, Департамент кадрової політики Міністерства оборони України, електронна адреса: dkp2016@ukr.net.

Місце проведення конкурсного відбору — актова зала Головного квартирно-експлуатаційного управління Збройних Сил України за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13 А.

Дата проведення конкурсного відбору — до 31.08.2017, дата оголошення результатів — протягом трьох днів.

За довідками звертатися за телефонами:

у Департаменті кадрової політики Міністерства оборони України — (044) 454-43-97;

у Головному квартирно-експлуатаційному управлінні Збройних Сил України — (044) 248-11-00.

Інформація, що стосується фінансово-економічного стану підприємства — баланс (форма № 1), звіт про фінансові результати (форма № 2), звіт про рух коштів (форма № 3), звіт про власний капітал (форма № 4), примітки до річної фінансової звітності (форма № 5) надано на WEB-сторінці інтернет-порталу Міністерства оборони України у розділі «Кадрова політика, відбір керівників ДП МОУ, оголошення».

***

На виконання доручення державного секретаря Міністерства оборони України генерал-полковника Дубляна О.В. від 13.05.2017 № 7259/з/1 Міністерством оборони України оголошується конкурс на заміщення вакантної посади керівника державної установи, що належить до сфери управління Міністерства оборони України та функціональне управління яким покладено на Головне квартирно-експлуатаційне управління Збройних Сил України.

Подільське управління капітального будівництва Міністерства оборони України

Юридична та фактична адреса підприємства: 21027, м. Вінниця, вул. 600-річчя, 68.

Телефон: (0432) 51-12-02.

Основні напрямки діяльності:

будівництво об'єктів житла, об'єктів військового призначення для потреб Збройних Сил України, виконання функції замовника Міністерства оборони України на будівництво об'єктів житлово-комунального, соціального, загальновійськового призначення, вирішення питань придбання та обміну житла.

Перелік документів, що надаються комісії разом із заявою на ім'я голови постійно діючої комісії з проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки, що належать до сфери управління Міністерства оборони України:

2 фотокартки 3х4 см; автобіографія, написана власноручно, резюме; конкурсна пропозиція; належним чином завірені: копія документа, що посвідчує особу, копія картки фізичної особи — платника податків, копія військового квитка (для військовозобов'язаних), копія трудової книжки, копії посвідчень про нагородження державними нагородами, копії посвідчень про присвоєння почесних звань, копія документа про повну вищу освіту, науковий ступінь, вчене звання, підвищення кваліфікації; згода на обробку персональних даних; заповнений аркуш обліку кадрів (особова картка працівника ф. № П-2); довідка про стан здоров'я Ф 133/о; довідка про відсутність судимості; інформація про досвід успішної роботи з управління підприємством; рекомендації та інші документи на розсуд претендента.

Кваліфікаційні вимоги до претендента

Повна вища освіта відповідного напрямку підготовки (магістр, спеціаліст). Післядипломна освіта в галузі управління. Стаж роботи за напрямками керівників нижчого рівня — не менше 5 років.

Вимоги до конкурсної пропозиції:

відповідно пункту 18 постанови Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2008 р. № 777 «Про проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки».

Термін подання документів до конкурсної комісії — до 04.08.2017 за адресою: 03168, м. Київ-168, Повітрофлотський проспект, 6, Департамент кадрової політики Міністерства оборони України, електронна адреса: dkp2016@ukr.net.

Місце проведення конкурсного відбору — актова зала Головного квартирно-експлуатаційного управління Збройних Сил України за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13 А.

Дата проведення конкурсного відбору — до 31.08.2017, дата оголошення результатів — протягом трьох днів.

За довідками звертатися за телефонами:

у Департаменті кадрової політики Міністерства оборони України — (044) 454-43-97;

у Головному квартирно-експлуатаційному управлінні Збройних Сил України — (044) 248-11-00.

Інформація, що стосується фінансово-економічного стану підприємства — баланс (форма № 1), звіт про фінансові результати (форма № 2), звіт про рух коштів (форма № 3), звіт про власний капітал (форма № 4), примітки до річної фінансової звітності (форма № 5) надано на WEB-сторінці інтернет-порталу Міністерства оборони України у розділі «Кадрова політика, відбір керівників ДП МОУ, оголошення».

***

На виконання доручення державного секретаря Міністерства оборони України генерал-полковника Дубляна О.В. від 13.05.2017 № 7259/з/1 Міністерством оборони України оголошується конкурс на заміщення вакантної посади керівника державної установи, що належить до сфери управління Міністерства оборони України та функціональне управління яким покладено на Головне квартирно-експлуатаційне управління Збройних Сил України.

Східне управління капітального будівництва Міністерства оборони України

Юридична та фактична адреса підприємства: 61017, м. Харків, вул. Котлова, 220.

Телефон: (057) 712-91-00.

Основні напрямки діяльності:

будівництво об'єктів житла, об'єктів військового призначення для потреб Збройних Сил України, виконання функції замовника Міністерства оборони України на будівництво об'єктів житлово-комунального, соціального, загальновійськового призначення, вирішення питань придбання та обміну житла.

Перелік документів, що надаються комісії разом із заявою на ім'я голови постійно діючої комісії з проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки, що належать до сфери управління Міністерства оборони України:

2 фотокартки 3х4 см; автобіографія, написана власноручно, резюме; конкурсна пропозиція; належним чином завірені: копія документа, що посвідчує особу, копія картки фізичної особи — платника податків, копія військового квитка (для військовозобов'язаних), копія трудової книжки, копії посвідчень про нагородження державними нагородами, копії посвідчень про присвоєння почесних звань, копія документа про повну вищу освіту, науковий ступінь, вчене звання, підвищення кваліфікації; згода на обробку персональних даних; заповнений аркуш обліку кадрів (особова картка працівника ф. № П-2); довідка про стан здоров'я Ф 133/о; довідка про відсутність судимості; інформація про досвід успішної роботи з управління підприємством; рекомендації та інші документи на розсуд претендента.

Кваліфікаційні вимоги до претендента

Повна вища освіта відповідного напрямку підготовки (магістр, спеціаліст). Післядипломна освіта в галузі управління. Стаж роботи за напрямками керівників нижчого рівня — не менше 5 років.

Вимоги до конкурсної пропозиції:

відповідно пункту 18 постанови Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2008 р. № 777 «Про проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки».

Термін подання документів до конкурсної комісії — до 04.08.2017 за адресою: 03168, м. Київ-168, Повітрофлотський проспект, 6, Департамент кадрової політики Міністерства оборони України, електронна адреса: dkp2016@ukr.net.

Місце проведення конкурсного відбору — актова зала Головного квартирно-експлуатаційного управління Збройних Сил України за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13 А.

Дата проведення конкурсного відбору — до 31.08.2017, дата оголошення результатів — протягом трьох днів.

За довідками звертатися за телефонами:

у Департаменті кадрової політики Міністерства оборони України — (044) 454-43-97;

у Головному квартирно-експлуатаційному управлінні Збройних Сил України — (044) 248-11-00.

Інформація, що стосується фінансово-економічного стану підприємства — баланс (форма № 1), звіт про фінансові результати (форма № 2), звіт про рух коштів (форма № 3), звіт про власний капітал (форма № 4), примітки до річної фінансової звітності (форма № 5) надано на WEB-сторінці інтернет-порталу Міністерства оборони України у розділі «Кадрова політика, відбір керівників ДП МОУ, оголошення».

З ЮВІЛЕЄМ!

6 липня відзначає свій 50-річний ювілей командир військової частини полковник Сеідов Малла Сеідахмедович

Шановний Малла Сеідахмедович!

Колектив військової частини щиро вітає вас із 50-річним ювілеєм! Бажаємо вам міцного здоров'я, щастя, благополуччя, довголіття.

Цей день буває раз в житті,
Цей день, коли вам 50 настало.
Хай вам здається, що багато літ,
Але насправді дуже й дуже мало.
Ваш ювілей — поважна дата,
Про це нагадувать не слід,
А краще щиро побажати
Здоров'я, щастя й довгих літ!
Нехай вам Бог дає здоров'я й сили,
Весна дарує молодості цвіт,
Щоб ви добро на цій землі творили
З любов'ю в серці ще багато літ!

							Східний конд. виріб			Низький чол. голос						Папуга										
		Малоазійська богиня	Жіноче ім'я			Французька монета	Нота		Зруйноване РФ місто в Сирії		Давньогрецький скульптор		Німецький філософ	Грош. одиниця Чехії												
		Чоловіче ім'я					Дворянський титул							Хижий лісовий звір		Дерево в Азії										
Український танцюрист								Вид зенітного озброєння		Знак Зодіаку								Ріка на Балканах								
					Бомбардувальник Анатри	Ссавець роду вівер								1-й командувач ППО України		Перший укр. літак		Неєврей для іудея								
Метал		Радянська САУ		Півден. плід	Боєприпас для ЗРК							Американський актор				Пліт									Країна в Європі	
						Штат у США							Внутр. бік кисті руки	Благородний газ						Столиця Казахстану						
												Короткошия жирафа		Прозовий твір	Батьківщина Дж. Конрада	Мис на півдні Франції			Вітчизняна РСЗВ	Харч. продукт, приправа						Сотка землі
								Шанець	Жіноче ім'я	Саамське житло	Індійський жін. одяг						Станція РТР	Штат США	Боєприпас для лука							Хижа риба
														Українська РЛС	Гідролокатор		Жіноче ім'я					Давньогерманські літери		Вулкан в Самоа	Стадіон у Львові	
									Нота		Отруйна змія								Рідкісна річ		Місто в Україні	Сподівання	Важкий танк II світ. війни		Виконавець вироків	
														Фортифікаційна споруда	Квітка - символ краси		Підкорювач скель									

Сканворд підготував Олексій ТРИГУБ

БОЙОВІ ГУСИ ВАРТУЮТЬ ТИШУ НА «НУЛЯХ»

Весь гонор в гусей зникає, коли настає час поїсти

На передовій уже нікого не здивуєш усілякою живністю. Найбільше поряд із бійцями бігає, гавкає, нявкає, сторожить, ловить мишок і дає щоденну емоційну розраду кудлате-хвостате «військо» собак та котів. Проте на фронті знаходиться місце й для інших наших менших братів, як інколи називають свійських тварин. Приміром, на одній із позицій, котру нині тримає підрозділ механізованої бригади, прижилося двоє гусей. Їх тут називають бойовими, оскільки вони пережили декілька обстрілів і стали для вояків майже друзями

Торік ця рота прибула сюди, аби замінити підрозділ іншої бригади, й під час приймання господарства хлопці помітили, що позицією бігає гуска. Старожили розповіли, що напередодні під час обстрілу ворожою міною вбило гусака, його ж подруга зазнала поранення, проте вижила. Від тієї пригоди в неї на голові залишився шрам. Птицю, очевидно, контузило, бо вона стала глухуватою й нервовою. Перната часто безпричинно бігає і кричить-шипить, а інколи і пощипує дзьобом — напевно, це своєрідний пташиний посттравматичний синдром.

Її самітництво розчулило бійців, тож вони склалися по кілька гривень та придбали пташині партнера — вгодованого гусака. Тепер ці двоє нерозлучні й постійно сновигають позиціями. Особливої дружби з котами й собаками гуси не ведуть, але й не ворогують — ці птахи чітко слідкують за дотриманням особистого простору. Буває, що за надмірну увагу до їхніх персон дістається і людям.

— Гусака назвали Федором, а гусці ще не придумали ім'я, триває певна дискусія щодо цього, тому ми кличемо її, як заманеться, — говорить молодший сержант Дмитро Л.

— Виходить, що у вояків давнього Риму були свої гуси, римські, а у вас є власні бойові птахи — донбаські? — запитую бійця.

— Саме так. Вони стали нам друзями й розрадою, адже декому нагадують рідну домівку. Коли ми передаватимемо їх наступникам, наказуватимемо дбати про них як про пернатих побратимів. Я не жартую. Гуска в нас бойова: щойно починається обстріл, одразу тікає — потім її довго не знайдеш. А от гусак вирізняється тим, що полюбляє підходити до незнайомих людей і уважно за ними спостерігати. Якщо він відчуває брак уваги — починає гелготати, аби його погладили та приголубили. Полюбляє дзьобом проводити ревізії кишень у штанах і куртках бійців. Через таку звичку ми іноді його прозиваємо «міліціонером». Особливо важливо те, що гуси чутливі до звуків, а надто — незнайомих, тому в сенсі охорони вони теж корисні.

Бойові гуси — персони досить незалежні, але весь гонор в них зникає, коли настає час поїсти. Хлопці діляться з ними тим, що варять собі, — переважно кашами, буває, підкидають якогось смаколика. Ймовірно, в парочки скоро з'явиться потомство. Спостережливі хлопці кажуть, що гуска ніби десь приховано відклала яйця, але щось не вдається відслідкувати, де саме. Словом, пернаті добре конспіруються.

Бійці тішилися з такої їхньої особливої, як для передової, животини і запрошували знову навідати їх, сподіваючись, що тоді вже підросте щонайменше бойове гусяче відділення!

Геннадій КАРПЮК

ЩО ТРЕБА РОБИТИ, ЯКЩО ВКУСИЛА ЗМІЯ

На місці укусу змії чітко видно дві точки від отруйних зубів. Після того, як укусила змія, виникає сильний біль, запаморочення, у місці укусу — набряк, який швидко збільшується й поширюється на значну частину тіла. Отрута змії дуже небезпечна. Саме тому так важливо знати, як діяти

- Треба відсмоктати отруту з ранки, постійно спльовуючи слину. Дія отрути залежить від її кількості, яка потрапить в організм.
- Слід прикласти на місце укусу холод.
- Якщо вкушено в кінцівку, то потрібно звільнити її від будь-яких предметів.
- Вкушеного слід якнайшвидше доправити в лікарню. Якщо змія вкусила в ногу, то постраждалого треба переносити на ношах.
- Потрібно давати пити багато рідини.
- Постраждалому треба забезпечити спокій, аби отрута не поширилася швидко й організм мав час на боротьбу з нею.
- Не можна накладати джгут. Він не перешкоджає поширенню отрути, зате може спричинити омертвіння кінцівки та гангрену.
- Не можна вживати алкоголь. Він прискорює поширення отрути з кров'ю по всьому тілу.
- Не можна робити надрізи, вони неефективні.
- Не варто припікати місце укусу. Коли вкусила змія, отрута проникає глибоко під шкіру, і припікання не здатне її знешкодити.
- Не слід накладати зігрівальні компреси й мазати зігрівальними мазями.

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф» (вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).

Наклад 29361 Замовлення 55159

Ціна вроздріб – договірна

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ

Чергові по номеру — Костянтин МАШОВЕЦЬ, Руслан ТКАЧУК

Провідний літературний співробітник — Леонід ГНАТЮК

Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, 04050

e-mail: n_army@army.kiev.ua

http://www.na.mil.gov.ua

Відділ передплати: тел.: (044) 489-50-12

Pp — Реклама редакції (подається безкоштовно)
P — Реклама платна

Листування з читачами
тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114